PADDELSTÄNK
KANOTIDROTT
UTGIVEN AV
UPPSALA KANOTFÖRENING UPPSALA

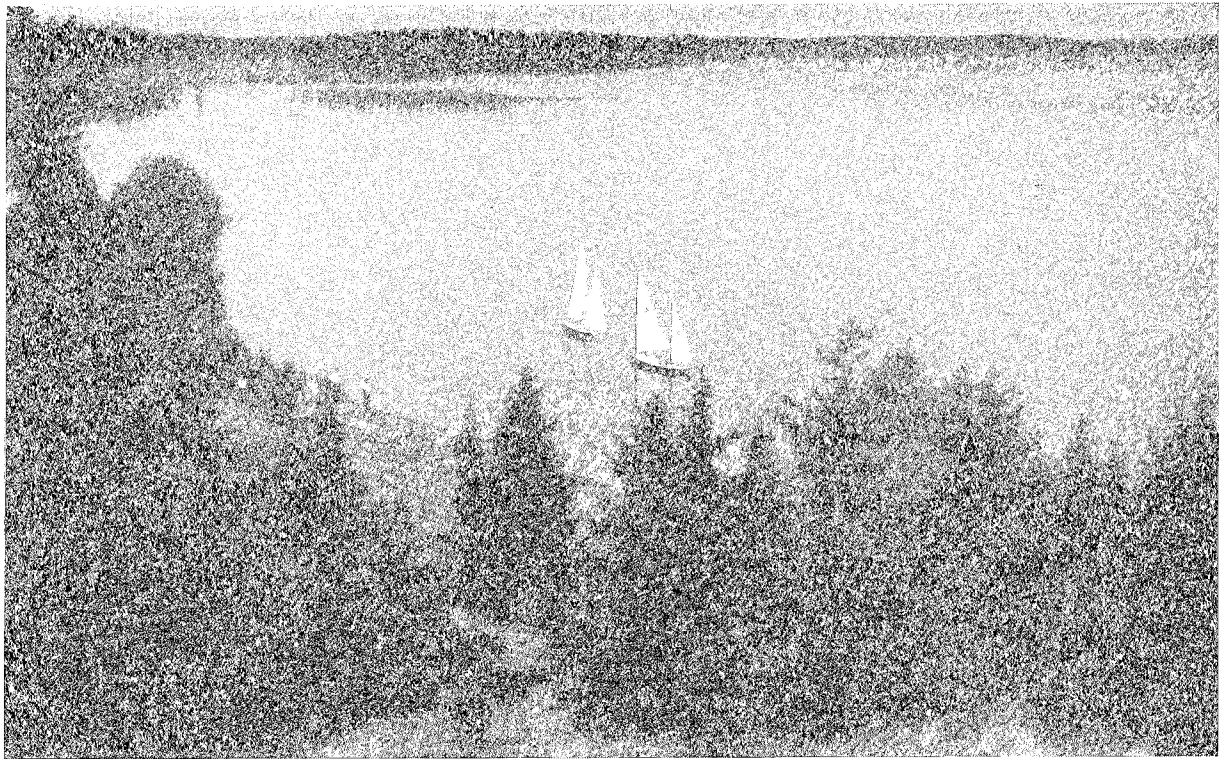

UTSIKT ÖVER SANDUDDEN NERE I OXEN, U. K. F:ARNAS MEST OMTYCKTA UTFLYKTSSTÄLLE.

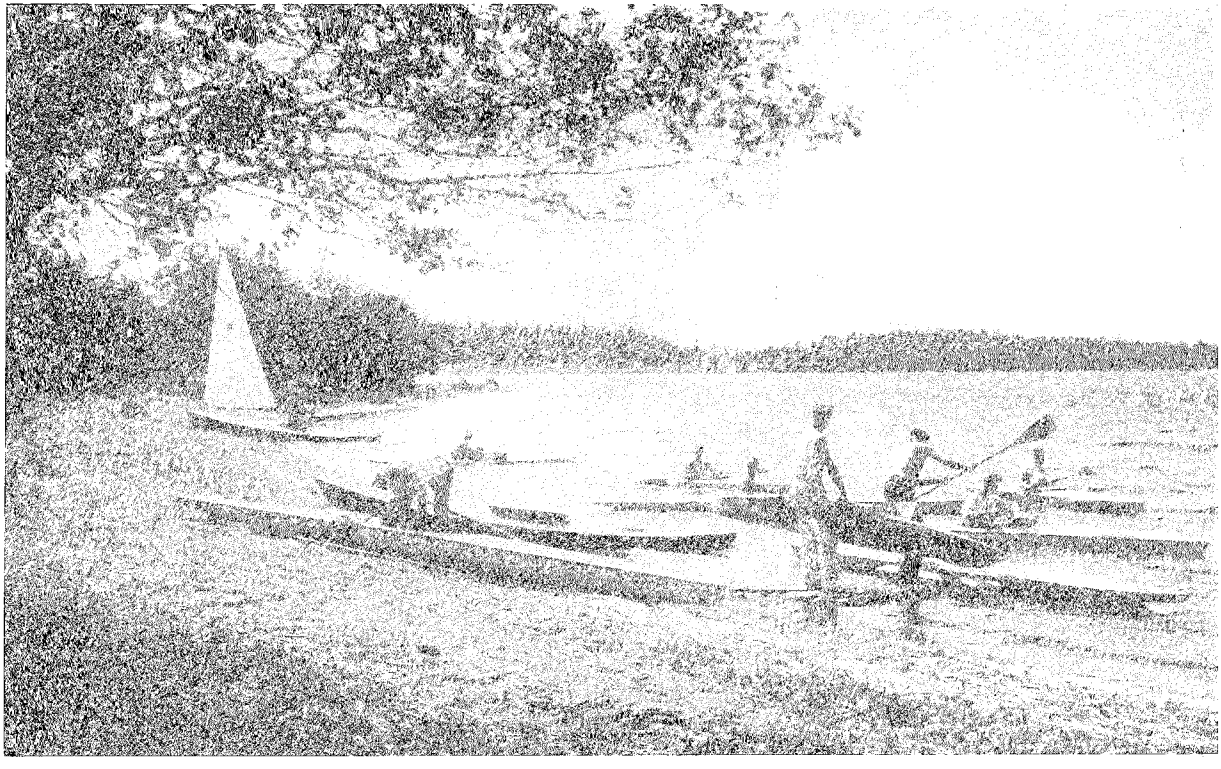

EN SÖNDAGSUTFLYKT TILL SANDUDDEN NERE I OXEN.

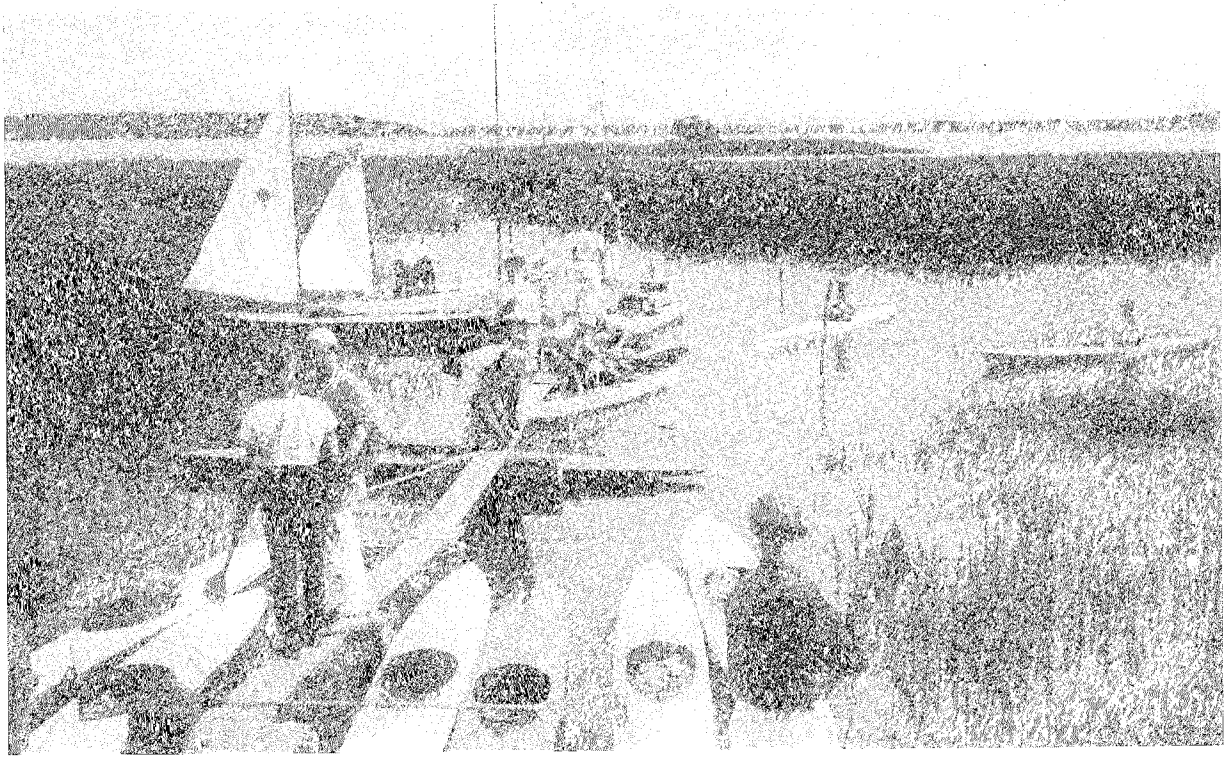

BAKOM VASSEN VID VRETA, EKOLN.

INGENIÖR SVEN THORELL. Jaeger, hovfoto.

Uppsala Kanotförenings stiftare. Kanotkonstruktör, kanot-paddlare och seglare samt skridskoseglare.

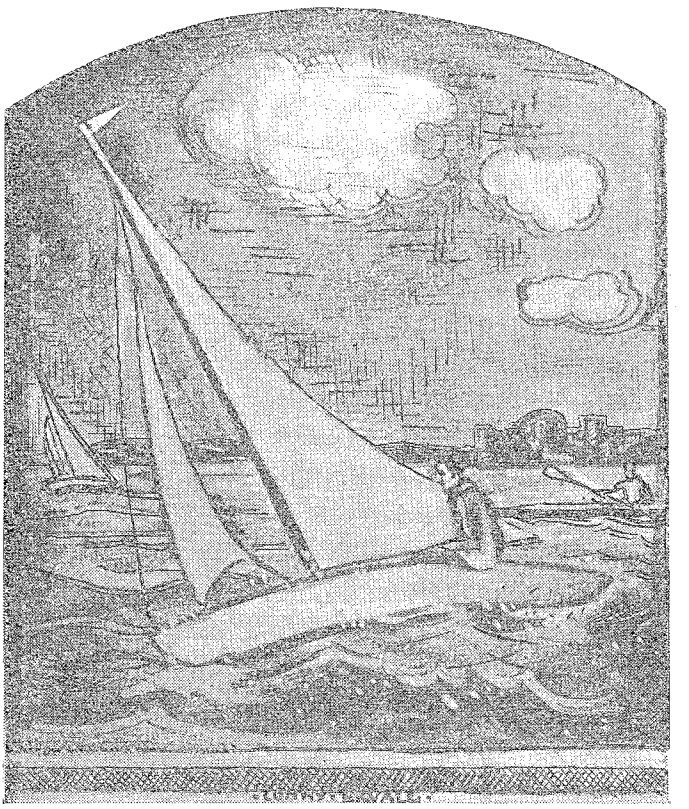

PADDELSTÄNK
KANOTIDROTT

UTGIVEN AV UPPSALA KANOTFÖRENING

MED 48 ILLUSTRATIONER

UPSALA 1928
UPSALA KONTORSBOKFABRIKS BOKTRYCKERI
27731

INNEHÅLLSFÖRTECKNING.

TEXT:

Sid.

Vår Vimpel. Dikt av *Artur Hellsten* 5
En återblick av *Artur Hellsten* 7
Sven Thorell av *Sixtus Janson* 45
Äldre tiders rodd och kanotliv i Uppsala av *Sixtus Janson* 51
Varför kanota vi? av *C. N. Hanner* 65
Över land och vatten av *T.* 72
Manne Karlsson av *Sven Thorell* 79
Till Sigtuna av *Pemon* 83
Kanothusbyggen av *Sven Thorell* 87
Ett sommarminne av *T.* 92
En vinterdröm av *Ernst Jansson* 96
Kanotritningar av *Sven Thorell* 99
Isärtagbara gummikanoter av *Ing. Olof Albro* 102
Svenska rekord i kanotpaddling 106
Svenska mästare i kanotpaddling 106
Distriktsmästare i kanotpaddling i Upplands distrikt 109
Juniormästare i kanotpaddling i Upplands distrikt 111
Distriktsmästare i skridskosegling i Upplands distrikt 112
U. K. F:s styrelse år 1928 113
Medlemsmatrikel 114
Annonser 118

ILLUSTRATIONER:

Försättsplanscher:

Utsikt över Sandudden nere i Oxen I
En söndagsutflykt till Sandudden i Oxen II
Bakom vassen vid Vreta, Ekoln III
Porträtt av Ingeniör Sven Thorell IV

Bilder i texten:

Efter U. K. F:s första paddeltävling den 1 oktober 1916 9
Fabrikör Sixtus Janson hugger ihop syllarna till båthuset vid Vårdsätra 11
Sveriges första lagmästare i paddling 1919 14
En vårutflykt till Vreta 1920 15
På stranden vid Vårdsätra 17
Lagmästarna för Uppland i skridskosegling 1921 18

"Jubileumspriset 1921" 19
"Vinga", E. Jansson 21
A. Hellsten i en "Eskimonika" 23
En sommarsöndag vid en vacker strand 24
En söndagsutflykt till Sandudden i Oxen 25
Svenska mästarna i paddling 1922 27
"Gege", S. Thorell 29
Efter en orienteringslöpning vid Vårdsätra 31
Kanoterna hämtas från sommarnöjet 32
Båthuset vid Vårdsätra vintertid 33
"Tuttan", H. Persson 35
Oscar Karlsson 36
Sven Fredriksson, Manne Karlsson och Oscar Karlsson 37
En idyllisk landningsplats 39
I Ormsundet 40
Strandhugg vid Koffsan 41
Vid Flottsund 43
"Mam", S. Thorell 47
Upsala Kanotsällskap vid "Kanothamn" en julidag 1899 60
Sixtus Janson i "Aj" 1900 61
"Aj", Sixtus Janson 1901 62
"Svea", Carl Malmberg 1900 63
Originalkanoten "Måsen" 66
C. N. Hanners kanot "Y" 69
"Första frukost" vid Sjöändan, Lilla Ullevifjärden 73
Överlandskanoteringen mellan Sjöändan och Kalmarsand 74
Vid Kalmarsand 75
Vid Devensö 76
En rastplats mellan Erikssund och Skofjärden 77
Manne Karlsson, Jönköping 1919 80
Spånga- och Uppsalakanotister i Sigtuna 84
Uppsala Kanotförenings båthus vid Vårdsätra en tävlingsdag 88
"Gege" 93
Klubbstugan vid Vårdsätra 97

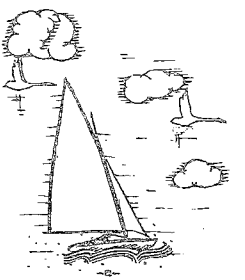

Vår Vimpel.

Vackra vimpel.
För oss alla Du är målet
för vår strävan.
Kring Dig vi samlas,
ut till böljor blå.
Med vår lilla farkost
pröva mannakraft och mod.
Kämpa och segra, för Dig,
vår vackra symbol.

Vackra vimpel.
Så lätt Du vajar
för vindens nyckfulla lek.
Aldrig Du fostrat veklighet,
blott manlig tapperhet.
Som ädla riddersmän,
kamrat vid kamrat,
kämpa vi alla för Dig.

Vackra vimpel.
Se där paddlaren
ilar fram över
Ekolns blanka vatten.
Vilken tjusning det är
i sommarkvällen.
När allt i naturen
är stilla, sagolikt,
känner blott Du, kanotist.

Vackra vimpel.
Se seglen vita,
med vår vimpel i topp.
Över Ekolns böljor
för friska vindar,
kryssar ut från Vreta udd.
Hårt slå böljorna mot stäven.
Ror och skot dock säkert vila
i solbrända händer.

Vackra vimpel.
Du för oss långt ut
bland bränningars vita skum,
kring skär och holmar,
i fagra vikar.
Stolt vår lilla farkost
ilar fram över klara vatten.
Kring Dig bor kärlek
till Sveriges fagra stränder.

ARTUR HELLSTEN.

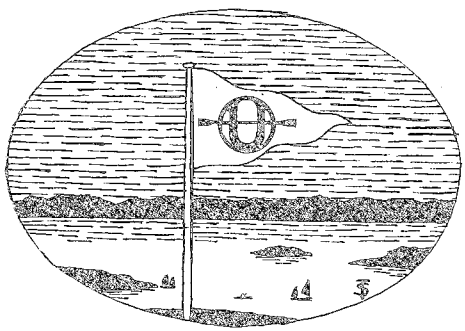

EN ÅTERBLICK.

Av Artur Hellsten.

På vårsidan år 1916 fanns, i en idrottsförenings anslagstavla i Uppsala, en liten notis uppsatt med inbjudan till bildande av en kanotförening i staden. Skriftlig anmälan skulle insändas till Ingeniör Sven Thorell, Uppsala, och på denna inbjudan beslöto undertecknad och några kamrater sig att svara. Någon tid härefter kunde man läsa följande notis i Uppsalatidningarna:

"*Kanotförening i Uppsala.* På inbjudan av den kände kanotisten, ingeniör Sven Thorell, kommer ett sammanträde att hållas torsdagen den 11 maj kl. 8 em. å fabrikör Sixtus Jansons kontor, Drottninggatan 12, för bildande av en kanotförening. De som äro intresserade av en sådan äro välkomna."

Till det utlysta sammanträdet hade nio personer infunnit sig och som sig bör fungerade inbjudaren såsom ordförande under kvällen. Enhälligt beslöts att man skulle bilda en kanotförening och av de föreslagna namnen Uppsala Kanotförening, Uppsala Kanotsällskap och Uppsala Kanotklubb valdes det förstnämnda. Till interimstyrelse valdes inbjudaren och fabrikör Sixtus Janson med herr E. A. Andersson som suppleant och skulle densamma utarbeta förslag till stadgar samt förslag till standert. Mötet beslöt att föreningen genast skulle ansluta sig till Svenska Gymnastik- och Idrottsföreningarnas Riksförbund samt till Svenska Kanotförbundet. De stiftande medlemmarna voro förutom inbjudaren, fabrikör Sixtus Janson, David Rundström, Manne Karlsson, A. Vermström, E. A. Andersson, Gerhard Johansson samt Artur och Gunnar Hellsten, av vilka ännu sex kvarstå inom föreningen och fortfarande arbeta för kanotidrotten. De ord, som ordföranden yttrade vid mötets slut hava till fullo blivit besannade, ty han hoppades "att den förening som i dag bildats måtte bliva den som skulle rycka upp paddlingen", vilken just då

låg så gott som alldeles nere. Ingen lär väl nämligen kunna bestrida att det just är tack vare Uppsala Kanotförenings målmedvetna arbete som kanotpaddlingen nått den höga ståndpunkt som den nu intar. Under dess första år har tekniken utvecklats och kanoternas form fulländats så att Sverige blivit ett föregångsland på kanotidrottens område. Utan detta föreningens och dess ordförandes, ingeniör Sven Thorells, arbete skulle säkert Sverige den dag som i dag är, varit fattigt såväl på förstklassiga paddelkanoter som på alla de goda paddlare över vilka vi nu förfoga.

Vid ett ganska snart efter det konstituerande sammanträdet avhållet nytt möte fastställdes stadgar och godkändes det av ingeniör Thorell uppgjorda förslaget till standert, vilken är densamma vackra vimpel som fortfarande pryder våra kanoter.

Föreningens första arbetsår blev ej så storartat, därtill bidrog det ringa antalet medlemmar samt det dåliga kanotmaterial över vilket medlemmarna förfogade. Utom Thorells "Tjoge", vilken då var ultramodern, bestod "flottan" av klumpiga och fula kanoter, men trots detta avhöll föreningen en paddeltävling den 1 oktober på en bana som mätte c:a 1,400 m. Här vann den sedan så ryktbare Manne Karlsson sin första seger på en tid av 9 min. 24,6 sek. med andra man, David Rundström, 1 min. efter. Artur Hellsten blev tredje man och Carl Malmberg fjärde.

Styrelsen bestod detta första arbetsår av Sven Thorell, ordförande, och som sekreterare fungerade fabrikör Sixtus Janson. Medlemsantalet var vid årsskiftet 11 och kanoternas antal 5. Så kom vintern och kanoterna lades upp på vinden, då vi inte förfogade över något båthus, men som vi ansågo detta som något nödvändigt, uppdrogs åt Thorell att utföra ritningar till ett mindre hus för kanoterna. Ritningen godkändes, men föreningen hade ju inga pengar och en framställning om bidrag, till Sveriges Centralförening för Idrottens främjande, blev obesvarad. Däremot lyckades Thorell på "tiggarlista" få ihop något över 100: — kr., vilket belopp dock endast räckte till en del av huset, varefter han själv tog risken och lånade föreningen det resterande beloppet.

I slutet av februari 1917 låg en stor brädhög upplagd på Vårdsätra ägor, där Patron Gauffin välvilligt, utan ersättning upplåtit mark i närheten av ångbåtsbryggan. I början av mars kunde Fabrikör Sixtus Janson lägga grundstenen till båthuset, och de följande sön-

Efter U. K. F:s första paddeltävling den 1 oktober 1916.
Fr. v. D. Rundström, M. Karlsson, A. Hellsten.

dagarna arbetades det med liv och lust på huset. Tack vare att föreningen förfogade över flera yrkeskunniga medlemmar gick arbetet raskt undan och i april var båthuset under tak. Vilken glädje det var den dagen, då signalställets alla små flaggor och vimplar fladdrade över båthusets nock. När ordföranden då yttrade att "en kanot-

förening utan båthus är som en människa utan hjärna", måste vi alla instämma, ty vad hade U. K. F. varit utan sitt båthus?

Så kom sommaren och den kära "lådan" togs fram igen från sin undangömda plats och nu skulle det tränas och företagas långfärder. Föreningen hade detta år fått i uppdrag att anordna svenska mästerskapen i paddling och det behövdes således träning för att kunna möta eventuella gästers konkurrens. Så kom den 18 och 19 aug. och till vår stora överraskning vann Manne Karlsson båda mästerskapen, dock efter en hård strid på 1,500 m. med göteborgaren Herbert Nordberg. Tiderna blevo: å 1,500 m. 8 min. 24 sek., paddlat i medsjö och å 10,000 m. 1 tim. 3 min. 44,4 sek. De väntade nya rekorden uteblevo till följd av dåligt väder. Dessa resultat blevo i alla fall en stor överraskning för uppsalaborna, vilka knappast hade reda på att det existerade en kanotförening i staden. Samma år arrangerades även distriktsmästerskapstävlingar i paddling, och som vi visste att Idrottsklubben Sirius hade åtminstone en god paddlare, inbjödo vi även dem till dessa tävlingar. På 1,500 m. segrade Manne under det att Sirius' representant, Josef Olsson, vann på 10,000 m. i en av Thorell lånad kanot. Under sommaren företogs några smärre utfärder i Mälaren. Styrelsen var detta år sammansatt av Sven Thorell, ordf.; Sixtus Janson, sekr.; Gunnar Hellsten, skattm. samt Helge Hammar, klubbm. Medlemsantalet var vid årsskiftet 15 med 9 kanoter.

År 1918 uppsatte föreningen ett omfattande sommarprogram, däribland en allmän kappsegling till vilken samtliga Stockholmsföreningar skulle inbjudas. Föreningen anordnade även detta år distriktsmästerskapstävlingar i paddling, och Thorell vann båda distanserna med Josef Olsson, Sirius, på andra plats. De svenska mästerskapen skulle detta år anordnas av Örebro Kanotförening, vilken genom en medlems frikostighet kunde erbjuda sina eventuella gäster fria resor samt fria frakter för kanoterna, förutom logi och kost under uppehållet i Örebro. Att detta var välkommet är självklart och Manne Karlsson och Thorell blevo utsedda att representera föreningen. Tävlingarna avhöllos den 24 och 25 augusti

med paddling å den längre distansen på lördagen, ett arrangemang som icke bör tillämpas, då en hårt pressad paddlare blir oduglig att deltaga i den dagen efter anordnade kortare distansen. Nu vann Manne Karlsson 10,000 m. på ny rekordtid, 1 tim. 2 min. 43,4 sek. med Josef Olsson på andra plats under det att Olsson, Sirius, segrade på 1,500 m. med Thorell på andra plats. Efter söndagens paddeltävling hade anordnats kappsegling till vilken Thorell

Fabrikör Sixtus Janson hugger ihop syllarna till båthuset vid Vårdsätra.

anmälts med kanoten "Sol", i klass 3 B, med vilken han vann överlägset. Som förut antydts arrangerade föreningen detta år en allmän kappsegling, vilken avhölls på Skofjärden den 21 juli med stor tillslutning av seglare från Stockholm, vilka under bogsering åkt upp för att deltaga i seglingen. Det var en ståtlig anblick att se de till ett 40-tal uppgående kanoterna kryssa sig fram på Skofjärden i det strålande vädret, och då tävlingen anordnades i samband med en av Upsala Segelsällskap anordnad kappsegling var åskådarnas antal

stort. Som tävlingen var den största som föreningen anordnat, och en av de största som hittills anordnats i Sverige, återger jag protokollet i sin helhet.

Klass II. (2 startande).

1. "Vinga", A. Nilsson, M. K. F. 2,17,12
2. "Peggy", E. Holm, Å. S. S. 2,21,13

Klass III A. (7 startande).

1. "X-et", E. Jakobsson, M. K. F. 2,02,09
2. "Vind", B. Skoglund, Å. S. S. 2,04,08
3. "Venus", T. Udén, S. S. S. 2,16,08

Klass III B. (16 startande).

1. "Sol", S. Thorell, U. K. F. 1,46,20
2. "R II", B. Udén, S. S. S. 1,47,05
3. "Nelly", K. Bergström, Å. S. S. 1,48,05
4. "Maj", O. Thorell, F. K. I. 1,48,07
5. "Unn", E. Nilsson, M. K. F. 1,50,05
6. "Nina", D. Gustafsson, Å. S. S. 1,56,08

Klass IV A. (8 startande).

1. "Daisy", G. Larsson, Å. S. S. 1,52,07
2. "Vesta", J. Grönros, Å. S. S. 1,52,15

Till tävlingen hade ett stort antal vackra hederspris blivit skänkta, vilka utdelades av Å. S. S. ordförande herr Rosén, varpå den vackra eskadern under övlig salut avgick med Stockholm som mål, efter en härlig seglardag.

I seglingarna om Svenska vandringspokalen i kanotsegling, vilka detta år anordnades av F. K. I., deltog som Uppsala Kanotförenings representant "Sol", seglad av sin ägare S. Thorell, vilken lyckades placera sig på andra plats efter segraren, R. Steffenburg från Göteborg. Thorell hade för övrigt haft en god säsong med sin "Sol" genom att i sex starter vinna fyra 1:a och två 2:a pris där konkurrenternas antal varierat från 5 till 23 stycken. I föreningens paddeltävlingar kunde Thorell vinna samtliga då Manne Karlsson icke var närvarande, enär han hade bosatt sig i Katrineholm. Under detta år hade Kanotförbundet instiftat ett paddlarmärke. Märkets upp-

hovsman var Thorell, vilken blev den första innehavaren av märket i dess olika valörer, brons, silver och guld. Detta år erövrades märket förutom av Thorell, även av Gunnar Hellsten och David Rundström. Medlemsantalet hade nu kommit upp till 23 med 14 kanoter. Detta år utlottades en klass II-kanot, typ "Måsen", vilken ännu finnes kvar bland föreningens kanoter, liksom den år 1917 utlottade kanoten "Tjoge". Styrelsen hade detta år följande sammansättning: Sven Thorell, ordf.; Artur Hellsten, sekr.; Gunnar Hellsten, skattm.; Helge Hammar, klubbm.; suppleant Malcom Wallberg och som materialförvaltare fungerade även Gunnar Hellsten.

Var 1918 ett gott år för föreningen så emotsågo vi dock säsongen 1919 med stora förhoppningar. Detta år blev även för föreningen, och kanotidrotten i Uppsala, det stora genombrottsåret. Föreningen hade ökats med 34 nya medlemmar och ett stort antal nya kanoter, tack vare att Thorell detta år startat ett kanotbyggeri i Uppsala. Sirius kanotister hade nu fått stadga, och klubben förfogade nu över flera goda paddlare. Med stort intresse emotsågo vi även den nya formen av mästerskap som instiftats, nämligen lagmästerskapen, och tävlingarna om dessa artade sig att bliva hårda.

Detta års största tilldragelse var den av föreningen anordnade "Svenska Kanotveckan", vilken fått internationell karaktär genom att förutom alla svenska kanotföreningar, även den livaktiga danska kanotidrotten blivit inbjuden. Några gäster från andra delar av Sverige fingo vi dock icke, men i stället gästades föreningen av sex danska kanotister från "Dansk Kajak og Kanoklub" med klubbens ordförande, grosshandl. Knud Raffenberg som ledare. Tävlingen på 1,500 m. gick av stapeln den 21 juni i vilket lopp danskarna ställde upp med hrr Herbert Fritsche och Poul Halling mot våra bästa, såsom Manne Karlsson, Thorell m. fl. Tävlingen avhölls under hällande regn men blev trots detta mycket lyckad. Manne Karlsson presterade en fenomenalt vacker paddling och vann på ny rekordtid, 8,24, med Thorell på andra plats. Danskarna fingo se sig slagna av samtliga våra deltagare. På söndagen, den 22, tävlades på 10,000 m. och efter gårdagens erfarenheter nöjde sig danskarna att såsom

åskådare följa tävlingen. Däremot startade Josef Olsson och Erik Storm från I. K. Sirius. Manne Karlsson vann även nu på ny rekordtid med Olsson och Storm på 2:a och 3:e plats samt Thorell på 4:e plats, samtliga paddlande på en tid som understeg det gamla rekordet. I september återgäldade Manne Karlsson och Thorell denna visit genom att deltaga i en tävling på 1,000 m. hos Dansk Kajak og Kanoklub. Manne vann även nu med Halling på andra och Thorell på tredje platsen. Under sin vistelse i Köpenhamn blevo de våra föremål för den största gästfrihet.

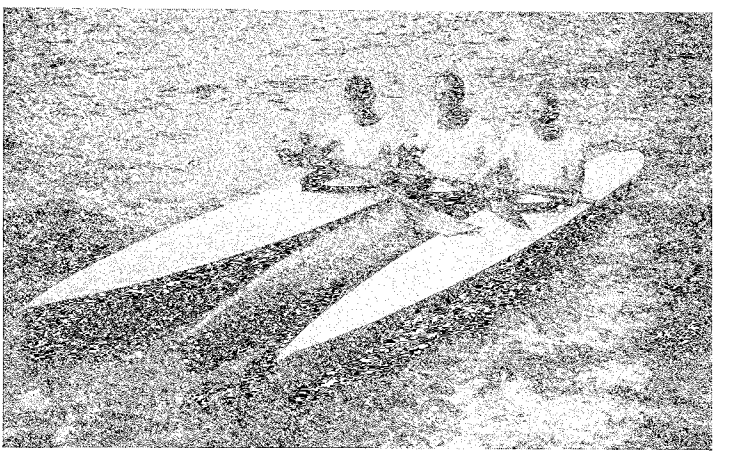

Sveriges första lagmästare i paddling, 1919.
Fr. v.: D. Rundström, M. Karlsson, G. Hellsten.

Årets D. M.-tävlingar anordnades av vår förening och här vann Manne 1,500 m. på ny rekordtid, 8 min. 8 sek., under det att han fick se sig slagen av Josef Olsson på 10,000 m. där denne segrade på ny rekordtid, 59 min. 42,7 sek., vilken med endast med $^{2}/_{10}$ sek. understeg Mannes 1 månad gamla rekord. För första gången tävlades nu om lagmästerskapen, vilka båda vunnos av Sirius. Blevo distriktmästerskapen en missräkning för föreningen, så blev triumfen så mycket större vid de av Jönköpings Roddsällskap anordnade svenska mästerskapen den 9 och 10 augusti. Här segrade Manne överlägset på båda distanserna samt hemförde föreningen båda lag-

mästerskapen, förutom en första inteckning i Revisor C. N. Hanners vandringspris i lagpaddling 10,000 m. Tävlingarna voro synnerligen lyckade och våra paddlare hade de mest angenäma minnen från denna resa till den småländska residensstaden. Thorell deltog även detta år i några kappseglingar och hemförde av gammal vana 1:a prisen. Den 23 augusti hade föreningen anordnat en handikaptävling på 10,000 m. varvid Manne Karlsson satte nytt rekord med tiden 57 min. 48 sek., slående Josef Olssons rekord med nära 2 min.

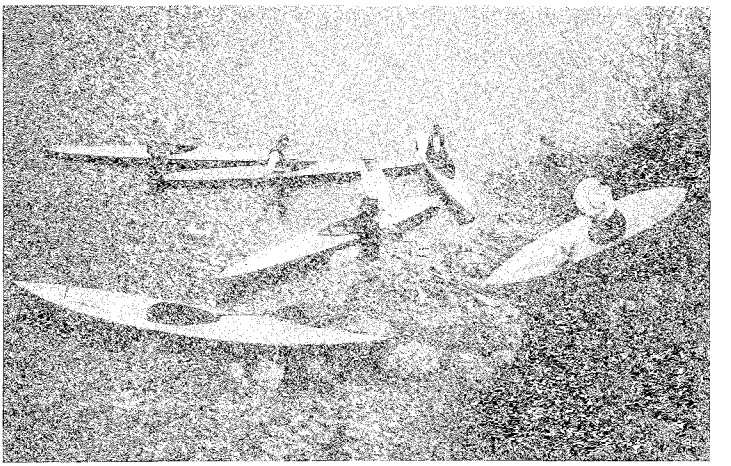

En vårutflykt 1920 till Vreta.

I föreningens egna tävlingar segrade Sven Thorell på 1,500 m. och Sven Fredriksson på 10,000 m. om klubbmästerskapen, under det att David Rundström blev första innehavare av den nyinstiftade "Juniorpokalen". Under sommaren företogos en del utfärder till olika platser omkring hemvattnen.

På senhösten avhöll föreningen en propagandapaddling i Fyrisån, vilken lockade tusentals åskådare som fingo bevittna våra paddlares prestationer. Trots det att Uppsala blivit centrum för paddlingen i Sverige, var dock paddlingen okänd för den stora allmänheten, då våra tävlingar och utfärder alltid avhållas på vatten där inga

större massor av åskådare få se kanoterna. Denna propagandatävling har därför återkommit varje år, fast i något modifierad form, och har haft en stor betydelse för vår idrott i Uppsala.

Vid propagandatävlingen framkom ett förslag, att föreningen borde ha ett kanothus även i staden, vid ån, varför ordföranden hos hamnstyrelsen begärde tillstånd för föreningen att få uppföra ett dylikt, vilket även beviljades. Innan vintern kom stod kanothuset färdigt, byggt av medlemmarna, och har detta, det s. k. "lilla båthuset", varit till stor nytta för föreningens medlemmar, särskilt vid den tidiga vårträningen.

Styrelsen bestod under år 1919 av Sven Thorell, ordf.; Artur Hellsten, sekr.; Gunnar Hellsten, skattm.; Malcom Vallberg, klubbm.; Georg Nilsson, materialförv. Vid höstsammanträdet beslöts att föreningen även skulle upptaga skridskosegling på sitt program under den kommande vintern, ett beslut som föreningen inte har behöft ångra, då denna idrottsgren blivit mycket populär bland medlemmarna.

Så kom säsongen 1920 och redan tidigt märktes att detta skulle bliva ett gott år för föreningen. Förutom ett stort antal nybyggnader tillfördes föreningen icke mindre än 27 nya medlemmar.

Under vintern avhöllos några skridskoseglingar, där Thorell givetvis vann, men intresset var stort bland nybörjarna och med Thorell som läromästare kom föreningen ganska snart att intaga en uppmärksammad plats inom denna idrottsgren, icke blott inom distriktet utan även vid andra större tävlingar.

Kanotsäsongen inleddes med propagandatävlingen, i vilken de 14 deltagarna voro uppdelade i fyra klasser, och de många åskådarna fingo se verkligt vackra tävlingar. Distriktsmästerskapstävlingarna anordnades detta år av Sirius och i dessa vann Manne Karlsson överlägset, under det att Sirius tog hem båda lagmästerskapen. I Svenska mästerskapen fick man se samma segrare, men här nöjde Manne sig icke med enbart att segra, utan han satte samtidigt nya rekord på såväl 1,500 som 10,000 m. med tiderna 7 min. 52,3 sek. och 56 min. 10,1 sek. I föreningens egna tävlingar blev Hilmer Pers-

son obestridlig segrare och vann "Juniorpokalen" för året. I tävlingen om "Juvelerare C. W. Wallviks vandringspris" segrade Thorell med "Sol" i båda seglingarna. I klass II gjorde Ernst Jansson med "Vinga" en uppmärksammad segling vid S. S. S:s regatta, och vid F. K. I:s jubileumssegling segrade "Sol" i klass III B och "Vinga" i klass II. Detta är nog de största framgångar i kanotsegling som föreningens seglare kunnat anteckna.

Föreningen avhöll under året ett flertal lyckade utflykter, bl. a. den lyckade pingstfärden, vilken är beskriven på annat ställe, men

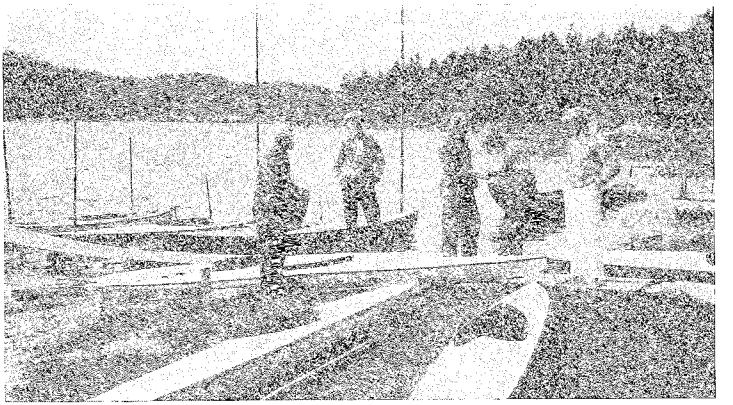

På stranden vid Vårdsätra.

dessutom till Sigtuna och Arnö, varje gång med många deltagare.

Under hösten anordnade föreningen tvenne orienteringslöpningar, dels för att hålla ihop kamratkretsen och dels för att hålla pojkarna i form, och räknade dessa 12 och 15 startande. Den ena vanns av Ernst Jansson under det att Gustaf Pettersson blev segrare i den andra. Under höst- och vinterkvällarna anordnades träningspromenader i stadens omgivningar, av den s. k. "fredagsklubben", vilka rönte stor tillslutning.

Medlemmarna erövrade detta år 9 st. paddlarmärken, av vilka ett var det första exemplaret i guld, vilket togs av märkets upphovsman, Thorell.

Under året utlottade föreningen två skridskosegel, vilka vunnos av A. Hellsten och E. Lindgren samt en kanot, vilken vanns av Oskar Pettersson. Styrelsen hade detta år samma sammansättning som under år 1919 med D. Rundström och S. Asklöf som suppleanter.

1921 års säsong inleddes med seglingarna om det nyuppsatta vandringspriset i skridskosegling, vilket för året vanns av S. Thorell. Föreningen var representerad vid svenska mästerskapet i skridskosegling med fem seglare, dock utan framgång. Däremot hemförde

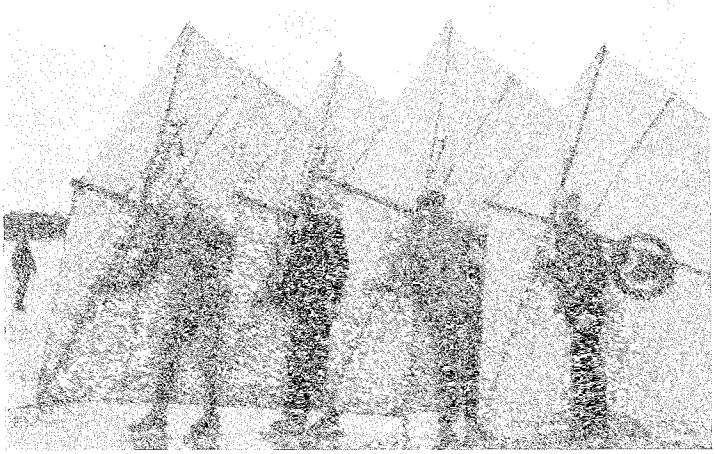

Lagmästarna för Uppland i skridskosegling 1921 och under alla år stommen till U. K. F:s skridskoseglarstab.
Fr. v.: E. Jansson, H. Persson, S. Thorell, G. Pettersson.

föreningen lagmästerskapet inom distriktet genom Thorell, G. Pettersson, E. Jansson och H. Persson. Den sista kappseglingen avhölls den 8 april och redan den påföljande veckan var paddelträningen i full gång.

Föreningen firade sitt 5-årsjubileum med en högtidsfest på Grindstugan den 4 maj, vilken blev synnerligen lyckad, icke minst därigenom att föreningen till dess stiftare och ordförande under de gångna fem åren, Ingeniör Sven Thorell, överlämnade ett elegant diplom för hedersledamotskap i föreningen.

Som vanligt inleddes kanotsäsongen med "propagandan" i Fyrisån inför en talrik åskådaremassa. Den egentliga tävlingssäsongen inleddes med poängtävlingarna i paddling, där H. Persson vann i seniorklassen och Oskar Pettersson i juniorklassen. Klubbmästare blev H. Persson på båda distanserna, varigenom han vann det nyuppsatta vandringspriset, "Jubileumspriset 1921", för året. "Juniorpokalen" vanns av H. Persson och Oskar Pettersson på samma poäng. Föreningens framstående paddlare, Manne Karlsson, kunde tyvärr icke göra sig gällande i någon av årets tävlingar, till följd av överträning på en långfärd Katrineholm—Stockholm—Uppsala. Lagmästerskapet i paddling 1,500 m. inom distriktet, vanns av föreningen. I seglingarna om "Juvelerare Claes W. Wallviks vandringspris" segrade "Vinga", E. Jansson. Liksom föregående år anordnades ett flertal utflykter. Föreningens paddlare erövrade 9 paddlarmärken, därav i guld av David Rundström och Manne Karlsson. Årets lottkanot, en "Eskimonika" byggd av Thorell, vanns av S. Westerdahl i Örebro. Dessutom utlottades 3 förstklassiga skridskosegel av macco, vilka vunnos av E. Lindgren, H. Persson och Gunnar Pettersson.

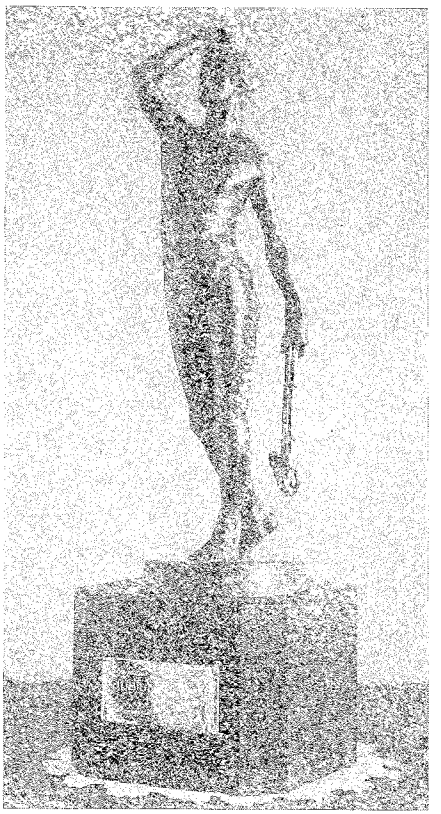

"Jubileumspriset 1921", skänkt av medlemmar. För alltid vunnet av Manne Karlsson 1924.

Vid de under hösten anordnade orienteringslöpningarna segrade Gustaf Pettersson med Tore Wallin på andra plats.

Styrelsen bestod under året av följande personer: S. Thorell, ordf.; A. Hellsten, sekr.; Gustaf Pettersson, skattm.; H. Fredell, klubbm.; E. Carlsson, materialförvaltare samt D. Rundström och S. Asklöf som suppleanter. Medlemsantalet var vid årsskiftet 95 med 53 kanoter.

1922 års verksamhet inleddes med att föreningen förhyrde en verkstadslokal åt medlemmarna och här utvecklades ett intresserat arbete med nybyggnaderna för den kommande säsongen. Där byggdes två 3 B-are, typ "Gege", av S. Thorell och E. Jansson samt sex helbordlagda tävlingskanoter av typen "Vargen".

Till följd av en snörik vinter blevo tillfällena till skridskosegling få och föreningen kunde endast anordna en tävling, vilken vanns av E. Jansson, varigenom han för året blev vinnare av vandringspriset. Föreningen anordnade årets distriktsmästerskapstävling i skridskosegling, vilken avhölls under de mest ogynnsamma väderleksförhållanden man kan tänka sig, orkanlik blåst och dålig is, varför endast en fullföljde tävlingen, nämligen Edmund Andersson, Enköping, som således blev mästare för året. Vid Svenska mästerskapet och Nordiska spelens segling i Stockholm, vilken avhölls i snöstorm och 15 ° kyla, blev Thorell sjätte man under det att de övriga av föreningens medlemmar, vilka fullföljde tävlingen, blevo 9, 11 och 13 män. För övrigt anordnades skidtävlingar samt spelades bandy ute vid Vårdsätra, där föreningen förhyrt 1 rum och kök. Detta uppskattades tydligen av medlemmarna och ofta voro ett 30-tal medlemmar ute vid Vårdsätra och idkade ett friskt friluftsliv.

Som vanligt inleddes kanotsäsongen med propagandan i Fyrisån, i vilken två 10-mannalag deltogo, ett från Sirius och ett från Kanotföreningen. Tävlingen blev mycket hård och domarna dömde dött lopp. Minst 1000 personer följde med syn- och hörbart intresse den spännande kampen.

De egentliga tävlingarna inleddes med föreningens poängtävlingar i paddling, där Oskar Pettersson segrade i senior- och Oscar Karlsson i juniorklassen. Den sistnämnda, som endast var 16 år, visade ut-

märkta anlag för paddlingen och föreningen ställde stora förhoppningar på hans blivande paddlarebana, vilka heller icke svikits. I klubbmästerskapstävlingarna segrade Manne Karlsson på båda distanserna med utmärkta tider, och vann därigenom "Jubileumspriset 1921" för året.

Distriktmästerskapen anordnades av föreningen och här vann

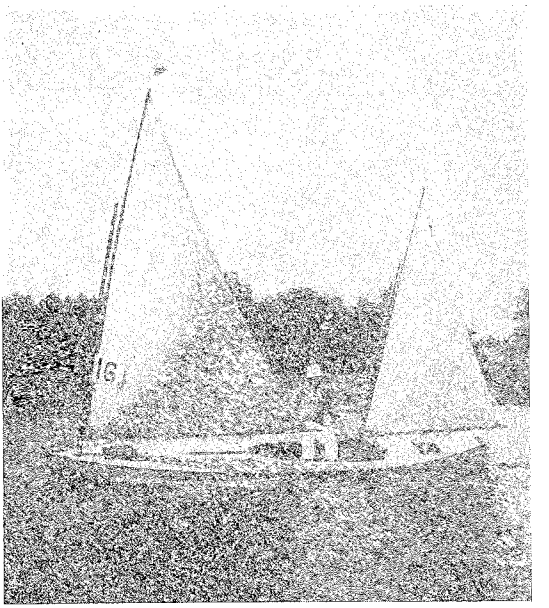

"Vinga", E. Jansson.

Manne Karlsson på båda distanserna. Lagmästerskapet på 1,500 m. vanns av föreningen genom Manne Karlsson, Oskar Pettersson och Hilmer Persson, under det att Sirius blev segrare på 10,000 m.

Svenska mästerskapen avhöllos i Uppsala med Sirius som anordnare och här kunde föreningen hemföra samtliga mästerskap, främst genom Manne Karlssons dubbelseger, men även genom de båda andra lagmästarnas, Oskar Pettersson och Hilmer Persson, goda paddlingar. Förutom mästerskapen erhöll föreningen en inteckning i

C. N. Hanners vandringspris. En liknande framgång hade föreningen inte kunnat anteckna sedan år 1919.

I föreningens samtliga kappseglingar segrade "Gege", S. Thorell, varigenom han erhöll en andra inteckning i C. W. Wallviks vandringspris. Vid kappseglingar i Stockholm var föreningen representerad av "Gege", S. Thorell, "Sol", Manne Karlsson och "Vildkatten", Ernst Jansson. "Gege" vann flera 1:sta pris och visade sig vara årets segerrikaste kanot inom klass III B.

Föreningen upptog detta år även simning på sitt program genom att instifta ett vandringspris i denna gren. Glädjande nog finnes stort intresse för simningen inom föreningen och ofta kan man räkna enda till ett 15-tal startande vid tävlingarna. Tävlingarna om vandringspriset gällde 100 och 400 m. fritt samt 200 m. bröstsim, och genom att vinna två av dessa distanser blev Manne Karlsson första vinnare av vandringspriset, varigenom han visade sig även vara en god simmare.

Under sommaren företogos två gemensamma utfärder, den årligen återkommande till Koffsan, samt en till det vackra Skadevi. Bland långfärderna kunna nämnas Manne Karlssons och Martin Wallins paddling Uppsala—Stockholm—Vaxholm och åter, samt Manne Karlssons segling Uppsala—Stockholm—Sandhamn—Stockholm—Strängnäs—Mariefred—Uppsala.

Föreningens medlemmar erövrade under året 8 paddlarmärken. Årets utlottningskanot, en "Eskimonika" vanns av Viktor von Bahr. Ett skridskosegel av macco utlottades, vilket vanns av Oscar Karlsson.

Föreningens ekonomi, vilken under de föregående åren icke varit särskilt lysande, förbättrades avsevärt genom ett par av ekonomikommittén anordnade dansaftnar, vilka gåvo ett netto på c:a 600 kr.

Styrelsen bestod detta år av David Rundström, ordf.; A. Hellsten, sekr.; S. Thorell, skattm.; Manne Karlsson, klubbm.; E. Karlsson, materialförv. med S. Asklöf och Gustaf Pettersson som suppleanter. Föreningen bestod vid årsskiftet av 99 medlemmar med 49 kanoter.

Så kom "det stora året" för oss kanotister, år 1923, då nämligen de stora internationella- och mästerskapstävlingarna skulle avhållas i

Göteborg i samband med Göteborgs stads jubileumsutställning, och mycket arbete låg före dessa tävlingar.

Föreningens strävan, att få fram en stor stab goda skridskoseglare visade sig denna vinter bära frukter tack vare alla de goda segel föreningen utlottat. Vid tävlingarna startade ända till ett 15-tal seglare och dessa voro synnerligen jämna, så att man aldrig kunde med bestämdhet säga vem som skulle vinna. I poängserien, om vandringspriset, segrade Hilmer Persson, under det att Manne Karlsson vann i klass II. Vid distriktsmästerskapstävlingen, som an-

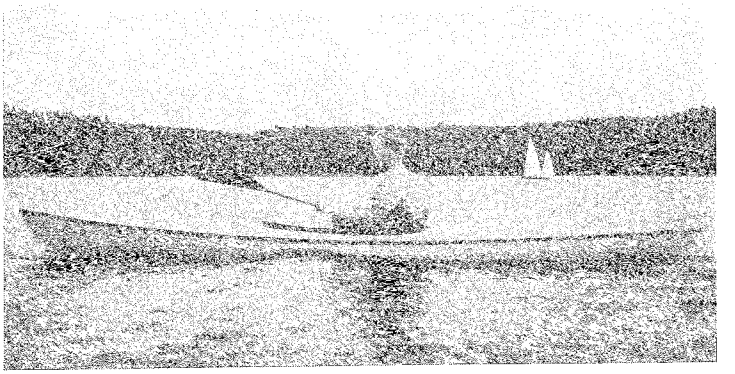

A. Hellsten i en "Eskimonika".

ordnades av Enköpings Allm. Idrottsförening, lyckades föreningens medlemmar belägga 1. 2. 3. 4. 7. och 8:de platserna varigenom föreningen erövrade lagpriset med minsta möjliga poäng. Individuell segrare blev Gustaf Pettersson, efter en utmärkt segling. När ej tillfälle gavs till segling, anordnade föreningen tävlingar på skidor, vilka även dessa räknade många deltagare. Verner Lindström och Sven Fredriksson blevo segrare i var sin tävling.

I maj avhölls propagandatävlingen i paddling mellan Sirius och Kanotföreningens 10-mannalag, under god tillslutning av åskådare, och lyckades det föreningen att besegra de goda Siriuspaddlarna efter en hård och jämn tävling.

För årets poängtävlingar hade paddlarna uppdelats i fyra klasser, vilket visade sig vara till stor fördel då härigenom ett stort antal paddlare startade i de fyra tävlingarna. I klass IV segrade Manne Karlsson före Hilmer Persson, klass III vanns av Sven Fredriksson och klass II av Erik Abrahamsson. Mycket goda tider noterades, bl. a. kan omnämnas att vid en tävling icke mindre än 11 paddlare presterade tider, vilka understego den som är föreskriven för silvermärket. I klubbmästerskapet på 1,500 m. segrade återigen Manne Karlsson över "Lill-Oskis" (Oscar Karlsson), vilken endast

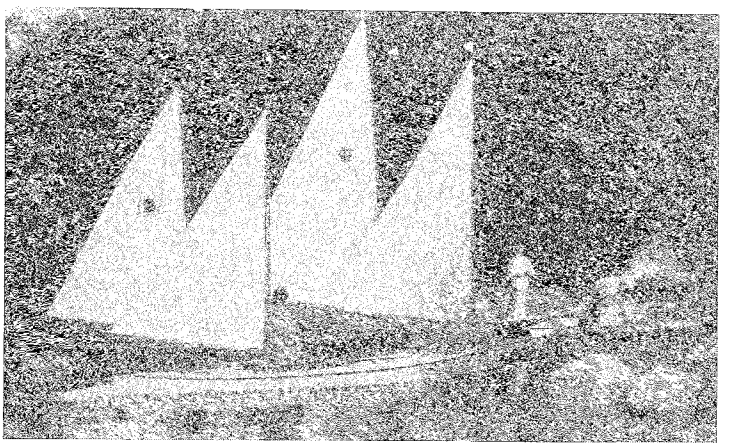

En sommarsöndag vid en vacker strand.

var $^{9}/_{10}$ sek. efter i mål. På 10,000 m. segrade Manne på tiden 56,10,1 men flera andra paddlare presterade utmärkta tider, Oskar Pettersson 56,49, Sven Fredriksson 56,50, Hilmer Persson 57,11 och Oscar Karlsson 57,15. Manne Karlsson vann härigenom "Jubileumspriset 1921" för andra gången under det att Oscar Karlsson vann "Hallbergs vandringspris".

Med föreningen som anordnare avhöllos distriktsmästerskapstävlingarna i paddling. På 1,500 m. segrade Manne över Sven Jansson under det att Sirius vann lagtävlingen. Milloppet försiggick under idealiska förhållanden och de båda främsta gingo under det

gamla rekordet. Sven Jansson, Sirius, segrade på tiden 55,19,1 med Manne på andra plats. I lagtävlingen satte U. K. F:s paddlare nytt rekord med tiden 2,50,01,9 trots det att föreningen saknade Oskar Pettersson, vilken var en av föreningens bästa milpaddlare.

Föreningen avhöll liksom föregående år poängtävlingar i kanotsegling, vilka vunnos av "Sol", Manne Karlsson före "Vildkatten", Ernst Jansson. I den samtidigt med Stadshusinvigningen anordnade regattan på midsommaraftonen deltogo "Gege", Sven Thorell och "Vildkatten", Ernst Jansson, i klass 3 B. "Gege" vann tävlingen

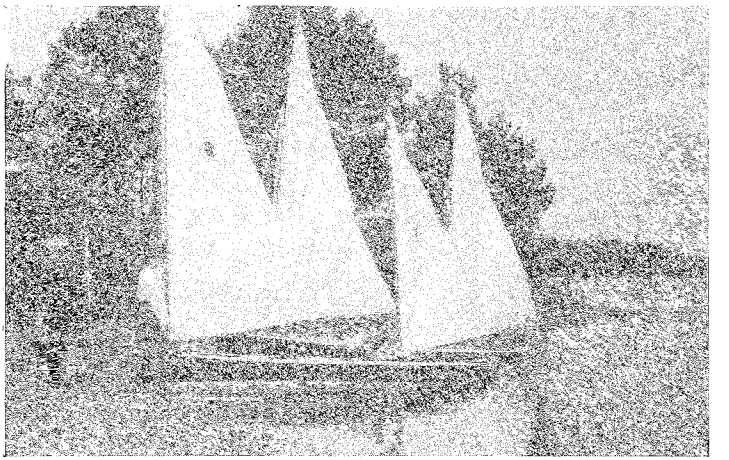

En söndagsutflykt till Sandudden i Oxen.

under det att "Vildkatten" blev 8:de pristagare i den hårda konkurrensen. Förutom de personliga, ståtliga priserna, tilldelades föreningen en pokal, vilken skulle uppställas såsom vandringspris inom föreningen. Föreningen uppsatte det nya priset i distanssegling Sigtuna—Vårdsätra (26 km.) för kanoter tillhörande klass 3 B. Tävlingen avhölls den 5 augusti med 5 startande kanoter, varvid "Gege" fick sin första inteckning i detsamma efter en god och välberäknad segling.

I första seglingen om "Juvelerare C. W. Wallviks vandringspris" segrade "Sol", med Manne som rorsman, över "Gege", S. Thorell,

men i den andra seglingen tog "Gege" revansch över "Sol" och vann därigenom vandringspriset för alltid.

Mästerskapstävlingarna i paddling voro detta år förlagda till Göteborg i samband med Jubileumstävlingarna därstädes. I samband härmed voro internationella tävlingar, såväl i paddling som segling anordnade med deltagare från Danmark, Tyskland och Amerika. De svenska kanotisterna triumferade dock. Sven Jansson vann såväl mästerskapet som internationella tävlingen på 1,500 m. med Manne Karlsson på andra plats. På 10,000 m. segrade däremot Manne Karlsson med Erik Storm, Sirius, på andra platsen. Sirius vann lagtävlingen på 1,500 m. och U. K. F. lagtävlingen på 10,000 m. genom Manne Karlsson, Oskar Pettersson och Sven Fredriksson. I seglingarna deltogo "Gege" och "Vildkatten" och lyckades "Gege", seglad av Sven Thorell, att vinna distansseglingen samt bliva 3:dje pristagare på triangelseglingen.

Under sommaren företogo två av föreningens medlemmar, Tore Wallin och John Magnusson, en verklig långfärd genom att paddla från Uppsala till Göteborg, kanalvägen, en synnerligen vacker färd. Liksom föregående åren gjordes utfärder till Koffsan samt pingstfärden över Kalmarsand, vilka båda samlade många deltagare.

Paddlarmärket i guld erövrades under året av Hilmer Persson, i silver av Artur Wedemark, Sven Fredriksson, Tore Wallin och Oskar Pettersson samt i brons av Erik Abrahamsson. Föreningen hade för hela året förhyrt den s. k. klubbstugan av Patron Gauffin. Klubbstugan genomgick en grundlig reparation varvid det ena rummet ordnades till logement med 8 av föreningen inköpta militärsängar och härigenom utvecklades ett glatt och kamratligt liv vid det trivsamma Vårdsätra. Styrelsen hade under året följande sammansättning: S. Thorell, ordf.; A. Hellsten, sekr.; Gustaf Pettersson, skattm.; D. Rundström, klubbm. och Elis Karlsson, materialförvaltare. Ekonomien var under året mycket god.

Säsongen 1924 inleddes med två tävlingar om vandringspriset i skridskosegling. Den tredje tävlingen kunde icke avhållas, liksom distrikts- och mästerskapstävlingarna, och Ernst Jansson, vilken vann

båda seglingarna, erhöll en andra inteckning i vandringspriset med Manne Karlsson på andra plats. I stället för seglingar, anordnade föreningen två skidtävlingar vilka vunnos av Sven Fredriksson och Erik Abrahamsson. Klubbstugan var under hela vintern mycket livligt besökt.

Kanotsäsongen började den 18 maj med propagandan vilken vanns av Sirius. I föreningens poängtävlingar segrade Sven Andersson, Ene Andersson och Oscar Karlsson under det att ingen paddlare fullföljde serien i klass IV. Klubbmästerskapstävlingarna vunnos

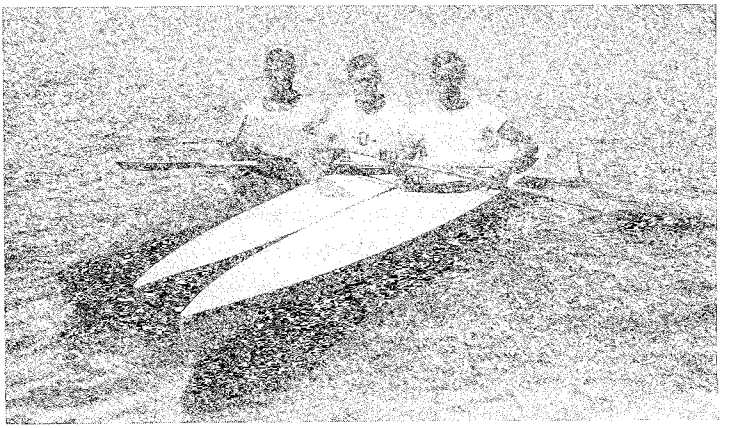

Svenska mästarna i paddling 1922.
Fr. v.: M. Karlsson, O. Pettersson, H. Persson.

båda av Manne Karlsson, varigenom han för alltid hemförde "Jubileumspriset 1921" under det att Oscar Karlsson erövrade "Hallbergs vandringspris för juniorer" för andra gången.

Föreningen anordnade för första gången de nyinstiftade juniormästerskapstävlingarna i paddling med deltagare från Sirius och U. K. F. Dessa tävlingar motsågos med stort intresse därför att de främsta paddlarna voro uteslutna genom föregående goda prestationer. Av de 9 startande segrade den från ett flertal föregående tävlingar kända paddlaren Oscar Karlsson i båda loppen, under det att U. K. F. även lade beslag på båda lagmästerskapen genom seg-

rarens, samt Sven Fredrikssons och Erik Abrahamssons goda paddlingar. Vid distriktsmästerskapstävlingarna presterade paddlarna utmärkta resultat genom att sätta icke mindre än tre rekord. Manne Karlsson blev individuell mästare på båda distanserna samt tillsammans med Oscar Karlsson och Sven Fredriksson även dubbellagmästare. Rekorden voro på 1,500 m. av Manne med tiden 7,40 samt lagrekordet på 1,500 m. 23,25,7 och på 10,000 m. 2,48,8.

De svenska mästerskapstävlingarna avhöllos detta år i Jönköping i samband med Jönköpings Roddsällskaps 40-års jubileum. Tyvärr kunde föreningens framstående paddlare, Oscar Karlsson, icke deltaga varför föreningen gick miste om två säkra lagmästerskap. Manne Karlsson blev individuell mästare på 1,500 m. och vann härmed sitt 11 mästerskap, men föreningens genom reserv försvagade lag, kunde icke göra Sirius segern stridig utan denna förening blev dubbellagmästare. Storm blev individuell mästare på 10,000 m.

Vid de stora, av Internationella representantskapet anordnade, kanottävlingarna i Tyskland, representerades Sverige av Manne Karlsson och Erik Storm med Herbert Nordberg som ledare och reserv för paddeltävlingarna samt som deltagare i seglingarna. I båda paddeltävlingarna segrade Manne Karlsson med Storm på andra plats, två mycket vackra och i hela Tyskland uppmärksammade segrar.

Vid föreningens seglingar hade "Sol", Manne Karlsson, en lyckad säsong och vann såväl det nyuppsatta vandringspriset i triangelsegling som även "Stadshuspokalen", då försvararen "Gege" icke kunde starta till följd av rorsmannens tillfälliga invaliditet. För att om möjligt få föreningens medlemmar mer intresserade för segling anordnade föreningen samsegling med Spånga Kanotsällskap i Sigtuna och beslöts därvid att dessa seglingar skulle anordnas en gång årligen med de båda föreningarna växelvis såsom anordnare. Vid denna första samsegling segrade Manne Karlsson, i "Sol", i klass 3 B och "Tuttan", Hilmer Persson, i klass 5, båda tillhörande U. K. F. Man kan inte underlåta att konstatera hur litet seglingen intresserar de flesta av föreningens medlemmar, och Hilmer Persson och Ernst

Jansson äro därför värda ett tack för de under året byggda kanotkryssarna "Tuttan" och "Luffy".

I föreningens simtävlingar segrade David Rundström på 100 och 400 m. fritt simsätt under det att Conny Ekvall vann 200 m. bröstsim och David Rundström vann vandringspriset.

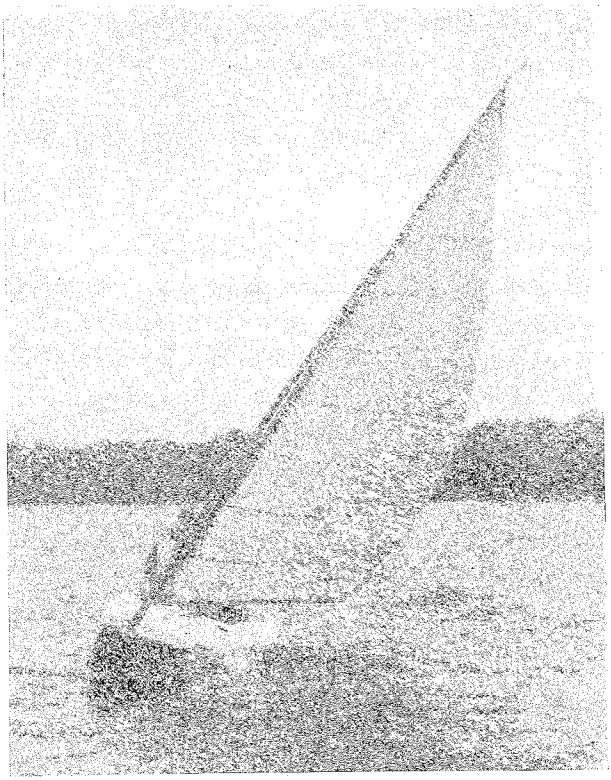

"Gege", S. Thorell, en segerrik representant i klass III B.

Tre av föreningens medlemmar företogo en semesterfärd i paddelkanot runt Mälaren. Pingstfärden ställdes till Sigtuna och deltogo många medlemmar häri. Paddlarmärket vanns under året i guld av Sven Fredriksson, i silver av Erik Abrahamsson och i brons av Oscar Karlsson, Nils och Valle Abrahamsson samt Ene Andersson.

Under året utlottades två paddeltävlingskanoter samt ett förstklassigt skridskosegel.

Styrelsen hade år 1924 följande sammansättning: Gustaf Pettersson, ordf.; Artur Hellsten, sekr.; Sven Fredriksson, skattm.; David Rundström, klubbm.; Elis Karlsson, materialförvaltare samt Gunnar Hellsten och Ernst Jansson suppleanter. Vid årsskiftet bestod föreningen av 105 medlemmar vilka hade 51 kanoter, vilka voro fördelade sålunda: 42 i klass I, 4 i klass 2, 3 i klass 3 B och 2 i klass 5.

Då man ser tillbaka på år 1924 kan man knappast underlåta att reflektera över om icke detta år var det främsta under den gångna 10-årsperioden, i vilketdera fallet var det ett synnerligen lyckosamt år för föreningen.

År 1925 stod dock icke långt efter och segrarna inleddes med att Gustaf Pettersson vann distriktsmästerskapet i skridskosegling och föreningen lagmästerskapet genom Pettersson, Ernst Jansson, Hilmer Persson och Sven Thorell. Föreningens vandringspris vanns för året av Gustaf Pettersson för första gången. Liksom föregående året kunde icke någon mästerskapstävling anordnas till följd av för mycket snö, varför föreningen föreslog hos Isseglingsförbundet att mästerskapstävling må kunna anordnas på en c:a 3,400 m. bana vilken i så fall seglas 3 varv i stället för 5,000 m. seglad 2 varv, vilket förslag även godkändes av årsmötet.

Redan i april voro träningarna i paddling i gång och den 10 maj avhölls propagandan, som vanligt beskådad av tusentals intresserade uppsalabor. Sirius 10-mannalag vann knappt över U. K. F:s lag. Den 17 maj voro Uppsalapaddlarna i Stockholm och deltogo i Rödakorsfestens paddling å 1500 m. Sven Jansson, Sirius, segrade med Oscar Karlsson, U. K. F., på andra plats, Manne på 4:de och Sven Fredriksson på 6:te plats.

Föreningens poängtävlingar samlade detta år endast ett fåtal deltagare och endast Erik Abrahamsson, i klass 3, fullföljde och vann samtliga lopp. Det var således inte med några ljusa förhoppningar styrelsen emotsåg de kommande tävlingarna, men dessa bjödo på en hel del angenäma överraskningar.

I båda klubbmästerskapstävlingarna segrade Oscar Karlsson med Sven Fredriksson och Erik Abrahamsson på 2:dra och 3:dje plats i båda loppen. På 10,000 m. nådde segraren den utmärkta tiden 55,22,1, vilket lovade gott för mästerskapstävlingarna. I junior-mästerskapstävlingarna segrade Sven Fredriksson på båda distanserna under det att Sirius vann båda lagmästerskapen.

Distriktsmästerskapstävlingarna, som anordnades av U. K. F. under idealiska väderleksförhållanden, blevo mycket spännande. På 1,500

Efter en orienteringslöpning vid Vårdsätra.

m. segrade Manne Karlsson över Sven Jansson och noterades samma tid för båda. Lagmästerskapet vanns av U. K. F. På 10,000 m. vann Sven Jansson med Oscar Karlsson på andra plats. Manne Karlsson blev tredje och Sven Fredriksson femte man och U. K. F. vann således även detta lagmästerskap överlägset.

Blevo junior- och D. M.-tävlingarna en triumf för föreningen så blev mästerskapstävlingarna glänsande med två nya rekord på 10,000 m. Manne Karlsson hade förberett sig omsorgsfullt till dessa tävlingar och vann båda loppen samtidigt som han satte nytt rekord

på 10,000 m. med tiden 54,24,2, vilken gott kan betecknas som fenomenal. Båda lagmästerskapen vunnos av U. K. F. genom Oscar Karlssons och Sven Fredrikssons medverkan och på 10,000 m. noterades nytt lagrekord med tiden 2,47,28,8 varjämte U. K. F. erhöll ännu en inteckning i C. N. Hanners vandringspris.

I föreningens kanotkappseglingar hade "Gege", S. Thorell, en lyckad säsong genom att vinna föreningens båda vandringspriser. I poängseglingarna segrade "Vildkatten", V. von Bahr, i 3 B och "Tuttan", H. Persson, i klass 5.

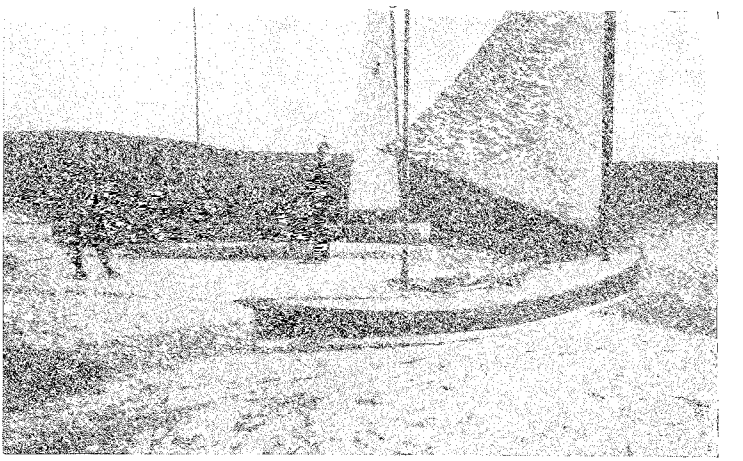

Kanoterna hämtas "något sent" från sommarnöjet.

Liksom föregående år voro samseglingar anordnade tillsammans med Spånga Kanotsällskap, i Sigtuna. I klass 3 B vann "Gege", S. Thorell över "Kalsån", E. Dahlström från Spånga under det att "Mignon", G. Stålhandske, Spånga, vann i klass V före "Tuttan", H. Persson, U. K. F.

Vid "Internationella representantskapets" paddeltävlingar i Prag representerades Sverige av Oscar Karlsson, U. K. F., och Sven Jansson, Sirius, men till följd av att tävlingarna avhöllos redan i maj månad kunde ingen av svenskarna vinna något lopp individuellt. Däremot segrade de i ett tandemlopp över en 38 km. lång distans.

I föreningens tävlingar i simning segrade Tore Ekvall på 100 m. fritt simsätt under det att Ernst Edman vann 200 m. bröstsim och 400 m. fritt simsätt varigenom han erövrade vandringspriset för året.

Av föreningens medlemmar gjorde Sven Thorell och Hilmer Persson en semesterfärd runt Södertörn och Ernst Jansson seglade runt Mälaren med "Luffy". Den gemensamma utfärden till Arnö hade samlat ett 20-tal deltagare och gynnades densamma av ett strålande sommarväder.

Vid årsskiftet bestod föreningen av 82 medlemmar med 48 kanoter varav 41 voro paddel- och 7 segelkanoter.

Båthuset vid Vårdsätra vintertid.

Styrelsen bestod under år 1925 av Gustaf Pettersson, ordf.; A. Hellsten, sekr.; Hilmer Persson, skattm.; S. Fredriksson, klubbm.; Elis Carlsson, materialförvaltare samt Ernst Jansson och G. Hellsten suppleanter.

Så ingick jubileumsåret 1926. På många år hava våra isseglare icke haft en säsong som denna. Isarna lågo större delen av vintern bara och föreningen kunde avhålla icke mindre än fyra tävlingar, vilka samtliga vunnos av Hilmer Persson som således även blev vinnare av vandringspriset för andra gången. Vid distriktsmästerskapet i skridskosegling i Enköping vann U. K. F. lagmäster-

skapet genom Gustaf Pettersson, Hilmer Persson, Ernst Jansson och Sven Thorell. Mästerskapstävlingen i skridskosegling hade i år sammanslagits med tävlingen om Nordiska spelens priser och avhölls denna segling på Baggensfjärden, gynnad av en frisk bris. Av föreningens seglare placerade sig Sven Thorell på andra plats, en synnerligen förnämlig prestation av den gamla "veteranen" i denna hårda konkurrens, Hilmer Persson blev 10:de och Ernst Jansson 11:te man, även detta goda placeringar då ett 40-tal seglare startade.

Och åter blåste det vårliga vindar och en ny tävlingssäsong stod klar för start och därtill föreningens "jubileumsår", det första decenniet hade uppnåtts, vilket givetvis skulle firas med en större "jubileumssegling" och dessutom hade föreningen fått uppdraget att anordna årets svenska mästerskapstävlingar i kanotpaddling.

Till föreningens "jubileumsregatta" på Sigtunafjärden den 13 juni hade samlats ett 30:tal av Stockholms mest kända kanotseglare. Det blev en synnerligen krävande segling i den hårda S. O. vinden på 8—10 sek.-meter och den hårda sjön. I klass 5 B segrade "Dodo", Hallberg, S. S. S., med Pirr I på andra plats. I klass 3 B segrade Sven Thorell i sin nykonstruerade kanot "Mam" på dagens snabbast seglade tid. Till tävlingarna, som samlat stort intresse i den idylliska mälarstaden, hade föreningen glädjen få mottaga många vackra hederspriser med anledning av jubileet.

Årets svenska mästerskap i kanotpaddling arrangerade föreningen den 24—25 juli och hade anmälningar inkommit från 16 kanotister, bl. a. från Västerås Kanotförening, vars representanter för övrigt gjorde en synnerligen framgångsrik insats i tävlingarna. Å 1500 meter segrade Max Andersson, Västerås, på 8 min. 8 $^{1}/_{10}$ sek. med brodern och klubbkamraten Ivan Andersson på andra plats och därtill hemförde Västerås lagmästerskapet. Detta var det första mästerskap som i lag som individuellt hamnat utanför Uppsala sedan år 1916. I milloppet segrade däremot Oscar Karlsson och vann sitt första svenska mästerskap efter en mycket taktiskt genomförd tävling i den meterhöga gropiga sjön. Som 2:dra man inkom Erik Storm, Sirius, med över 2 min. efter i tid. Västerås tog här sitt

andra lagmästerskap, för övrigt enda förening som hade fullt lag som fullföljde den antagligen mest krävande och påfrestande paddeltävling som någonsin avhållits i vårt land.

I juniormästerskapet i kanotpaddling, som anordnades av föreningen, utgick som segrare å båda distanserna Ejnar Gustafsson, Sirius, på tiden 8,30 $^{7}/_{10}$ och 1 tim. 2 min. 8 $^{4}/_{10}$ sek. å resp. 1500 och 10000 meter.

I distriktsmästerskapet, som anordnades av Sirius, blev Sven Jansson, Sirius, dubbel mästare med tiden 8,47 $^{9}/_{10}$ o. 56,22 $^{7}/_{10}$ å resp. 1500 och 10000 met. Samtliga lagmästerskap hemfördes av Sirius' kanotister.

En av årets största tilldragelse var givetvis föreningens representant Sven Thorells insats i tävlingen om "Svenska vandringspokalen i kanotsegling", svensk kanotsports största trofé. Sven Thorell i "Mam" lyckades efter mycket vackra seglingar hemföra pokalen till föreningen.

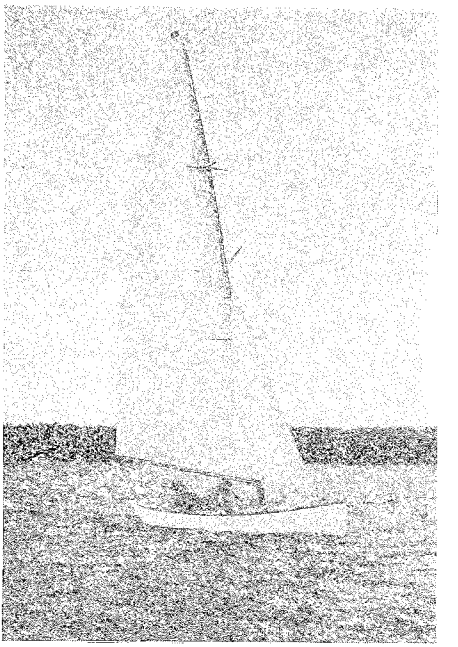

"Tuttan", H. Persson.

I den årligen återkommande samseglingen med Spånga Kanotsällskap segrade i klass 3 B "Mam", Sven Thorell, och i klass 5 B "Mignon", G. Stålhandske, Spånga. I distansseglingen om "Stadshuspokalen" segrade åter "Mam" och hemförde vandringspriset för alltid och likaså vann han en inteckning i vandringspriset i klass 3 B.

I föreningens egna paddeltävlingar blevo resultaten i poängtävlingarna: klass I vanns av Gunnar Johansson, klass II av Sven Andersson och klass IV av Oscar Karlsson. Klubbmästerskapet å 1500 mtr

vanns av Oscar Karlsson på tiden 9 min. 58 $^{8}/_{10}$ sek. och å milen av Sven Fredriksson på 1 tim. 3 min. $^{6}/_{10}$ sek. och erövrades därmed vandringspriset för året.

I simning om föreningens vandringspris segrade för andra gången Ernst Edman.

I Dagens Nyheters propagandatävlingar i kanotpaddling på Brunnsviken segrade Oscar Karlsson.

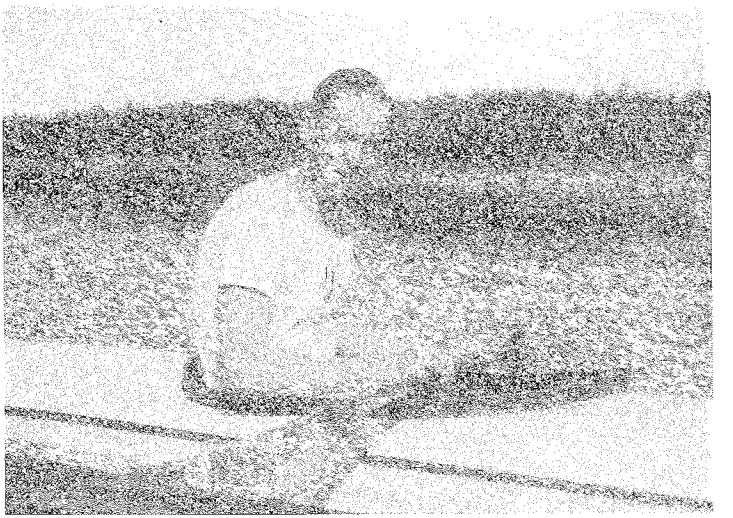

Oscar Karlsson.

Den längsta långfärden under året gjorde Hilmer Persson med "Tuttan" i det han seglade runt Mälaren och Södertörn.

Paddlarmärket har under året erövrats i guld av Erik Abrahamsson, i silver av Nils Abrahamsson och i brons av Sven Andersson.

Vid 10-årsjubileet utdelade föreningen sin guldplakett till hrr Manne Karlsson, Ernst Jansson och Elis Karlsson för ett gagneligt arbete i föreningens tjänst under många år.

Föreningen bestod vid årsskiftet av 83 medlemmar med 46 kanoter.

Styrelsen hade under året följande sammansättning: G. Pettersson, ordf.; A. Hellsten, sekr.; H. Persson, skattm.; S. Fredriksson, klubb-

mästare; Elis Karlsson, tävlingssekr. och Verner Lindström, materialförvaltare; med Ernst Jansson och Gunnar Hellsten som suppleanter.

Skridskoseglingssäsongen 1927 blev kanske ännu framgångsrikare än under det föregående året. Inte mindre än sex klubbtävlingar avhöllos. I tävlingen om vandringspriset segrade Gustaf Pettersson och fick sin andra inteckning i detsamma. Distriktsmästerskapet vanns av Hilmer Persson med Gustaf Pettersson på andra plats. I lagtävlingen vann föreningen överlägset med platssiffrorna 1+2 +4+5 = 12 poäng. I svenska mästerskapet, som arrangerades av

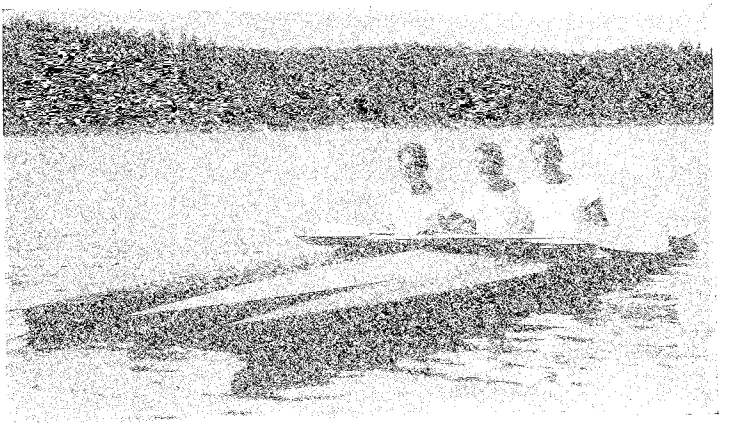

Sven Fredriksson, Manne Karlsson och Oscar Karlsson.

Djursholmskamraterna, fingo föreningens representanter goda placeringar, i det att Ernst Jansson blev 3:a, Gustaf Pettersson 5:a med brodern Gunnar på 7:de plats i den hårda konkurrensen bland 40 deltagare. Andra lagpris hemförde föreningen, endast ett fåtal poäng efter Djursholmskamraterna.

Efter att något år legat nere, avhölls åter som första paddeltävling för året propagandatävlingen mellan Sirius och föreningen, som fortfarande rönte stort intresse från allmänhetens sida. Sirius lag segrade med någon kanotlängd före föreningen.

I juniormästerskapet voro Sirius våra övermän, och vår bästa

placering gjorde Eric Abrahamsson å 1500 meter där han blev 2:dra man efter segraren Ramqvist, samt 3:dje man i milloppet.

Blev J. M. ej någon framgång, så tog föreningen igen det på D. M. Å 1500 meter segrade Oscar Karlsson på den goda tiden 7,48 med klubbkamraten Sven Jansson på 2:dra plats. I milloppet blev Sven Jansson 2:dra man och Oscar Karlsson nådde 3:dje plats. Båda lagmästerskapen gingo överlägset till föreningen.

Följde så den stora kraftmätningen i Västerås på svenska mästerskapen. Aldrig tillförne har en svensk mästerskapstävling i kanot varit så hård och spännande som denna. Som segrare om mästerskapstecknet fanns många att välja på, Sirius med sin framåtgående stjärna, Ramqvist, och Västerås med de båda bröderna Ivan och Max Andersson, samt vår egen representant, Oscar Karlsson, alla dessa voro säkert utkorade som svenska mästare av sina respektive klubbkamrater. Att Oscar Karlsson blev den triumferande segraren å båda distanserna, blev för oss U. K. F:are ett glädjeämne, och ännu kunde föreningen räkna sig till eliten när det gällde mästerskapen i kanotpaddling, ehuru talet därom gått i motsatt riktning. Tävlingen å 1500 meter blev rasande hård. Oscar Karlsson gick på de sista 50 meterna förbi västeråsaren Ivan Andersson och vann med en kanotlängd på den fenomenala tiden 7 min. 23 $^{8}/_{10}$ sek., vilket är svenskt rekord å denna distans. Icke mindre än 10 deltagare gingo i mål inom loppet av 30 sek., vilket tydligt utvisar att konkurrensen var oerhört hård. På 10000 meter segrade Oscar Karlsson överlägset, med över en halv minut före Ramqvist. Västerås Kanotförening tog hem båda lagmästerskapen och "Hannerska" vandringspriset för andra gången.

I Svenska Kanotförbundets propagandatävlingar vid Saltsjöbaden segrade John Lindgren, Västerås, med Sven Jansson och Oscar Karlsson på respektive 2:dra och 3:dje plats i paddeltävlingen och i seglingen kom "Mam", Sven Thorell, på 3:dje plats i klass 3 B.

I samarbete med Ekolns Segelklubb hade föreningen arrangerat en propagandasegling på Sigtunafjärden under pingsthelgen, med många deltagare, såväl båt- som kanotseglare. En mycket lyckad

seglardag med vind och sol och vackra båtar, glada seglarpojkar, "huggsexa", dans och gamman, i en alltigenom gemytlig seglarträff.

Genom "Mams" erövrande av "Svenska vandringspokalen i kanotsegling" stod föreningen som arrangör för årets tävling om densamma, vilka seglingar avhöllos den 26—31 juli, med följande kanoter som utmanare: "Ess II", Karlstads Kanotförening; "Örnungen", Segelklubben Treuddarna, Karlstad; "Kerstin", S. S. S. Stockholm; "Lindo", Årstavikens Segelsällskap, och "Mam" som försvarare av pokalen.

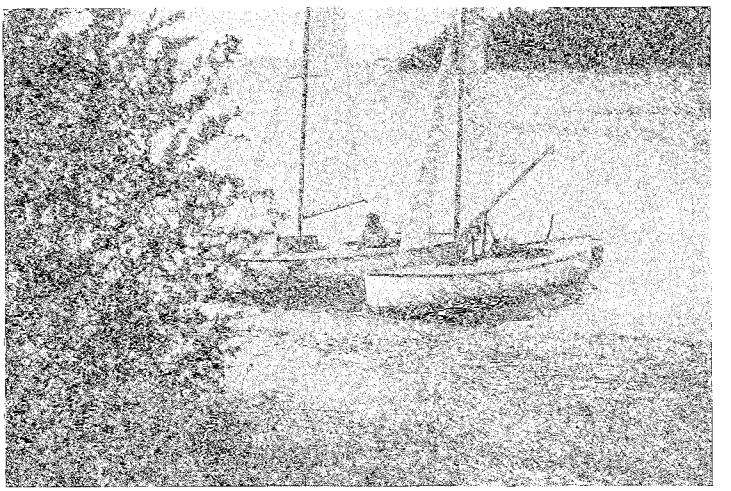

En idyllisk landningsplats.

Tävlingen gynnades av ett härligt sommarväder, men med dålig vind, under alla seglingsdagarna. Under sådana förhållanden kunde "Mam", som är en utpräglad hårdvindskanot, ej göra sig gällande. "Kerstin", Stockholms Segelsällskap, med rorsman Anders Nilsson, hemförde pokalen för andra gången till sin klubb.

Protokollet från seglingarna blev:

1.	"Kerstin", Stockholms Segelsällskap, rorsman Anders Nilsson	4	poäng
2.	"Ess II", Karlstads Kanotförening, rorsman Sven Linderholm	5	„
3.	"Örnungen", Segelklubben Treudden, rorsman Sten Svensson	9	„
4.	"Mam", Uppsala Kanotförening, rorsman Sven Thorell	13	„
5.	"Lindo", Årstavikens Segelsällskap, rorsman Eric Lindblad	14	„

Årets samsegling med Spånga Kanotsällskap blev på grund av mellankommande hinder inställd.

I föreningens sedvanliga poängtävlingar i paddling blevo resultaten i de olika klasserna: klass IV Sven Jansson 40 p., klass III Eric Abrahamsson 38 p., klass II Sixten Hedlund 30 p. Klubbmästerskapet å 1500 och 10000 meter vunnos av Sven Jansson, som därmed erövrade vandringspriset för året.

I tävlingen om föreningens vandringspris i simning segrade ånyo Ernst Edman, och hemförde för alltid det vackra vandringspriset.

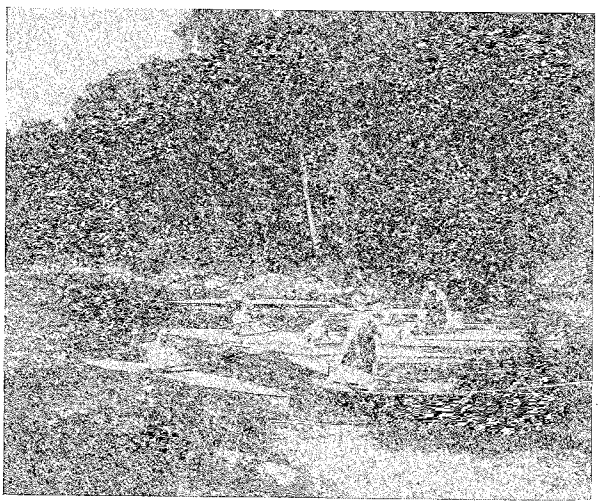

I Ormsundet.

Vid kappseglingen om föreningens vandringspris i klass 3 B segrade "Vildkatten", V. von Bahr, med "Sol", Sven Andersson, på andra plats.

Paddlarmärket i guld erövrades under året av Oscar Karlsson.

Styrelsen bestod under året av: Gustaf Pettersson, ordf.; Artur Hellsten, sekr.; Hilmer Persson, skattm.; Eric Abrahamsson, klubbm.; Elis Karlsson, tävlingssekr. och Verner Lindström, materialförvaltare med Ernst Jansson och Gunnar Hellsten som suppleanter.

Föreningen bestod vid årsskiftet av 71 medlemmar med 43 kanoter.

Hade de närmast föregående vintrarna varit för skridskoseglarna gynnsamma blev i stället 1928 års vintersäsong så mycket ogynnsammare. Föreningen kunde blott avhålla en enda segling under vinterns lopp och likaså blevo både distrikts- och svenska mästerskapen inhiberade på grund av de dåliga isförhållanden som rådde under hela säsongen. I föreningens tävling segrade Gustaf Pettersson, som därmed erövrade föreningens vandringspris för alltid, ett

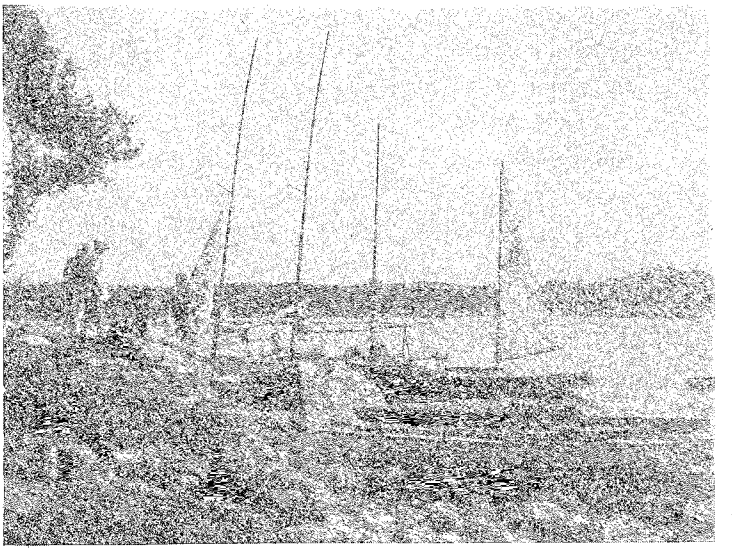

Strandhugg vid Koffsan.

pris som för övrigt innehafts av Sven Thorell, Manne Karlsson, Ernst Jansson (2 ggr) och Hilmer Persson (2 ggr); alltså ett värdefullt pris som eftersträvats av föreningens många goda skridskoseglare.

Årets mästerskapstävlingar i paddling hade rönt lika stor tillslutning som de närmaste åren förut, med ännu en ny paddlare av elitklass, nämligen Nils Wallin från Västerviks Kanotklubb, som i svenska mästerskapet å 10000 meter erövrade mästerskapstecknet. I D. M. segrade Joel Ramqvist, Sirius, å milloppet på ny rekordtid 53 min. 38 $^{2}/_{10}$ sek. I juniormästerskapet segrade siriusjunioren Herbert

Nyberg efter goda paddlingar. Eric Abrahamsson och Sven Andersson hedrade föreningen med goda placeringar. Å 10000-metersloppet erövrade föreningen lagmästerskapet, varemot å den kortare sträckan segern gick till Sirius. I D. M. segrade å båda distanserna Joel Ramqvist, Sirius, som nämnts, med nytt rekord å milen. Båda lagprisen togo Sirius.

Årets svenska mästerskap arrangerades av Sirius, med ett tjugutal anmälda paddlare. På 1500 meter tog Oscar Karlsson hem sitt fjärde svenska mästerskap på den ypperliga tiden av 7 min. 29 $^{4}/_{10}$ sek. Som tidigare nämnts segrade i milloppet den kraftigt byggda västervikspaddlaren Nils Wallin på tiden 55 min. 19 $^{4}/_{10}$ sek. Oscar Karlsson blev 2:a man på tiden 56 min. 12 $^{3}/_{10}$ sek. Wallin är ypperlig paddlare med god stil och därtill björnstark, och han kommer helt säkert att ytterligare göra sig gällande under kommande år. Båda lagmästerskapen gingo till Sirius. Det var sista året tävlingen om "Hannerska" vandringspokalen avhölls, i det att densamma vandrat i 10 år. Enligt statuterna skall den förening som segrat de flesta gångerna under 10 år erhålla priset, eller om flera föreningar ha lika många inteckningar, är bästa sammanlagda tiden avgörande. Sirius och föreningen hade erövrat densamma 4 gånger vardera och tiden blev alltså avgörande. Med blott 29 sek. bättre tid tog Sirius dyrgripen för alltid. Tidsskillnaden utvisar att striden om densamma varit synnerligen hård, att under åtta år blott sekunder skilja, när sammanlagda tiden visar över 11 $^{1}/_{2}$ timmars paddling för varje förening, är ett storartat tävlingsmoment.

Mästerskapen gällde även som uttagningstävlingar för Sveriges representanter till deltagande i I. R. K. mästerskapstävlingar i Tyskland (Europamästerskap). Uttagna blevo: Oscar Karlsson, Nils Wallin och Joel Ramqvist i nämnd ordning. Tävlingarna avhöllos i Potsdam 4—5 aug. Svenskarna nådde goda placeringar, 2:a, 3:e och 4:e platserna i båda loppen, dock kunde ej någon av de våra segra, utan tysken Rothe blev dubbelmästare. Oscar Karlsson gjorde en utomordentlig paddling å 10000 meter och pressade ned det under året satta rekordet till 52 min. 32 $^{8}/_{10}$ sek. Wallin och

Ramqvist blevo resp. 3:a och 4:a. På 1500 meter blev Wallin 2:a på tiden 7 min. 24 sek.

I årets seglingar om Svenska vandringspokalen i kanotsegling, som arrangerades av Stockholms S. S., var föreningen representerad av Sven Thorell med "Mam". Han lyckades placera sig som trea, efter "Lindo" och "Kerstin", som kommo en poäng före i slutresultatet.

Årets vackraste insats gjorde Sven Thorell i enmanssegling under Amsterdamolympiaden där han segrade och hemförde den

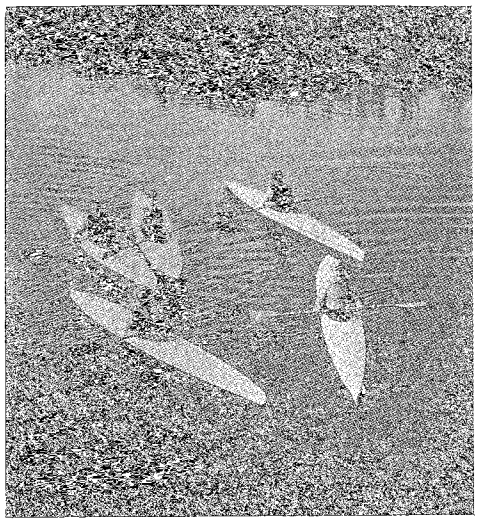

Vid Flottsund.

Olympiska guldmedaljen, efter synnerligen goda seglingar i den hårda konkurrensen.

Styrelsen har under året bestått av: G. Pettersson, ordf.; A. Hellsten, sekr.; D. Rundström, skattm.; E. Abrahamsson, klubbm.; E. Karlsson, tävlingssekr.; G. Hellsten, materialförv. med H. Persson och E. Jansson som suppleanter.

Återblicken på de nu gångna åren skulle härmed vara avslutad. En överblick på erövrade mästerskap som föreningen och dess medlemmar erhållit under åren ger vid handen att icke mindre än 24

svenska, 31 distrikts- och 17 juniormästerskap eller summa 72 mästerskap i paddling och skridskosegling erövrats, ett resultat som säger något om den insats föreningen gjort inom svensk kanotidrott. Den som möjligen läst igenom hela denna berättelse har säkert icke kunnat undgå att ofta möta ett par namn, vilkas bärare mer än andra varit med om att "göra" föreningens första år. Dessa äro Manne Karlsson, Oscar Karlsson och Sven Fredriksson inom paddlingen, Sven Thorell inom kanotseglingen samt Gustaf Pettersson, Hilmer Persson, Ernst Jansson och Sven Thorell inom skridskoseglingen. Dessa hava med stor heder fört föreningens färger och ha varit verkliga förebilder för föreningens yngre medlemmar. Vad man kan säga om de gångna åren så ha dessa gått i ett verkligt kamratligt tecken och icke några som helst missljud eller tvister mellan medlemmarna ha stört arbetet inom föreningen. Vid flera tillfällen ha däremot föreningens medlemmar haft orsak att känna sig stolta över att vara U. K. F:are, och jag får därför sluta denna återblick med den förhoppningen, att vår kära förening även under kommande år skall kunna hålla sig på toppen i den hårda konkurrens som man möter inom de grenar, där medlemmarna hittills med sådan heder representerat föreningen.

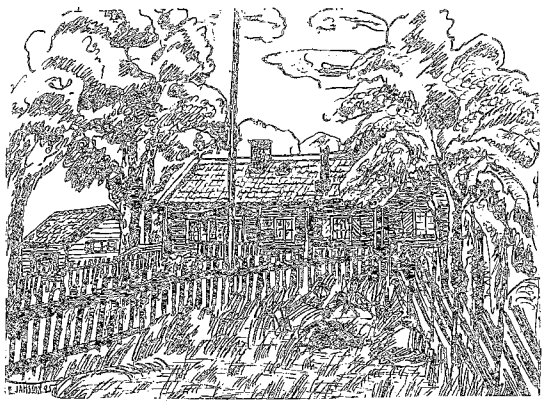

SVEN THORELL.

Av *Sixtus Janson.*

Uppsala Kanotförenings stiftare, förste och mångårige ordförande, hedersledamot och fortfarande som alltid dess allt i allo, har gjort en insats i föreningens verksamhet av sådan betydelse att den icke kan överskattas.

Sven Thorells arbete för kanotidrotten, både i vad som avser paddling som segling — det senare då i verkliga segelkanoter och icke de åbäken vilka stundom t. o. m. försedda med inom- eller utombordsmotorer, av en del personer räknas till det förnämliga sportredskap som en kanot i verkligheten är, men som varken äro båt eller kanot — sträcker sig långt utanför föreningen och vårt land, i det hans verksamhet som kanotkonstruktör tagits i anspråk var helst modern kanotidrott utövas, och detta äger som bekant rum även i andra länder än Sverige.

Fråga är också om icke Sven Thorells arbete för den svenska kanotidrotten varit av större betydelse än någon annans nu levande svensk. För min del tror jag så är fallet.

Man behöver endast erinra om hur han, i en tid då paddlingsidrotten höll på att dö ut i vårt land, genom sitt energiska arbete åter väckte intresset till liv, först inom den förening han själv skapat och sedan via denna ut över landet. Han ritade kanoter, byggde kanoter, tränade och tävlingspaddlade själv, drev på de ljumma och lärde de unga, och hade även tid och intresse över för att organisera och taga initiativ till tävlingar av olika slag, utfärder, kanotveckor och tusen andra tillställningar som kunde gagna kanotidrotten. Överallt där han kom åt, predikade han i ord och gärning kanotidrottens evangelium och överallt satte han spår efter sig. Av föga

mindre betydelse är hans insats för den del av kanotidrotten som hör till seglingen. Visserligen har aldrig kanotseglingen befunnits i ett sådant dödvatten som paddlingsidrotten gjorde för ett dussintal år sedan, men som kanotseglare och konstruktör av segelkanoter har han utövat, och utövar, en livlig verksamhet som varit rikt befruktande.

I en publikation som denna, ägnad åt kanotidrotten, bör därför icke Sven Thorells namn och några data ur hans fyrtioåriga liv saknas.

En bestående kärlek till kanoten och allt vad den för med sig, får nog endast den som börjar i unga år. Sven Thorell började på sätt och vis sin bana som kanotist redan vid sju års ålder och man kan då förstå att hans håg till detta flytetyg också kommer att vara hans levnad ut. Familjens sommarställe låg invid sjön och till den drogs oemotståndligt pojken. Det blev kortare och längre, lovliga och olovliga sjöexpeditioner i de mest skiftande farkoster av vilka de flesta voro allt annat än sjödugliga. Den unge Sven började längta efter en egen skuta byggd efter egna idéer, och redan som fjortonårig begynte han med sitt första kanotbygge. Det måste dock icke ha varit av vidare klass, ty då det slutligen var färdigt utdömdes detsamma av en förståndig fader, och den stolta skapelsen fick till byggarens sorg aldrig komma i sitt s. k. rätta element. Bättre lyckades det nästa gång, sommaren 1905, då en kanot byggd efter en ritning i pojktidningen "Kamraten" blev godkänd och fick gå i sjön. Kritisk redan då och med anlagen som finsmakare redan skönjbara, fann den unge kanotisten fel som i nya byggen borde avhjälpas, och så började den följd av kanotbyggen som fyrtioåringen ännu ej avslutat och som tagit sig uttryck i en eller stundom två byggen per år. "Mam", den segelkanot Sven Thorell för närvarande använder, är sålunda hans 30:de kanot, och jag gissar säkerligen ej fel om jag tippar att han nästa år begår sitt 25-årsjubileum som aktiv kanotist i en ny 3B-are, den typ av segelkanoter Sven Thorell mest gillar. I likhet med mig är han ingen älskare av kanotkryssarna som han med rätta anser vara till skada för kanotseglingsidrotten.

Sin bana som aktiv tävlingskanotist började Sven Thorell 1907 då han startade i den första S. M.-tävlingen å 1500 mtr. Samma år vann han sitta första pris i kanotsegling. Åren 1908—1910 dominerade han fullständigt alla paddeltävlingar, både inom Föreningen för Kanotidrott i Stockholm, vilken han då tillhörde, såväl som dessa års svenska mästerskap å både 1500 och 10000 mtr.

"Mam", S. Thorell.

År 1911 vann han S. M. å 10000 mtr, 1913 bägge mästerskapen samt 1916 mästerskapet å 1500 mtr. De för paddlingsidrotten så mörka åren 1912, 1914 och 1915 anordnades inga svenska mästerskapstävlingar, eljest kan man vara säker på att till de 9 svenska mästerskap i paddling Sven Thorell erövrat, slutit sig fler, ty under dessa år befann han sig både i bästa ålder och kondition. Åren 1908 och 1909 vann han F. K. I:s kombinerade paddel- och segel-

tävlingar Lidingön runt, samt 1909 samma förenings vandringspris i kanotsegling. Ett stort antal priser erövrades i kanotsegling under de följande åren och även sedan han 1915 flyttat till Uppsala var han en fruktad motståndare då han med någon av sina farkoster kom till främmande banor, från vilka han oftast återvände med silverlaster. Inom Uppsala Kanotförening har Sven Thorell även som tävlande satt märken i protokollen, om de också icke äro så många som man vid första ögonblicket kunde förmoda. Men detta har sin naturliga förklaring i den omständigheten att han inom föreningen varit fostraren och läraren som många gånger avstått från en start med given seger. Han har icke varit älskare av lättköpta vinster. Men då det gällt att utåt representera föreningens färger har han gjort det på ett sätt som höljt Uppsala Kanotförening med ära. År 1926 vann han sålunda åt föreningen Svenska vandringspokalen i kanotsegling och i år var det mycket nära att han ånyo upprepat detta. Hans ståtligaste prestation under denna sommar var emellertid det förnämliga sätt varpå han representerade Sverige vid den IX. olympiadens seglingar i Amsterdam. I de utomordentligt hårda seglingarna i enmansbåtarnas klass, mellan världens yppersta jolleseglare, hemförde han den olympiska guldmedaljen, därmed också spridande ära och glans över svensk kanotsegling, ty på kappseglingsbanorna här hemma fostrades Sven Thorell till denna seglaregärning.

I ett par idrottsgrenar, som på sätt och vis ligga kanotidrotten nära, har Sven Thorell även utmärkt sig. Duktig simmare har han erövrat icke så få pris i denna idrott. Än mer har han gjort sig bemärkt i skridskokappsegling, där han erövrat ett stort antal priser och är innehavare av flera distriktsmästerskap, vid Svenska mästerskapet i skridskosegling 1926 blev han andra man.

De långfärder i kanot och på skridsko som av Sven Thorell företagits äro legio, jag vill endast erinra om kanotfärden Stockholm —Göteborg 1914.

Har sålunda Sven Thorells insatser som aktiv idrottsman varit framstående, så måste dock erkännas att hans största förtjänster för

svensk idrott ligger inom de organisatoriska och tekniska områdena. Jag har redan tidigare nämnt honom som den vilken blåste nytt liv i vår paddlingsidrott. I många år tillhörde han Svenska Kanotförbundets styrelse men lämnade densamma år 1924 då han icke kunde förlika sig med de nya strömningar inom förbundet vilka genom upptagande av kanotkryssarnas klasser utvidgade förbundets verksamhet till att omfatta flytetyg som knappast ha mer än namnet gemensamt med kanoten. Som representant för Sverige deltog han vid stiftandet av Internationella Representantskapet för Kanotidrott och är numera Svenska Isseglingsförbundets nitiske och energiske sekreterare. Sven Thorell är också initiativtagaren till Svenska Kanotförbundets paddlarmärke.

Men framförallt har Sven Thorell gjort sig bemärkt som kanotkonstruktör. Icke mindre än 55 olika kanottyper har han konstruerat, allt från den bekväma och sjösäkra långfärdskanoten till den smäckra racerpaddlingskanoten. Han är väl den som mer än någon annan bidragit till att våra tävlingspaddlare fått ett dem värdigt idrottsredskap och hans experiment för nåendet av den högsta fulländning av detsamma har säkerligen krävt mycket betydande ekonomiska uppoffringar. Bland av honom konstruerade paddelkanoter må nämnas: "Leda", "Ote", "Attona", "Eskimonika", "Åland", "Nova", "Nya" och "Lill-Oskis". Och hans skapelser bland segelkanoter bära också namn som skänkt både konstruktör och ägare framgång och berömmelse. En av Sven Thorells vackraste och enligt min mening kanotidealet så nära som möjligt kommande skapelser är den år 1913 ritade lilla paddelbara klass 2:aren "Friska". Inom pokalklassen 3-B har många kända kanoter haft honom som skapare, jag vill endast erinra om "Sol", "Thorella", "Gege" och "Mam". Sin första kanotritning hade Sven Thorell klar redan 1907, men man kan nog säga att han slog igenom först år 1913 med ritningarna till "Leda" och "Friska". Sedan dess ha omkring 2700 ex. av Sven Thorells ritningssatser gått ut och då ofta mer än en kanot byggts efter en rekvirerad ritningssats kan man förstå vad denna del av Sven Thorells arbete betytt för kanotidrotten. Förutom i vårt land,

har Sven Thorell levererat kanotritningar till Norge, Danmark, Finland, Tyskland, Holland, Frankrike, Spanien, Ryssland, England, Österrike och Amerika, utlandet har förstått draga nytta av hans skicklighet och kompetens.

Den 18 februari i år fyllde Sven Thorell 40 år. Talrika voro då lyckönskningarna som kommo honom till del från vänner, kamrater och beundrare. En kamrat som få är han, ett föredöme som idrottsman och hängiven älskare av idrott och friluftsliv. Han vill göra alla meddelaktiga i allt vad idrotten och då först och främst kanotidrotten kan skänka av både fysisk och psykisk styrka och fägring, liksom av naturens skönhet. Så är han också avhållen av sina kamrater som i förvissning att han aldrig kommer att förtröttas i arbetet för den sak han försvurit sig åt, med stolthet i honom se sin ledare.

ÄLDRE TIDERS RODD OCH KANOTLIV I UPPSALA.

Av *Sixtus Janson.*

De unga paddelkanotisterna i vårt land känna väl till att under det senaste decenniet övervägande antalet svenska mästerskap i kanotpaddling, liksom de svenska rekorden, erövrats av Uppsalabor. De flesta av dem torde även äga kännedom om att paddelidrottens renässans kommit från staden vid Fyris. Men att långt innan Svenska Kanotförbundet stiftades det här i Uppsala fanns många och flitiga kanotister, är ett förhållande som däremot kanske icke är så allmänt bekant. Så t. ex. hölls redan den 9 oktober år adertonhundraåttiotvå (1882) en paddeltävling på Fyrisån, härom och om andra idrottsliga ting, som kanske kunna intressera det unga idrottande Uppsala, skall jag här nämna några ord.

I senare hälften av förra århundradet utövades icke så många slag av kroppsrörelser som nu, de för sin fysiska utveckling intresserade uppsaliensarne hade att välja på gymnastik och simning, som redan tidigt voro organiserade i vår stad. Upsala Simsällskap är ju Sveriges, ja kanske hela världens äldsta ännu bestående idrottssammanslutning. Pärk och en del andra bollspel övades även av gymnastikföreningarna, som omkring år 1880 voro tre nämligen: Studenternas Gymnastiska Förening — med all sannolikhet den äldsta dylika i vårt land —, Upsala Högre Allm. Läroverks Gymnastikförbund, bildat 1879, samt Upsala Handelskårs Gymnastikförening. Utom dessa tre föreningar fanns också tvenne roddklubbar, däribland Sveriges första, nämligen Stockholms Nations Båtklubb, stiftad den 26 okt. 1877, samt Göteborgs Nations Roddklubb. Skarpskytteföreningarna i staden bedrevo på sätt och vis även genom sina marschövningar någon idrott, varför även de för fullständighetens skull här omnämnes.

Simning, gymnastik, lekar, fotboll, kricket, pärk, velocipedåkning och rodd voro sålunda de sommaridrotter, samt skidlöpning och skridskoåkning vinteridrotter, som av de nämnda föreningarna bedrevos. De nu moderna idrotterna, framför allt den fria idrottens många grenar med sina tävlingar, förekommo däremot ej. Simningen skedde i kallbadhuset invid Åbergs bageri, gymnastiken i läroverkets gymnastiksal, lekar och bollspel invid och i den då nyplanterade Carolinaparken. Skridskoåkningen övades å skridskobanorna å Fyris, den ena i Svartbäcken, den andra och förnämsta i Kungsängen nedanför Islandsbron. Ett försök år 1885 av Studenternas Gymnastikförening att anlägga en större skridskobana på ängen söder om där Studenternas idrottsplats nu är belägen, misslyckades i det "marken var för lätt".

Det skulle emellertid föra allt för långt att i detalj skildra det dåvarande idrottslivet och jag inskränker mig till de idrotter som ha sitt speciella intresse för kanotföreningens medlemmar.

De bägge roddklubbarna hade var sitt båthus, stockholmarnas var beläget på samma plats där nu kanotföreningen har sitt "Uppsalabåthus", göteborgarnas låg på Flusterpromenadens sida, mitt för Gillbergska Barnhuset. En del av kanotföreningens medlemmar erinra sig troligen det förra, vilket ej revs förr än efter det Uppsala studenters idrottsplats blev färdig, då båtmaterialet fick sin plats i de lokaler som inrymmas under läktaren. Till skillnad från stockholmarnas båthus vilket var byggt på pålar, var göteborgarnas båthus byggt å pontoner samt förankrat.

I båthusen förvarades dels klubbarnas kapproddbåtar, några fyror av vilka tvenne voro av den s. k. Wengelinska typen, "Fritiof" och "S:t Erik", som ankommo till staden i slutet av 1870-talet. Senare tillkom en extremare båt, "Fyris", samt en gigg. Av kanoterna voro tvenne segelkanoter, "Andra", en hyperelegant klinkbyggd mahogny- och yellow-pinekanot, samt "Sola". Paddelkanoterna voro av skiftande typer, därav en byggd av plåt, några av Rob-Roy typ importerade från Finland 1890 av den mycket kanotintresserade Lektorn H. M. Gepp, vidare några av segelduk byggda av universitetets slöjdlärare

Rydelius och efter i huvudsak samma typ som i "Ny Tidning för Idrott" 1884 beskrivits. Från Rydelius verkstad såldes många kanoter landet runt. Till sist må ej heller förglömmas en kajak som har många kantringar på sitt konto. De från Rydelius' verkstad utgångna kanoterna höllo i längd omkring 415 cm. och en bredd av omkring 65 cm. samt voro både välgjorda och sjödugliga, fylliga som de voro i för och akter. Sammanlagda antalet kanoter i Uppsala uppgick vid denna tid, 1890—1898, till drygt halva hundratalet.

Den första egentliga kapprodden i Uppsala hölls, som redan nämnts, den 9 okt. 1882. Banan sträckte sig från Ultuna till Hagalunds brygga, och höll i längd 7000 fot. Hagalunds mycket guterade värdshus var beläget på det nuvarande tullhusets plats. I kapprodden deltogo de bägge fyrorna "Fritiof" och "S:t Erik", den förra tillhörig Göteborgs, den senare Stockholms nations båtklubbar. "Fritiofs" besättning bestod av K. Fåhræus, E. Mellgren, E. Fries, T. Widell (stroke) och J. Waern (styrman). "S:t Eriks" besättning utgjordes av O. Warenius, L. Alméen, C. Fries, G. Smerling (stroke) samt C. Alm (styrman). Hösten 1882 var synnerligen vacker och hade under densamma studenterna övat rodd mycket flitigt, det var sålunda ett par efter tidens förhållande vältränade lag som ställde upp till tävling. Tävlingsdagen lyste solen klart, stora skaror av vitmössor och stadsbor rörde sig — för att citera min källa — utefter åstranden för att åse sjöslaget. "Skada var blott att vattnet var så smalt att de kämpande ej kunde gå sida vid sida, utan nödgades uteslutande hålla sig till klockan som mätare." Prisdomare var en av den dåvarande svenska idrottens främste vän och beskyddare, Prof. Fritiof Holmgren, samt docenterna, sedermera professorerna, A. Erdman och F. Tamm. Starter var en då inom Uppsalas gymnastik- och idrottsliv mycket verksam man, löjtnant Hj. Bergman. "På Hagalunds med flaggor rikt klädda brygga hade prisdomare och honoratiores tagit plats, och nu skulle striden stända.

Kl. 1,37 startade göteborgarna, enligt åskadarnas utsago lugnt och vackert, med omkring 38 årtag i minuten. Snart ökades dock takten ända till 42. Roddarnas oriktiga svängning med kroppen

blev här tydlig. De svängde nämligen icke blott i båtens längdriktning utan även åt sidorna, vilket menligt inverkade på båtens gång; denna fick nämligen därigenom en rullande rörelse. Styrmannen deltog med livlighet i det numera inom den styrande världen avlagda bruket att svänga med kroppen. Han formligen kastade sig fram och tillbaka för att sålunda bidraga till farten. Ett genomgående fel hos så väl göteborgare som stockholmare var, att de rodde för mycket med armarna i stället för med ryggen. Oavsett dessa fel rodde göteborgarna, med mycket liv och energi, banan på den korta tiden av 9 min. 33 sek.

Två minuter efter göteborgarna startade stockholmarna. Dessa höllo från början en jämn och säker takt, samt förde onekligen sina kroppar bättre, vilket hade till följd att båten gick på rätt köl. Det oaktat blevo de besegrade av sina medtävlare, vilket förklaras av en något för långsam stroke i stockholmsbåten. Hade stockholmarna lagt in en duktig "spurt", då de märkte eller underrättades om att de blevo efter, skulle de kanske räddat nationsäran. De mera energiska göteborgarna segrade alltså med 10 ½ sekunder. Tiden blev 9 min. 33 sek., vilken är kort om man tager i betraktande att strömmen var emot. Båda båtarna voro varandra fullkomligt lika, 38 fot långa, med fasta säten, klinkbyggda, samt alldeles öppna."

Beskrivningen över kanottävlingen, som försiggick vid samma tillfälle, är icke så utförlig som om kapprodden. Efter de forskningar som av mig gjorts synes framgå, att denna kanottävling var den första i vårt land. Segraren från densamma befinner sig ännu i livet och är bosatt i Uppsala, där han under en lång följd av år varit en av vårt samhälles mest bemärkta män, Advokaten Louis Chrysander.

I ett av Tidn. Upsalas oktobernummer för år 1882 är infört ett meddelande att den 9 okt. skall kapprodd äga rum från Ultuna till Uppsala, dels för kapproddbåtar, dels för kanoter. I meddelandet tillkännagives också att till kanottävlingen äro anmälda stud. L. Chrysander, göteborgare, i en piteåkanot med paddelåra, tillhörig Doc. F. Tham, samt stud. I. Waern, likaledes göteborgare, i egen kanot för handåror. Den ena av de tävlande kanoterna roddes alltså,

under det att den andra paddlades. Starten skedde gemensamt från Ultuna och striden var till en början skarp. Piteåkanoten började dock så småningom taga ledningen som sedan stadigt ökades så att den var 1 min. och 15 sek. före i mål. Tiderna blevo 1:sta pris L. Chrysander 16 min. 33 ½ sek., 2:a I. Waern 17 min. 48 ½ sek.

Det skulle vara av intresse om Uppsala Kanotförening ville taga upp denna så att säga klassiska distans och årligen på densamma anordna tävlingar. Sträckan passar ypperligt för propagandatävlingar då målet är beläget inom staden, med samma möjligheter nu som då denna tävling för första gången gick av stapeln, för åskådare att kunna följa tävlingen så gott som hela sträckan.

Huruvida det under de därpå följande åren höllos några paddel- eller roddtävlingar har icke, med de källor som stått mig till buds, varit möjligt få fastslaget. Efter allt att dömma har dock ej så varit fallet. Däremot idkades under en lång följd av år ett flitigt kanotande liksom även rodd. Förslag voro uppe att anmäla lag till roddtävlingar både i Stockholm såväl som till studentkapprodderna i Kristiania och Köpenhamn, men mig veterligt togo dessa planer aldrig fastare form, än mindre förverkligades. Under åren 1888—1890 synes intresset för rodd ha betydligt avtagit, för att sedan i början på 1890-talet åter taga ny fart, så att Stockholms Nations Båtklubb t. o. m. år 1892 lät bygga en ny utriggad fyra, "Fyris", på Liljeholmens båtvarv i Stockholm. "S:t Erik" var byggd 1878 hos Salter i Oxford och var redan då "Fyris" anskaffades Sveriges äldsta kapproddbåt. Båtklubben kom sålunda att bli innehavare av landets yngsta och äldsta utriggade fyror. Det kan förtjäna omnämnas att dessa bägge båtar ännu i oktober 1928 finnas kvar i Uppsala, men befinna de sig nu tyvärr i mycket dåligt skick — "S:t Erik" fyller ju 50 år i höst — och har frågan om deras nedskrotning mer än en gång varit uppe.

Den 2 oktober 1894 hölls kapprodd mellan de bägge båtarna, antagligen den sista tävlingen mellan fyror tills dato i Uppsala. Banan, som var en engelsk mil lång, roddes med strömmen, starten skedde vid Kap. För att öka intresset och få en spännande inrodd

hade bestämts att den tyngsta båten, "S:t Erik", i vilken det starkaste laget placerats, skulle starta 15 sekunder före "Fyris". Man beräknade att båtarnas inrodd härigenom skulle bli mera spännande. Vid starten uppstod emellertid mankemang så att "Fyris" ej kom iväg förr än 33 sekunder efter konkurrenten, som man, ehuru det roddes snabbare, ej fick någon känning av. "Fyris" tid blev 6.49, "S:t Eriks" 6.53.6. I "Fyris" rodde: N. Nyström, N. Svedelius, W. Palmær, S. Åbergsson, (stroke), och O. Alrutz (styrman). I "S:t Erik" rodde: H. Schröder, W. Ödman, N. Lilienberg, Christer Stenberg (stroke) och N. Arnoldson (styrman). Funktionärer vid tävlingen voro starter: W. Sebardt; tidtagare: C. L. Hasselgren och L. Abel. Vid startplatsen: C. A. Ryman. Vid målet: O. Nilsson. Banpoliser: G. Lindencrona, G. Hårleman och L. Lindberg. Av de här nämnda ha särskilt Stenberg och Lindencrona sedermera varit mycket verksamma inom svenskt idrottsliv och tillhöra fortfarande högsta ledningen inom Svenska Gymnastik- o. Idrottsföreningarnas Riksförbund.

De bägge fyrorna ha sedermera under årens lopp varit i flitigt bruk för utfärder. De flesta ha väl icke sträckt sig längre än till Flottsund, ty Ekolns vatten är ofta så pass upprört att det omöjliggör färder med en utriggad fyra. Den sista något längre roddtur som en av fyrorna varit med på var år 1916 då en tur på ett par dagar företogs till Sko och Dalby, med övernattning på den senare platsen. Sedan dess torde ingendera av fyrorna fuktats av Mälarens vatten.

Kanotidrotten har lättare möjligheter att utövas i Uppsala än rodden och har den också under alla tider allt från 1870-talet intills nu fört ett vida friskare liv vid Fyris stränder. Någon tillbakagång i slutet av 1880-talet, på sätt som skedde med roddidrotten, har den förskonats från, och den har alltid i vårt samhälle haft en flock — om än skiftande med åren — intresserade utövare. Några tävlingar utöver den här förut omnämnda hölls nog ej på åtskilliga år, men så många fler voro utfärderna. I allmänhet höll man sig därvid till de å- och bäcksystem som genomrinna uppsalatrakten, till skillnad från våra dagars kanotliv i Uppsala, som ju praktiskt taget helt och hållet föres på Mälarens vatten.

Dåvarande docenten L. A. Jägerskjöld tillsammans med en del av sina vänner voro i hög grad intresserade och aktiva kanotister liksom tidigare den här förut omnämnde lektor Gepp. Om denne senare berättas hur han en gång då han bodde vid Länna, mitt i sommaren, som det året var mycket torr, beslutade sig för att därifrån kanota till Uppsala. Det tog tre (3!) dagar, ty han måste långa vägar bära och släpa kanoten genom de uttorkade bäckfårorna och höga vassarna. Samma tur gjordes en vår några år senare av sju studenter på ett fåtal timmar. Leden Länna—Uppsala går delvis genom synnerligen vacker natur, ja, bland den vackraste Uppland har. Man kanotar genom Långsjön, Funbosjön, Funbo- och Sävjaåarna till Föret varifrån man paddlar uppför Fyris, en sträcka på tillsammans omkring 30 km. Turen gjordes ofta på 1890-talet och bör åter komma till heders.

Andra mycket flitigt använda kanotleder voro Dannemora—Uppsala och Örbyhus—Uppsala. År 1893 gjordes av sex kanotister den förra turen. Vägen togs Dannemorasjön—Storsjön—Wattholma —Uppsala, varvid kanoterna måste bäras vid Vattholma, Ekeby och Ulva kvarnar, däremot togs forsen vid Enstad.

En annan rätt uppmärksammad färd gjordes den 14 april 1894 av 7 kanotister från Örbyhus till Uppsala. Efter att ha satt kanoterna i vattnet vid stationen paddlades till norra ändan av Vendelsjön över denna och in i ån vid sjöns södra ända. Denna å förenar sig sedan nedanför Vattholma med den från Dannemora-sjöarna kommande Fyris. Kanoterna måste vid denna tur bäras förbi forsarna vid Tensta kyrka, Järsta, Ekeby och Ulva kvarnar, men de övriga forsarna klarades vattenledes. Ett par av deltagarna gingo dock runt, men missödet lämnade inga andra spår efter sig än våta kläder.

I samband härmed må erinras om de många vattensamfärdsvägar som fordomtima användes av våra förfäder, och vilka på grund av det uppländska landskapets täta och i alla riktningar gående nät av naturliga diken, vilka under en tidsperiod då vattennivån stod c:a 3 à 4 meter högre än nu, möjliggjorde desammas utnyttjande i samfärdselns tjänst.

Jag påminner härom därför att ännu några av dessa vattenleder vid högvatten om vårarna äro framkomliga för kanoter och för att den nuvarande generationen av Uppsalas paddlare må försöka sig på de leder som användes av de gamla vikingarna, och som säkerligen i hög grad bidrogo till att göra Uppsala till en hjärtpunkt i Svea rike.

Själv har jag en gång år 1900 och en gång 1901 paddlat ett par av dem. Fyrisån—Sävjaån—Storån fram till Östuna kyrka, där jag ena gången vände. Denna led fortsätter och omöjligt är kanske ej att en vår med högt vattenstånd komma vidare förbi Vidbo—Skepptuna—Hedersviken—Närtunaån—Helgesjön—Vadasjön—Garnsviken—Åkers kanal ut i Trälhavet och Östersjön. I trakten av vattendelaren vid Husby Långhundra äro svårigheterna naturligtvis störst. Har Husby Långhundra—Hedesjön klarats, råder icke något tvivel om att man kan fullborda en genomfart Uppsala—Saltsjön utan att anlita Mälaren, och vilken farled forskarna anse ha varit i livligt bruk under det första årtusendet.

Storåns östligaste ändpunkt bortom Husby Långhundra ligger för övrigt inne i den dalgång som i östlig riktning leder genom Metsjön, Långsjön, Kundbysjön och Björken ut förbi S:t Birgittas Finsta till den milslånga Lommaren, i vars andra ända Norrtälje ligger med klar farled ut till havs. Mitt försök att här komma fram slutade väster om Husby Långhundra i brist på vatten. Är man icke rädd att bitvis bära kanoten, får man här en härlig och omväxlande tur — ut till havs.

Uppsala-kanotisterna under 1890-talet och början av 1900 voro synnerligen pigga på forsfärder. De förut nämnda bägge lederna gav rika möjligheter härför om turerna togos på våren vid högvatten, och många gjorde dem även vid denna tidpunkt under årens lopp. En annan mycket ofta utövad kanotforsfärd var den över dammborden i Svartbäcken och Islandet. När "svartbäcksgubbarna", vilka den tiden voro betydligt större och talrikare än nu, — då den i vår tid utlagda stoppbommen norr om staden bryter de stora isstyckena —, slagit sönder fördämningarna vid de bägge fallen, kom "forsfararnas"

gyllene tid. Tidigt om morgnarna gav man sig iväg utför och det var glimrande färder. Mer än en tur om dagen hann man ej, ty ordningens upprätthållare måste tagas med i räkningen. Dessa färder över dammborden voro ingalunda riskfria, ty forsen var våldsam och de höga kaskaderna nedanför fallen slogo högt över kanotistens huvud. När man väl passerat kvarnfallet gällde det att hålla högsta fart och kanoten mitt i fåran under Dombron och Nybron, så fick man några ögonblick mellan "Västgötaspången" och Islandsbron att hämta sig på, innan det ånyo bar utför fallet vid Islandet, som dock var lättare att klara. Inga andra olyckor än ett par kantringar under Dombron, där värsta punkten var belägen, samt en under "Västgötaspången" som ett år på grund av det höga vattenståndet låg så nära vattenytan att en av "forsfararna" törnade mot densamma, har mig veterligt icke inträffat under dessa, på sin tid talrika färder.

Intresset för kanoter och kanotfärder var i Uppsala under denna tid säkert lika stort som nu och icke för ro skull var det som "Ny Tidning för Idrott" vid ett tillfälle kallade Uppsala för kanotismens högkvarter. Intresset fanns också för kanotidrotten i hög grad inom akademiska kretsar, eller vad sägs om att Fosterländska Studentförbundet till den 19 maj 1894 inbjöd kommendörkapten C. Smith att hålla föredrag om "Kanoter och Sverige som kanotland". Föredraget var synnerligen talrikt besökt liksom den efter detsamma följande kollationen å Gästis. Sent på natten vid uppbrottet beslöts på stående fot att övergå från teori till praktik, vilket resulterade i att ett tjugutal personer bemannade båthusens flytetyg och företogo en nattlig expedition, vars enda äventyr bestod i att man "störde ett par svanor som på Föret gjorde sin morgontoalett".

När ett tillfälle till paddling gavs var man ej sen att begagna sig av detsamma och som exempel må nämnas att vintern 1897—1898 kanotturer gjordes dels på själva nyårsafton till Flottsund och dels den 16 januari, vid vilket senare tillfälle även en av fyrorna var med. Att under åren före de här nämnda många andra dylika vår- och sena höstfärder gjordes är mig väl bekant.

Studenterna hade hittills varit de flitigaste utövarna av kanotidrotten i Uppsala, men i den mån idrottsintresset växte fram lockades så småningom även skolpojkar och andra unga män till att försöka sig på densamma. Så kom det sig att några av Idrottsföreningen Thors medlemmar, vilka redan 1898 begynnt kanota, den 1 maj 1899 bildade Upsala Kanotsällskap, vårt lands första speciella kanotförening. Verksamheten blev synnerligen livlig och anslutningen efter den tidens förhållanden stor. Redan första året uppgick medlemsantalet till 24 personer och antalet kanoter till 18 st. Gemen-

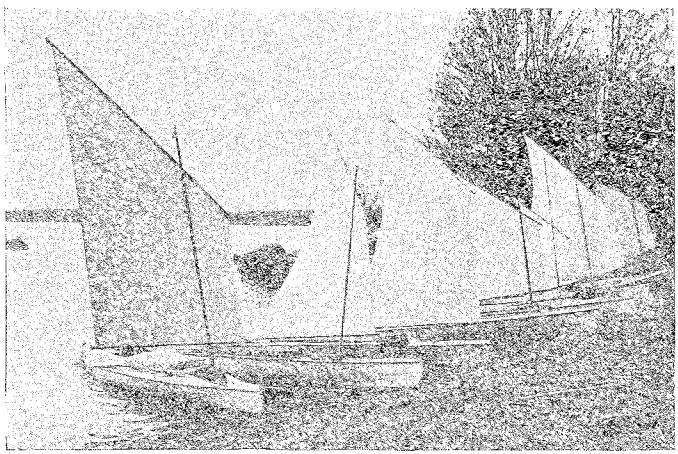

Upsala Kanotsällskap vid "Kanothamn" en julidag 1899.

samma utfärder ägde rum varje lördag. Man samlades i Uppsala nere vid färjan dit deltagarna kom nedbärande eller dragande sina respektive kanoter vid bestämd tid, varpå det bar i väg ned för Fyris. Det första året var en del av kanotmaterialet så bristfälligt att man hade bestämda platser där man steg i land för att tömma kanoterna från vatten. Den första platsen var "Gåsnäbben", där ån flyter ut i Föret, den andra platsen vanligen vid Pustnäs. Var turen god så att ingen av de sämsta kanoterna var med kunde det hända att någon tömning ej behövde ske förr än vid Flottsund. Vanligen övernattade man i den vackra, idealiska lilla vik som är

belägen söder om "Sjugranarudd" och som av oss döptes till "Kanothamn", men som i ortsbefolkningens mun hette "Oxtorget". Under söndagen utsträcktes sedan färderna till Sko eller Sigtuna om man valde den östliga farleden, till Sjö, Skegarn eller Varpsund om man höll söderut, eller till Vik, Örsundsbro in i Alstasjön om man tog leden västerut. I allmänhet kom man ej hem till Uppsala förr än sent på natten till måndagen, och under de mörka höstkvällarna visste alltid villaägarna utefter Ekolns och Fyris stränder att det var "kanotpojkarna" som kommo, då de från sina sommarnöjens verandor

Sixtus Janson i "Aj" 1900.

sågo ett antal ljuspunkter slingra sig fram över sjön eller genom åns smala farled. Den tiden rådde ej våra dagars motorsmatter i farvattnen, motorbåtar och "snurror" voro okända ting. Endast några seglare och fiskarekor samt en kolibribåt livade upp den stilla lugna tavlan. En idyll som man med saknad minnes, även om man måste glädjas åt att motorbåten möjliggjort för många, som eljest ej kommit sig för därmed, att få njuta av sjön och vattnets ljuvligheter. Det fanns ingen konkurrens om vikar och badstränder den tiden, vart man kom låg alltid sandstranden oupptagen och väntade.

Kanoterna förbättrades så småningom, de voro samtliga byggda

på ribbor och överdragna med lakanslärft eller segelduk. Typen var varierande, men utvecklade sig till sist så att den blev både snabb och sjöduglig. Min sista kanot, "Aj" (se bilden sid. 61), byggd år 1900, skulle man kunna tro ha varit förebilden till "Eskimonika" om man ej visste att den för Sven Thorell var fullkomligt obekant då han ritade sin berömda, men som sagt, förvillande lika kanot.

Några särskilda segelkanoter hade vi icke utan använde paddelkanoterna även för segling. De voro därvid utrustade med ett eller tvenne balansloggertsegel som vid färderna användes enbart då

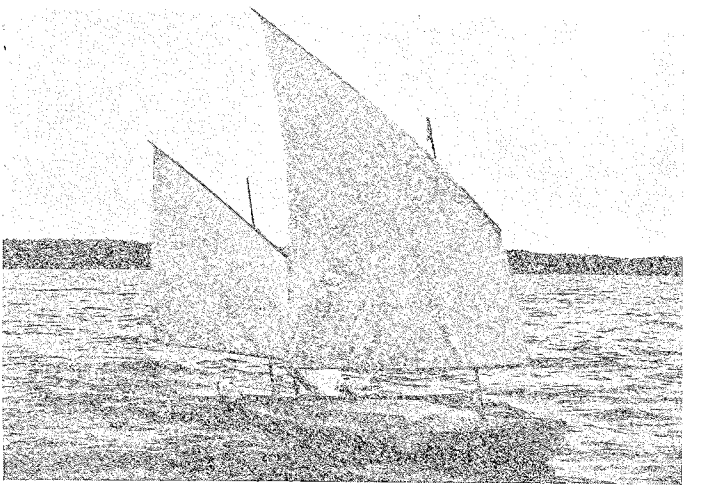

"Aj". Sixtus Janson. År 1901.

vinden låg så att kryss ej förefanns. Man styrde med paddeln. Vid kappseglingar, som ibland provisoriskt anordnades, fastsattes å den ungefär 5 cm. höga kölen en träskiva som fick ersätta centerbordet, varjämte då några av kanoterna förseddes med roder. Det säger sig självt att det var rätt besvärligt att lägga ut eller till vid de långgrunda stränder där vi höllo samling före dessa kappseglingar. Då kanoterna voro smala och betydligt överriggade hörde kantringar till vanligheterna, därför var man också klädd enbart i ett par byxor, och man fick rigga upp och äntra kanoterna på så pass djupt vatten att de lågo på rätt köl då avdriftsplanet påsatts.

Tanken på tävlingar började allt oftare komma upp och fick till sist form sommaren 1901 då tvenne kappseglingar och tvenne paddeltävlingar anordnades. Den första av kappseglingarna hölls den 21 juli varvid följande blevo pristagare: 1:a pris "Aj", Sixtus Janson, 17 min.; 2:a pris "Elida", Alfred Ekström, 20 min.; 3:e pris "Svea", Carl Malmberg, 22 min.; 4:e pris "Strix", Knut Sandberg, 27 min. 30 sek. Den andra kappseglingen hölls så sent som den 6 okt. å en c:a 5 sjömil lång bana Koffsan—Fläskjan—Sandviken. Brisen var någorlunda god liksom starten, vilken skedde i en kompakt

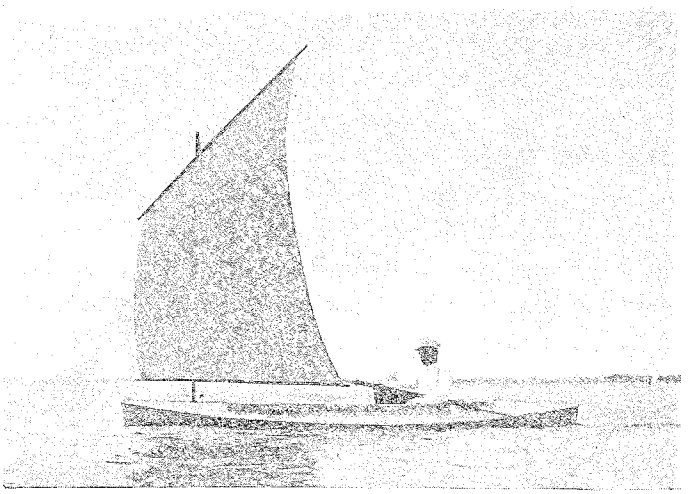

"Svea". Carl Malmberg. År 1900. Styres med paddeln. Obs. "fattningen"!

klunga. "Aj" tog genast ledningen, som den hela tiden höll, rundande Fläskjan 10 min. före närmaste kanot som var "Svea". Tiderna för de sex bästa blevo: 1:a pris "Aj", Sixtus Janson, 1.15.00; 2:a pris "Svea", Carl Malmberg, 1.36.10; 3:e pris "Elida", Alfr. Ekström, 1.41.00; 4:e pris "Strix", Knut Sandberg, 1.52.00; 5:e pris "Lillan", G. Holmström, 1.52.30; 6:e "Pysen", T. Holmström, 1.55.00. Paddeltävlingen den 5 aug. hölls å en bana om 1 sjömils längd, 7 kanoter voro anmälda. De bästas tider blevo: 1:a pris "Aj", Sixtus Janson, 12.30; 2:a pris "Elida", Alfr. Ekström, 13 min.; 3:e pris "Strix", Knut Sandberg, 14.30; 4:e pris "Svea", Carl Malmberg, 15.25.

Sällskapets andra paddeltävling hölls den 15 sept. å banan Sandviken—Koffsan—Fläskjan. Sträckan var c:a 5 sjömil. En hård kuling blåste och rev upp en grov, brytande sjö som orsakade att tvenne av de tävlande kanoterna måste avbryta tävlingen. Resultatet av tävlingen blev: 1:a pris "Aj", Sixtus Janson, 1.26.30; 2:a pris "Elida", Alfr. Ekström, 1.28.00; 3:e pris "Strix", Knut Sandberg 1.33.00.

Årets verksamhet som börjat den 5 maj med en tur till Sigtuna, avslutades den 3 nov. med en färd till Skokloster. Under därpå följande vinter tog sällskapet även upp skridskosegling på sitt program och anordnade flera färder på skridsko.

De följande åren kanotades flitigt, men några tävlingar höllos ej. Utflykterna i kanot sträcktes ut och ett par av medlemmarna företogo mycket långa paddelturer i skärgården. År 1904 skaffade sig några av de flitigaste kanotisterna segelbåtar och så beslöts på hösten sagda år att sällskapet skulle upplösas. Kanotidrotten var dock därmed ej död i Uppsala, fortfarande utövades densamma av en del av sällskapets medlemmar, liksom av studenterna. En tillbakagång gent emot den livaktighet som rått t. o. m. åren 1903—04 måste dock konstateras. Huru kanotidrottens renässans i Uppsala några år senare inträdde, i samband med Sven Thorells hitflyttande, är en annan historia, skildrad på annat ställe i denna bok.

VARFÖR KANOTA VI?

Efter ett manuskript av framlidne revisor C. N. HANNER.

Kanotidrotten tilltalar i allmänhet de flesta personer med någon slags fysisk duglighet, men det finnes dock även bland idrottsmän undantag, som ogilla densamma, och detta skadar för övrigt ej, ty just genom strävan att bemöta kritik få både vi själva och andra klarare syn på vår idrotts goda sidor.

På vattnet hörs ljudet långt, och kanotister få därigenom allt som oftast höra allmänhetens omdömen, både fördelaktiga och ogynnsamma. Bland de senare härröra sådana yttranden som t. ex.: "Jo, det där var också ett nöje!" från folk utan varje idrottsligt begrepp och utan spår till fantasi, och dem behöva vi ej sysselsätta oss med.

En mera saklig kritik är följande: "Om jag hade den där båten, skulle jag ta mej etc. sätta åror på den i stället för att sitta så där och peta." Och detta ha vi hört så ofta, så ofta, och ändå envisas vi att paddla! Ack, varför?

Jo, helt enkelt därför att en kanot just är en båt i vilken det är fördelaktigare att använda paddel än åror. Vi taga först de smala kanoterna under 70 cm:s bredd i betraktande. Sätt årtullar på relingen på en sådan och se hurudan rodd det blir! När årornas innerdelar bli 35 à 40 cm. bliva årtagen så ytterligt korta, att *det* blir att "sitta och peta" i jämförelse med de långa rediga tag man kan göra med paddeln, och oaktat man vid rodd använder kraftigare muskler än vid paddlingen blir åtminstone på de smalare typerna farten större med paddel. "Då kan man ju sätta utriggare på båten", invänder kritiken. Ja, visserligen, men en så liten båt bör man kunna lyfta upp på axeln ensam, men det är besvärligt om man ej vänder den på kant först på marken, och detta hindras av utriggaren.

"Men de lätta paddeltävlingskanoterna kunna väl lyftas direkt?" Ja visst, men dessa skola ju användas just till att skaffa sina ägare träning och färdighet i paddling, varav de sedan hava nytta på långturer i de tyngre kanoterna.

Övergå vi nu till de något bredare typerna, upp till omkring 80 cm., så kan man visserligen i dessa även utan utriggare ro lika fort eller fortare än paddla. Men antag att man är ute i stark motsjö. Paddlaren ser vågorna komma emot sig och kan bedöma vilka kanoten kan passera obehindrat, vilka vågor som fordra saktad

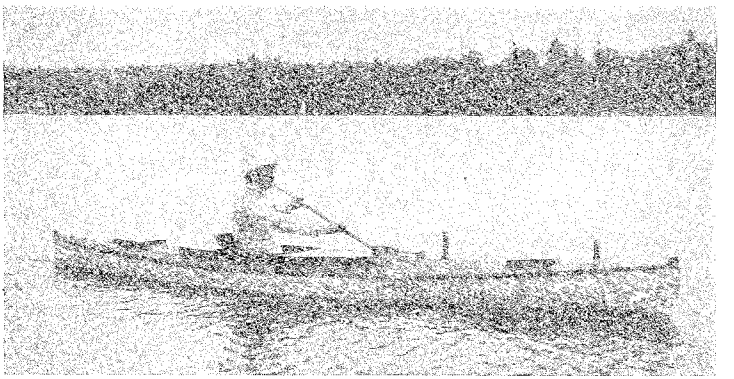

Originalkanoten "Måsen", konstruerad av revisor C. N. Hanner och enligt C. N. H:s åsikt "idealet för en långfärdskanot".

fart och för vilka man rent av måste stoppa eller backa för att kanoten skall hinna lyfta fören över. Man kan efter behov luta sig framåt eller bakåt för att underhjälpa båtens följsamhet med sjöarna utan att paddlingen blir väsentligt störd, och kommer ändå så mycket vatten ibland in över däck, att det rusar fram över sittrumsluckan, kan han taga emot det med armen på luckan som tillfälligt stänkbord. Men envar kan lätt föreställa sig vilka olägenheter en roddare har av sämre utkik och av att kroppens rörelser gå i takt med rodden och ej med vågorna, han måste få betydligt fler sjöar in på däcket och kan blott genom att rigga till ett särskilt skvättbord hindra de största att plaska honom i ryggen och komma in i sitt-

rummet. Även i sidsjö kan paddlaren lättare än roddaren slippa få vågtoppen ombord genom en lagom krängning i rätta ögonblicket. — Allt som här sagts gäller naturligtvis även för de smalaste kanoterna, men vi ha inte velat skjuta bort all ammunition tvärt.

Nu finnes det ju kanoter av ännu större dimensioner, med 90 à 100 cm:s bredd och tillräckligt fribord för att tåla litet mera sjögång. Här börjar det bli mera tvivelaktigt om paddel eller åror bör användas, men det är i alla fall så bekvämt att under pågående segling kunna hjälpa upp farten utan att behöva ändra sin plats, och paddeln går så kvickt att taga till om man riskerar en sammanstötning, och, sist men icke minst, nöjet att sitta vänd åt det håll man driver fram båten är så stort, att mången för dessa fördelars skull (som ju även gälla även för de förut behandlade kanottyperna) finner sig med den mindre fart eller det mer ansträngande arbete som paddling i stället för rodd medför i en bred och stor kanot.

"Men varför i etc. etc., skola ni nödvändigt ha just kanoter. De överträffas ju av alla möjliga farkoster. Kapproddbåten ros fortare, kuttern seglar fortare, motorbåten går också fortare; i alla utom enmanskapproddbåten rymmas flera personer, och kuttern och motorbåten äro bekvämare." Allt detta är sant och vi underskatta ej dessa båtars fördelar. Men dessa båtar ha specialisten och kanoten går utanpå dem alla i mångsidighet. En god kanot skall vara lättpaddlad och snabbseglande, god kryssare, säker mot kantring och förfyllning, lätt och stark, bekväm, rymlig och lättskött. Den kan naturligtvis ej vara allt detta i högsta möjliga grad, ty vissa egenskaper inkräkta på varandra och få sammanjämkas så gott man kan och en och annan kanske undertryckes för att gynna vissa andra, men här uppstår i alla fall en båt med mer mångskiftande användbarhet än vilken annan båttyp som helst. Och vad det beträffar att större båtar rymma mera folk, så är det väl ändå mer intresse med att alla sällskapets medlemmar planteras ut var och en i sin efter egen smak byggda och utrustade båt, vilkas olika egenskaper, skötsel och behandling under olika väder lämna en aldrig sinande källa till jämförelser, än att som en båtlast kutterseglare en styr

och de andra tycka att de skulle göra det bättre. — Att större båtar äro lämpligare för familjelivet är ju klart, och för en familj med både mormor och lindebarn passar ju också en vagn bättre än ridhästen, men som idrott är ritten styvare, och det är som idrott vi här skärskåda kanotningen.

En följd av den ringa storlek, som kanoten måste äga för att motsvara anspråken på paddelbarhet och lätthet, är dels att den kan anskaffas av personer med ganska måttlig ekonomi, dels att man för en summa som blott skulle räcka till en helt medelmåttlig större farkost kan få en kanot av yppersta sort, ett mästerverk av elegans och ädelt material, t. ex. en 170 dollars (635 kronor) kanot från någon av Amerikas främsta båtbyggare. Men en sådan kanot behöver icke i allt vara överlägsen den billigare; det är förnämligast dess skönhet som utgör skillnaden, något även hållbarheten, lättheten och farten (på grund av dess jämna yta), men en blygsam segeldukskanot blott få procent underlägsen i dessa punkter men med samma användbarhet i övrigt kan byggas för omkring $^1/_5$ av nyssnämnda kostnad om man bygger den själv.

Och härmed komma vi in på ännu en god sida hos kanoten. Vad som i allmänhet hindrar amatören att bygga sin egen båt är det utrymme denna behöver och dess virkesmassa som fordrar en motsvarande mängd arbete och ofta rätt vidlyftiga mekaniska hjälpmedel. Men dimensionerna och massa äro hos kanoten inskränkta till ett minimum och dess långsträckta form underlättar genom träets ringa böjning i hög grad byggandet. Och vilken tjusning ligger det ej i att bygga sin egen båt. Kuttermänniskan är i allmänhet blott en kugge i samhällets maskineri och förvärvar genom en enda sorts sysselsättning sina existensmedel i större eller mindre kvantitet (oftast det senare) och är i allt annat tvungen att anlita andra människors arbete; vilden tillfredsställer alla sina behov genom sitt eget arbete och blir härigenom på sätt och vis en mera hel och fullständig personlighet. Men djupt i kulturmänniskans själ sitter den gamla vilden gömd och hos somliga av oss reser han på sig och gör revolt mot personlighetens begränsning. — Vilka vurmer

är det som gripa människan starkast? Det är just de enklaste; hos somliga fisket, hos andra jakten, odlingen av en liten täppa eller olika slag av handslöjd; med ett ord, det är naturfolkens sysselsättningar till vilka man instinktmässigt återvänder och till dessa hör också byggandet av farkoster för eget bruk. Och om också våra farkoster äro mera komplicerade än den ursprungliga urholkade trädstammen och så att säga impregnerade med kultur allt ifrån virkets ångsågning och till de olika vattenmotståndsteoriernas tillämpning (så gott man kan), så är detta blott en naturlag; nutidens

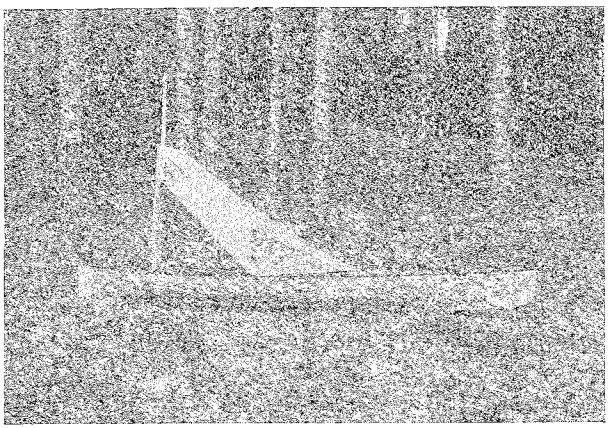

C. N. Hanners kanot "Y" försedd med tält.

jägare skjuter ej heller med hemgjorda pilar och båge. Utvecklingens lag gäller även för oss vildar.

Om nu också ej varje kanotist har tid och förmåga att själv bygga sin båt, och om en del också föredrager att med tillhjälp av yrkesbåtbyggarens skicklighet få sin kanot ännu några procent bättre, tvingas i alla fall kanotisten att anlita all sin eftertanke för att bringa sin båt i överensstämmelse med sin egen smak. Nybörjaren skaffar i allmänhet sin kanot mera på måfå, men snart vet han mera vad han vill ha och en gammal kanotist får till sist genom studier och experimenterande sin båt i hög grad av samklang med sin in-

dividualitet. "Men så är det väl med var och en som håller båtar och strävar efter att förbättra sin materiel?" säger kritikern. Nej, förlåt! En stor båt måste liksom en stor byggnad utrustas med tanke på trevnaden även för andra som vistas i dem och de få inredas med tanke på genomsnittsmänniskan; ju mindre båten och byggnaden är, ju färre har man att tänka på. Nu kunna ju visserligen betydligt större båtar än kanoter skötas av ägaren ensam och liksom den egna stugan lämpas efter hans privata behov, men kanoten behöver passa ännu bättre, ty den är som snäckans skal, ett mellanting mellan bostad och dräkt, den måste passa, och att få den därhän tränar omdömet i hög grad.

Det är, om man så vill, egoism att på detta sätt endast tänka på sig själv vid båtens konstruktion och utrustning, men en egoism som ej inkräktar på andras rätt är ej i sig själv förkastlig och som motvikt mot densamma kan även framhållas att kanotisten i stället är till ovanligt litet besvär för sina medmänniskor. Medlemmarna av en kanotklubb bli härigenom mycket självständiga i sitt förhållande till varandra. En sådan klubb är det friaste av alla fria samfund, där var och en är skeppare på egen skuta och kan reda sig själv. — Men nu börja vi komma in på samhällsläror, låt oss återvända till idrotten!

Att ensam sköta sin båt under alla förhållanden är en god skola. Tänk blott på vilken fördel det är att själv få göra alla fel som begås i båten! Samma praktiska lärmetod har man ju även i större enmansbåtar, men för kanoten tillkommer ännu en sak: den är en liten båt, har alltid livligare rörelser och röner mer inverkan av både sjögång och vind än en stor, men av besättningens vikt som levande barlast har den i stället mer nytta än en stor båt — eller mer skada om man rör sig oförsiktigt — och dessutom är den vind som går tätt över vågorna mycket ojämnare och rycker våldsamt i en kanots segel, och allt detta fordrar en mycket intensivare påpasslighet för att förhindra kantringen än någonsin behöves i en större båt, som för övrigt ofta är okanterlig. Nu ser jag redan kritiken öppna sin mun: "Vad är det för nöje med en båt som kan kantra

vilket ögonblick som helst?" Ja, den saken kan ses från två sidor. Är det icke ett nöje att ha en risk att undvika och genom uppövad skicklighet övervinna? Finnes det ej risk även vid cykling, ritt och skidlöpning, och sätter ej striden häremot en särskild krydda på idrotten? För övrigt beror ju faran av kantring på segelytans storlek och reglerar man denna eller bärgar segel och tar till paddeln när vädret blir för svårt kan man undvika risken och får då visserligen ett arbete i stället, som, om man ej har medvind, blir ganska intensivt, men även detta är ett nöje blott det ej räcker för länge. Att komma framåt med den egna krafter har i alla tider känts tilltalande för den som sätter värde på egen kraft.

Lika väl som kanotisten sätter prägel på den båt han använder, lika väl återverkar kanoten på honom själv. Utom den hälsa och det nöje, som varje förnuftigt utövad idrott bör skänka, och utom den kärlek till natur- och friluftslivet som kanotidrotten lika väl som en del andra uppammar, ger den sina utövare vana att reda sig med enklaste möjliga medel under mycket växlande förhållanden, och att skaffa sig förströelse och sysselsättning utan stora kostnader, och dessa vanor ingripa mer eller mindre medvetet i det liv de föra under sin mer civiliserade tillvaro. Kanotisten kan ej undgå att bli mer eller mindre filosof. Han är nutidens Diogenes.

ÖVER LAND OCH VATTEN.

Ett pingstminne anno 1920 av T.

Hu, ett sån't vårväder det hade varit, regn och kyla så att man knappast ens dagen före pingstaftonen hade kunnat lägga av sig vinterrocken, men glädjande nog hade "väderleksprofeterna" spått att pingsten skulle bliva vacker, och ändå bättre än så, nämligen varm, vilket för oss uteliggare var en glädjande profetia. Och sannerligen slog inte spådomen in. Pingstaftonens morgon ingick ljum men något molntäckt och nu blev det att raska på med att plocka ihop "sylarna" till eftermiddagens pingstfärdsstart.

Det var en hel hop med pojkar, som samlades vid Vårdsätra och vid 4-tiden var stuvningen klar och våra annars så lätta paddelkanoter kunde sättas i sjön. Nu voro de så lagom lätta, ty de voro fullstoppade med allehanda småsaker, som behövas på en "långfärd", och det var nätt och jämt att man hade plats för benen. Samtliga deltagare hade paddeltävlingskanoter utom "Sjörövaren", alias Artur, samt undertecknad, vilken hade sin rymliga "Åland", nu apterad som moderfartyg och lastad med tält och kokgrejor m. m. avsedda för hela "familjen". Det var därför meningen att vi turvis skulle paddla henne, ty hon var givetvis tung att draga fram, men av skilda orsaker kom jag dock att paddla "Åland" så gott som hela vägen ensam.

Vi stucko ut på Ekoln så pass långt att vi kunde se Flottsund, varefter allas blickar riktades ditåt, varifrån vi väntade att få se ännu en deltagare, nämligen "Nubben", vilken skulle komma paddlande från Uppsala med sin splitternya "Nova". Men ingen "Nubben" syntes till, varför en del av de otåligaste forsatte utefter den västra stranden förbi Vreta och Säbyklint. Vid Gränna gjordes strandhugg för att invänta efterliggarna och efter en god stunds väntan kommo

de. Flottiljen räknade nu 11 fartyg och för god gång stucko vi ner genom Gorran och Oxen. Solen började nu bryta fram genom molnen och aftonens paddling blev glänsande ståtlig och minnesrik genom de vackra, nästan trollska Ullevifjärdarna vilkas vatten var svart och tycktes mäta ett oanat djup, ty båda stränderna gingo nästan lodrätt upp mot himmelen. — Det hade börjat skymma då vi nådde dagens mål, Sjöändan, där vi stego iland på den allra

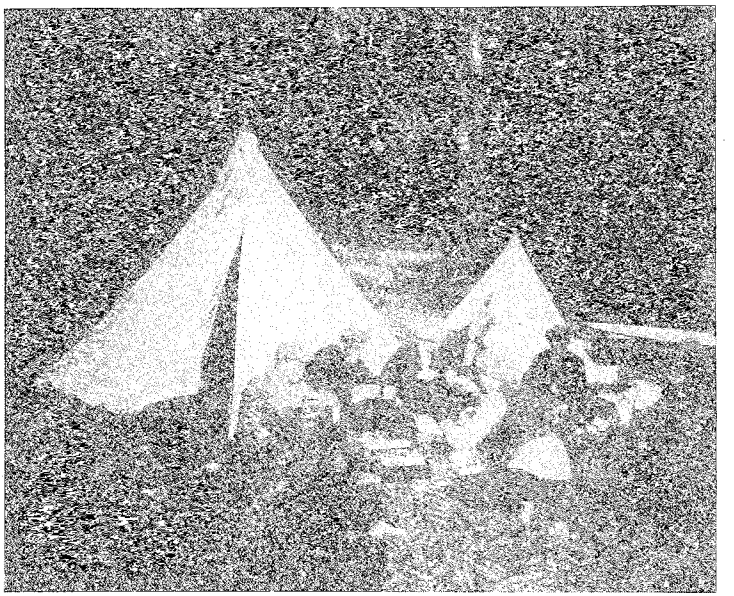

"Första frukost" vid Sjöändan, Lilla Ullevifjärden.

grannaste badstrand man kan tänka sig. Vi letade nu reda på en bra nattplats i en skogsbacke, klädd i sin vackraste vårskrud, vit av sippor. Efter en kopp varmt och dopp sovo vi snart en lugn sömn efter dagens oförgätliga paddling.

Redan vid 4-tiden voro vi uppe och då man tittade ut genom tältöppningen möttes blickarna av ett storartat skådespel. De höga skogsbranterna runt Lilla Ullevifjärden badade i den uppgående solens röda strålar, speglande sig i det svarta och lugna vattnet. Det var

en tavla av ovanlig skönhet, men vi hade inte tid att försjunka i några meditationer, ty den dag, som nu grydde skulle giva oss ett styvt arbete. Medan en del av pojkarna revo tälten och kokade mat, gingo åter andra ut på rekognosering efter bästa vägen till "nästa vatten" ty nu hade vi en c:a 2 ½ km. lång "överlandskanotering" att börja dagen med. — Det blev ett tungt arbete att knoga över de 11 kanoterna trots att vägen var bra. Vid 8-tiden hade vi

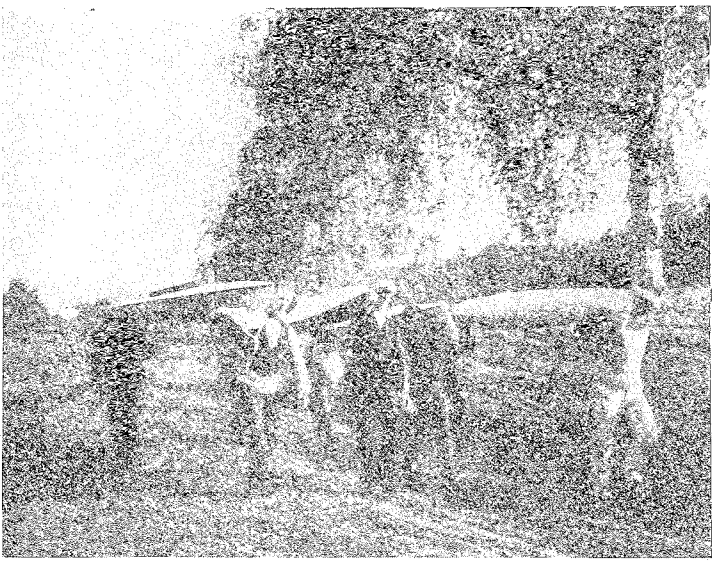

Överlandskanoteringen mellan Sjöändan och Kalmarsand.

dem dock alla vid Kalmarsand och det kändes riktigt "vilsamt" att åter få sätta sig i sin kanot och fatta paddeln.

Efter c:a 1 km:s paddling kom "Jägar'n" underfund med att han glömt ett par byxor med inneliggande penningpung vid Kalmarsand, om det var med flit eller ej veta vi inte, men vi hade sett att han kastat smäktande blickar på en tös — det är farligt för en "sjöman" att vara i land — och med en fart som anstod "hans väg till ena pigo" försvann han åter mot Kalmarsand. Vi övriga fortsatte ut

mot Svalgarn där vi landade vid en inbjudande grässtrand, dels för att invänta "Jägar'n" och dels för att få litet frukost. Här tillbringades några härliga timmar under skaffning, sol- och vattenbadning. Till stor förvåning fingo vi snart nog återse "Jägar'n" och sedan han fått litet till livs samt vilat sig en stund måste vi fortsätta. Med nakna överkroppar paddlades nu söderut mot Ormsundet. Solen brände obarmhärtigt och allt för sent drog man på sig skjortan ty då började skinnet redan att svida. Luften stod stilla och dall-

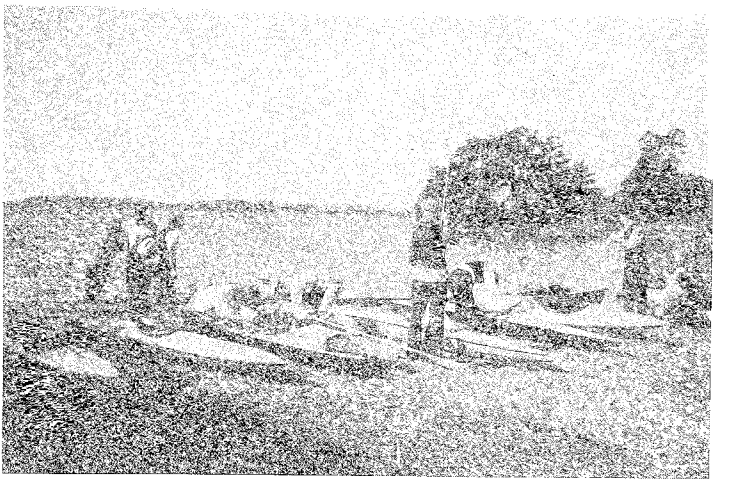

Vid Kalmarsand.

rade av hettan och ofta fördes muggen ner i sjön för att svalka torra strupar med det nästan iskalla Mälarevattnet. Efter något letande fingo vi tag i Ormsundet och då vi passerade igenom där, väckte vår eskader berättigat uppseende. Vid norra udden av Devensö gjordes ett litet uppehåll för att vi skulle få sträcka på benen ett tag. Paddlingen över Bro- och Näsfjärdarna samt över Görväln blev påkostande så tillvida att inte en vindpust skänkte oss svalka och solbrännan började nu bliva alltmer kännbar. Vid Stäket var det gott om pingstfirande, sommarklädda människor och på broräcket hängde fullt av folk då vi passerade under.

Klockan hade nu blivit framåt 4 på em. och magarna började göra sig påminda. För att om möjligt komma åt "alla paddlares livselexir", nämligen mjölk, gjorde vi strandhugg några hundra meter bortom bron. En del gingo ut för att söka anskaffa den åtrådda varan men den var omöjlig att uppbringa. Vi fingo således livnära oss på det vi hade med oss i kanoterna. Backen, i vilken vi lågo, låg mitt i solgasset, och var mycket varm, varför vi så snart som möjligt "lättade ankar" och fortsatte. Reaktionen efter dagens

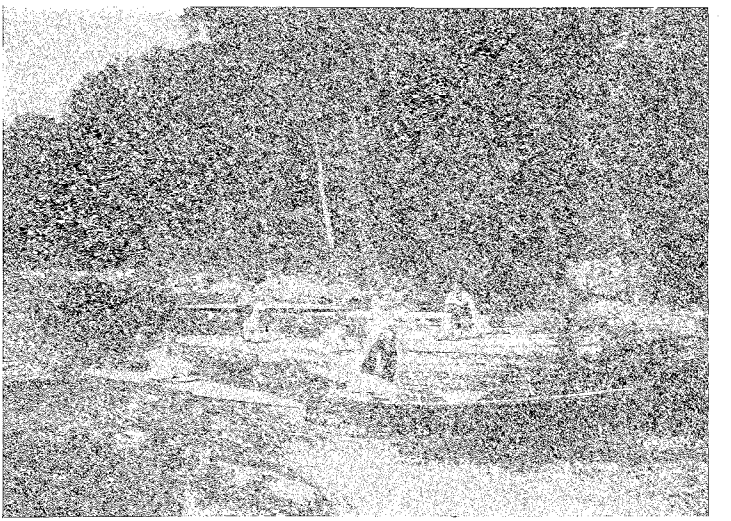

Vid Devensö.

"arbete" i förening med solbrännan började nu göra sig märkbar och för sakta fart styrde vi ut genom det ståtliga Tärnsund. Längtan efter mjölk började göra sig allt mer påträngande och vid Gällövsta sändes ännu en expedition ut på spaningar, men utan resultat. Först vid Nydal fingo vi den efterlängtade varan och slogo sedan upp vårt läger på denna gårds ägor litet bortom gården.

Tältresningen blev ett mödosamt arbete. Rörde man på sig så flöt svetten utför pannan och satte man sig stilla en stund så gick det "vågor" på ryggen. Lite var av oss hade nog feber efter den

häftiga solbrännan. — Egentligen hade vi bestämt Sigtuna som vårt mål för dagen men vi sågo ju den stora staden från vår lägerplats och vi ansågo oss gott hinna hem under morgondagen i alla fall. Kvällen blev tyst, vi voro trötta och "var och en hade nog av sin plåga". Sömnen ville därför inte inställa sig lika lätt som vanligt, men till sist tog trötttheten överhand.

På annandagens morgon revos tälten vid 7-tiden och efter skaffning stucko vi ut med Sigtuna som närmaste mål. Här besågo vi

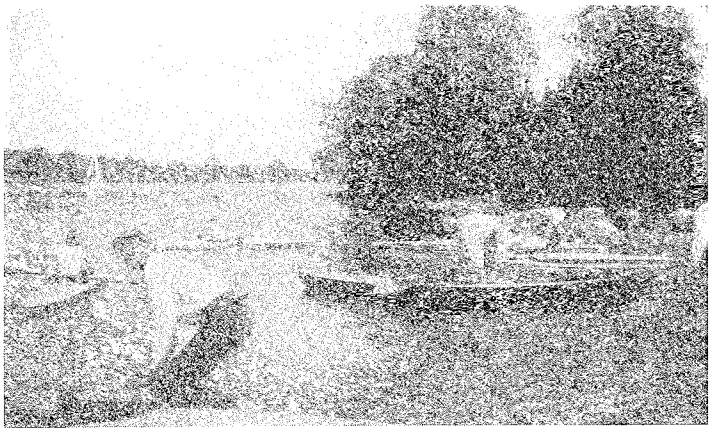

En rastplats mellan Erikssund och Skofjärden

stadens alla sevärdheter, dess ruiner samt "lilleputtrådhus" men då det om möjligt var ännu varmare i land än på sjön, stucko vi snart iväg hemåt Uppsala. Vackra leder hade vi passerat de båda föregående dagarna men, Håtunaviken, Erikssund och Skofjärden skämmas icke heller för sig. På Skofjärden fingo vi på långt håll se en paddlare och som vi paddlade mot varandra kommo vi snart underfund med att det var "Frelle", som var ute för att möta oss. Sedan vi passerat det vackra Stavsund voro vi ute på Ekoln, således hemmavatten, och vid halv 5-tiden landade vi vid vårt båthus vid Vårdsätra efter föreningens härligaste och minnesrikaste pingstfärd. Något

"framtida men" av densamma fingo vi inte utan inskränkte sig följderna till förstörda talorgan för undertecknad ett par dagar och en finare "fläskläpp" för Moje, naturligtvis böto vi alla skinn, men dessa små obehag uppvägdes många gånger om av de härliga dagar under vilka vi fått njuta av några av Mälarens vackraste "kanotleder".

MANNE KARLSSON.

EN AV U. K. F:s "HÖRNSTENAR".

Några data av SVEN THORELL.

För alla dem, som följt kanotidrotten under de senaste 10 åren, står det tydligt hur oerhört intimt namnet Manne Karlsson är bundet till Uppsala Kanotförening, och det är inte för mycket sagt, att Manne är den, som gjort U. K. F. känt långt utöver vårt lands gränser. Ty, vad hade väl egentligen Uppsala Kanotförening varit utan Manne? Den hade då icke kunnat ståta med alla de mästerskap den nu innehar, ja, kanotidrotten hade säkert stått på ett helt annat plan i Uppsala i så fall att inte Manne varit med om att "göra den" till vad den varit under de gångna 10 åren. Men jag skall inte gå händelserna i förväg, ty jag vill här tälja Mannes historia såsom kanotist, vilken är så enastående att den gott kan tjäna som "ledstjärna" för våra dagars unga "riddare av paddeln".

Det var den 11 maj anno 1916, således samma dag som Uppsala Kanotförening bildades, då jag på middagsrasten hade besök i min enkla "ungkarlslya", i Uppsala utkant, av en yngling, som ville köpa en kanotritning. Ynglingen var visserligen kraftig, men knappast kunde jag då ana att han om några år skulle hava världsrykte som kanotist, ty ynglingen var just ingen mindre än Manne Karlsson. Han fick nu även en påstötning om kvällens planerade sammanträde i och för bildandet av en kanotförening, och han blev således en av stiftarna. Manne hade redan flera år förut haft "tunnbandskanoter", d. v. s. kanoter som varit byggda med tunnband till spant och med dem hade han farit omkring ute på Ekoln. Han var således inte alldeles nybörjare och hade därtill det rätta "gryet". Själv paddlingsentusiast blev det snart vi två, som blevo de flitigaste medlemmarna i föreningen och sommaren 1917 lågo vi i flitig träning för svenska

mästerskapen, vilka föreningen åtagit sig att anordna. Under våra träningar nådde vi efter dåtida förhållanden enastående tider nämligen 8.28 på 1500 m. och 1.01 på 10.000 m. under det att rekorden då voro resp. 8.40 $^{2}/_{5}$ och 1.03.36 $^{1}/_{5}$, men knappast anade jag under dessa att han redan det året skulle "slå mig", och så hade väl heller icke blivit fallet om inte en överträning spelat mig ett fult spratt just till tävlingarna. Nu vann Manne sina första stora segrar, två svenska mästerskap, redan det första verkliga paddlingsåret, och mitt handslag efter hans segrar var fullt ärligt, ty inom mig jublade det över att jag kunnat få fram en kamrat på första platsen. Nu hade

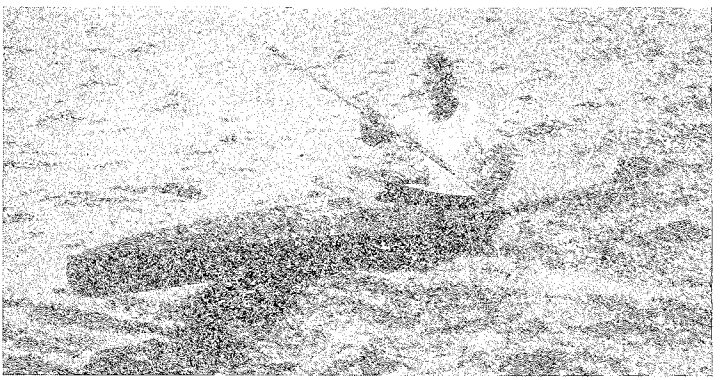

Manne Karlsson, Jönköping 1919.

Manne fått blodad tand och hans stjärna var i starkt stigande och ännu, den dag jag skriver dessa rader, står den högt i zenit.

År 1918 blev resultatet endast ett svenskt och ett distriktsmästerskap, de båda andra två vunnos av den råstarka siriuspojken Josef Olsson, — men till år 1919 kom Manne bättre rustad. I sin ensamhet nere i Katrineholm, där han då hade sin varelse, arbetade han fram "sin teknik", vilken förde fram honom till enbart segrar detta år. Den första tävlingen efter denna epok, blev en upplevelse, som jag aldrig kommer att glömma. Kanoten formligen plöjde undan vattnet och segern blev minst sagt glänsande, liksom alla de övriga detta år. Rekorden ramlade stora stycken i taget. Vid denna

Mannes första "uppvisning" hade vi i Uppsala Kanotförening besök av fem danska kanotister, vilka inte "stucko under stol" med sin förbluffelse över vad de sett. Hösten 1919 återgäldade Manne och undertecknad denna visit och blevo vi där nere i Köpenhamn mottagna som furstar. De fyra dagar vi voro där nere var en enda festlighet med middagar som vi troligen varken förr eller senare fått vara med om. Bland hedersbetygelserna fingo vi emottaga "Dansk Kajak og Kanoklubs" hedersmedalj, en utmärkelse som är minst sagt unik. I paddeltävlingen 1000 m. segrade naturligtvis Manne, men det var den knappaste seger han vann det året vilket säkerligen var beroende dels på ovana vid den korta banan och dels på att vi paddlade i grov medsjö.

Det följande året, 1920, blev minst lika lyckligt med enbart segrar och två rekord, men år 1921 blev Manne utsatt för en överträning då han paddlade från Katrineholm till Uppsala, vilken tog bort alla segrar för honom detta år men av träningstiderna att döma, var han detta år i lika god form som år 1920. Men Manne är inte den som ger sig för *en* motgång.

På sensommaren 1921 inköpte han segelkanoten "Sol" och han blev nu en lika entusiastisk seglare som han var paddlare, — men paddlingen fick därför inte stå efter ty säsongen 1922 vann han åter alla tävlingar "som han ville". Samma år började hans namn även bliva synligt i skridskoseglingsprotokollen samt vann han U. K. F:s vandringspris i simning för första gången. År 1923 blev inte så rikt på segrar, men ett distrikt- och ett svenskt mästerskap samt hederspris såsom "bästa paddlare" vid Svenska spelen i Göteborg, blevo lönen för mödan. Efter resultaten detta år var det min övertygelse att Mannes paddlarebana började närma sig sitt slut, men min förmodan i detta avseende var fullkomligt felaktig ty år 1924 var han åter i "toppform". Han fick således den stora äran att representera Sverige vid Internationella Representantskapets första tävlingar i Hamburg och Warnemünde där han gjorde det svenska namnet stor heder. På hemvägen därifrån deltog han i svenska mästerskapen men kunde då endast vinna den kortare distansen.

Nederlaget på 10.000 m. blev det enda. Däremot satte han detta år rekord på 1500 m. Man skulle kunna tycka att hans paddlarebana någon gång skulle passera höjdpunkten av prestationer, men för Manne tyckes alla gränser vara borteliminerade, trots det att år 1924 nog får anses såsom toppen av hans segrarekurva. År 1925 står dock icke långt efter med ett distrikts- och två svenska mästerskap samt det minst sagt fenomenala rekordet på 10.000 m., 54.24 $^{4}/_{5}$. En liten summering av hans segrar ger till resultat: 13 svenska mästerskap, 7 svenska lagmästerskap, 10 distriktsmästerskap samt sex segrar på sju starter i internationella tävlingar förutom ett otal vunna klubbtävlingar.

Det är således en ovanligt vacker "meritlista" Manne Karlsson har att uppvisa och Uppsala Kanotförening är honom mycken tack skyldig. Bakom alla dessa segrar ligger ett intensivt arbete, ett intresse som man får leta efter och en kärlek till den förening han representerat som är enastående. Utan denna känsla, att "U. K. F. skall segra", tror jag inte att Manne skulle ha kommit så långt och detta förhöjer ännu mer hans vackra prestationer. Men främst av allt sätta vi dock "kamraten" Manne Karlsson, ett föredöme i oegennytta för alla sina kamrater. Hav tack, Du präktige kamrat.

TILL SIGTUNA.

Ett utfärdsminne, upptecknat av PEMON.

På middagen den 9 augusti 1924 var vår kanotbrygga vid Vårdsätra fullproppad med en mängd "prittlar" av varjehanda slag. Det handlade nämligen om en utfärd till Sigtuna, dit vi påföljande dag voro inbjudna i och för kappsegling mot Spånga Kanotsällskap, och sedan skulle vi ha distanskappsegling från Sigtuna till Vårdsätra. Det var som sagt mycket smått och gott som skulle stuvas för färden. Största delen utgjordes förstås av provianten. Där var potatis, kräftor, sill, smörgås, nubben, pilsner och allt, som erfordrades för en tilltänkt kräftsexa vid framkomsten.

När någon frågade "Lalla" om han hade kläder med till ombyte, uppdagades det att han hade tre omgångar, men efter moget övervägande fullbordades utrustningen med ett par gamla byxor.

Vid 3-tiden voro vi klara för avsegling. Manne saknade sin barlast, så honom lämnade vi åt sitt öde.

För en lätt bris slörade vi mot Stavsund. Efter ett par timmars segling var det tid att ropa på "Målarn" om kaffe. Strandhugg gjordes vid Pilsbo för att spana efter grädde. Helge skickades iväg men kom tillbaka med oförrättat ärende. Det hela klarades dock med s. k. skeppargrädde och det kaffet kunde man inte klaga på.

Under kafferasten mojnade det så att Skofjärden låg som en spegel. "Nog är väl det sjutton", sa' Målarn, "jag som har så dålig gast". Granseglen plockades fram och kapprodden började. Tiden gick och vi hade passerat Håtunaviken varför vi pustade ut ett slag. Nu hade Målarn lagt sig efter.

Sedan vi plockat i oss litet torrskaffning fortsatte vi, men den efterlängtade brisen kom inte. Vi måste taga till årorna ty framåt skulle vi och kräftsexan hägrade. "Grabbarna stå väl redan och stirra efter oss", sade någon i laget.

Så gick det långsamt men säkert till Broholmen där vi vilade på nytt, smakade på kräftorna och en sak till. Vi väntade på att Albrektsson skulle komma efter i motorbåt, som han lovat, och han kom slutligen. Med hans "racer" som bogserare kunde vi snart förtöja vid bryggan i Sigtuna.

Där var det tydligen luft. Spångapojkarna hade nyss lagt till. "Sjörövarn" och "Mankan" m. fl., som hade åkt med båten stodo

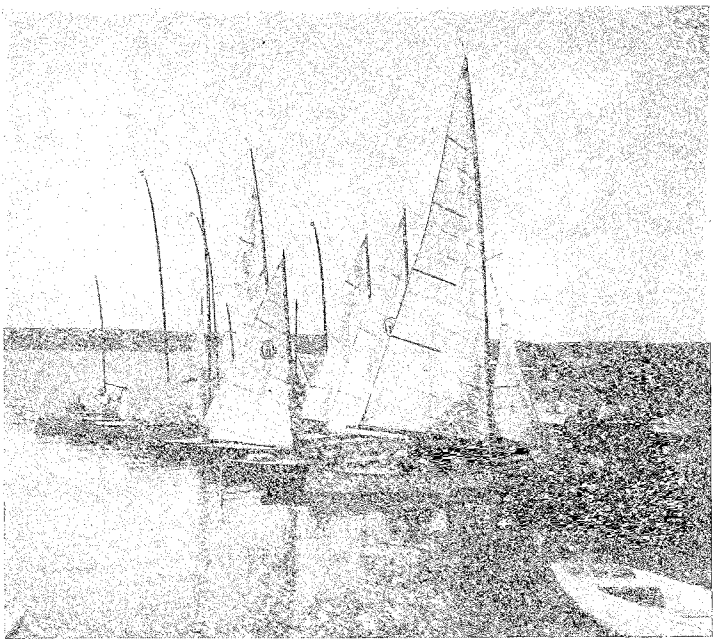

Spånga- och Uppsalakanotister i Sigtuna.

på bryggan och gjorde gester med armarna samt "talade högt". Hade de möjligen haft något fuffens med flaskorna eller voro de möjligen sjösjuka? Det såg i alla fall ut som om de haft vatten i knäna.

Då vi plockat upp alla grejorna och allt ätbart var det nära midnatt, varför det uppstod diskussion om varest kräftsexan skulle gå av stapeln och på förslag av "motorfånarna" antogs klockbacken.

Så bar det iväg à la frälsningsarmén, med stränginstrument, klangkistor och japanska lyktor, upp till klockbacken. "Slöjdarn" visade under vägen prov på sin styrka genom att ensam bära pilsnerlådan. Han gjorde det för det goda innehållets skull.

Då vi funnit den i mitt tycke olämpligaste platsen, belägen strax intill dansbanan, där dans pågick, dekorerades träd och buskar med de medhavda lyktorna. Stämningen var snart den bästa och maten i ordning. Men på vad skulle vi äta? Servisen hade Målarn, och han låg väl neråt Erikssund vid det här laget.

Huggsexan måste börja ändå och man fick sannerligen "sno sig" om man skulle få något med. En del tycktes inte ha ätit på minst en vecka och föreföllo nu att vilja taga skadan igen. Sexan blev verkligen något "non plus ultra". Det bjöds t. o. m. på fotogen, och det hör ju inte till vardagsdryck. Helge blev visst bjuden två gånger, förmodligen av misstag.

Efter "skivan" avbrändes ett fyrverkeri, vilket säkert väckte upp halva staden. Det dröjde inte heller länge förrän "lagens väktare" stod mitt ibland oss. "Vad är det här för ett sabla skoj. Tror Ni att det här är någon marknadsplats, va?" — Artur skickades fram. Oj, oj, oj så rädd han var. Kanske mest för polisens följeslagare, en stor S:t Bernhardshund. Han slapp till all lycka undan kurran, men vi sågo oss föranlåtna att fortast möjligt sticka iväg.

När vi hunnit en bit var Sjörövarn försvunnen. Hade han möjligen gått vilse i mörkret? Det blev skallgång, mest för att pojkarna voro utan cigaretter, ty sådana har han alltid och därför genomletades hela klockbacken, till stor förtret för alla de älskande par, som efter dansens slut ville vara ostörda. Men någon Sjörövare fanns inte. Hade han kanske gått ner till sjön och trillat i? Vi gåvo oss iväg för att söka och kastade ut min "femkiloskrok" för att dragga. Utan resultat. Kunde det förresten vara möjligt? Sjörövarn på sjöbotten? Nej! Han skulle väl flyta han som alla andra tunnor, men borta var han.

Nu hade tiden rullat iväg och om vi skulle få en blund i ögonen under natten så skulle det vara snart. Då hördes ett plumsande.

Vad nu? Nå, det var bara "Lalla" som for på huvudet i sjön, och det gör han ofta då han skall gå ombord. Vi beslöto nu att begiva oss över till andra sidan för att få vara i fred, men det var inte så lätt att komma iväg. "Lalla", som kände sig dålig efter de ofrivilliga baden, erbjöds därför att bli transporterad i motorsnurran, men han envisades att segla en av "Vildkatterna", som han tyckte sig se. Han försökte naturligtvis att kliva i den som inte fanns, med resultat att han ännu en gång åkte i "plurret". Sedan han varit i vattnet ett halvt dussin gånger togs han ombord i motorbåten och en annan tog hand om lådan. Sedan vi kommit i land ville Lalla ha ett par torra byxor, men broder Tore kunde inte hitta några, varför det uppdagades, att Lalla redan hade reservbyxorna på sig, varför han seglades över till bryggan och grejorna igen för att få ombyte. Så småningom kröpo vi till kojs, men vilan kunde ej bli lång för kappseglingens skull.

Sedan vi vaknat på morgonen och allt var klart, länsade vi över fjärden och voro snart åter vid bryggan. Målarn, som tappades bort på kvällen, hade nyss anlänt. Lalla mötte oss och frågade om vi sett hans segel. Vi hjälpte honom att söka bland buskarna och under det vi voro i färd därmed anträffades ett människoliknande föremål i en buske. Då det framsläpades befanns det till vår glädje vara den försvunna Sjörövarn, vilken vi aldrig mer trott oss få återse. "Lallas" segel hittades efter en stund, hissade på lådan.

Sedan Moje med bihang anlänt, sattes utprickningen av banan igång med hjälp av Albrektssons racer. Banan seglades ett varv och som vinden var god var det avklarat på en "kafferast". I klass III B seglade "Sol" utmärkt och vann överlägset med "Vildkatten", seglad av Målarn, på andra plats. I kryssarklassen vann "Tuttan". Efter seglingen hölls en enkel "bullfest" jämte prisutdelning.

Som det var långt hem startade vi distanskappseglingen strax därpå och kunde vi efter 5 timmars segling förtöja vid Vårdsätra. "Sol" vann även nu men hotades starkt av "Lalla", som för ovanlighetens skull hade lyckats segla distansen med riggen ovan vattnet.

KANOTHUSBYGGEN.

NÅGRA ERFARENHETER.

Uppteckнade av SVEN THORELL.

Kanotidrotten, som i stort sett endast äger fördelar för sina utövare, har dock en nackdel och den är kanoternas stora begärlighet såsom "ofogsobjekt". Den som möjligen haft sin kanot liggande vind för våg i en strand eller vid en brygga har säkerligen många tråkiga erfarenheter av att folk har mycket svårt att skilja mellan "ditt och mitt" och att det finnes personer som finna ett nöje i att *förstöra*. Så länge kanoterna ligga en och en är risken inte så stor, men en samling eller sammanslutning av kanotister kan inte i längden hålla sig tillsammans utan ett skjul eller kanothus såsom förvaringsplats för kanoterna eller desammas grejor. En del kanotföreningar, som äro i denna lyckliga omständighet, hava därför uppfört särskilda kanothus, en del endast avsedda såsom förvaringsplats för medlemmarnas kanoter under det att en del större föreningar även hava klubblokaler anordnade inom kanothuset. Av våra kanotföreningar äro följande ägare av kanothus: Föreningen för Kanotidrott, Stockholm; Göteborgs Kanotförening; Örebro Kanotförening (2 st.); Uppsala Kanotförening (2 st.); Malmö Kanotförening; Brunnsvikens Kanotklubb; Jönköpings Roddsällskap; Karlstads Kanotförening; Härnösands Kanotförening samt Idrottsklubben Sirius, Uppsala. Som synes är det således inte många av föreningarna som äro utan plats för sina kanoter men flera av de uppräknade hava endast provisoriska skjul och på ett flertal platser äro kanotisterna i valet och kvalet hur de skola kunna åstadkomma någon förvaringsplats, varför ett delgivande av de erfarenheter undertecknad gjort, vid de kanothus jag varit med om att uppföra, säkerligen icke är utan motivering.

Då dessa i huvudsak kunna komma små föreningar till godo, ty de större med ekonomiska resurser utrustade klara sina "klubbhus" ändå, kommer dessa rader endast att omfatta byggandet av smärre kanothus. För en ny förening, där intresset i allmänhet är brinnande förutsätter jag att kanothuset bygges av medlemmarna själva. Alltid finnes det väl någon av medlemmarna som ha några erfarenheter i

Uppsala Kanotförenings båthus, vid Vårdsätra, en tävlingsdag.

byggnadsfacket, vilken kan leda företaget. Vid planerandet av huset får man i första hand tänka på föreningens storlek, därefter på möjligheterna av föreningens kommande tillväxt och i så fall huru stor man kan beräkna denna. Huset kan således byggas ettdera för "dagens behov", men då ett något större hus kostar förhållandevis litet mer bör man inte vara allt för knusslig med storleken. Då t. ex. Uppsala Kanotförening byggde sitt första kanothus år 1917

bestod föreningen av ett 20-tal medlemmar med c:a 8 kanoter men trots detta byggdes huset för 16 kanoter och redan år 1919 var detsamma "överbefolkat". Tack vare att huset var någotsånär rikligt

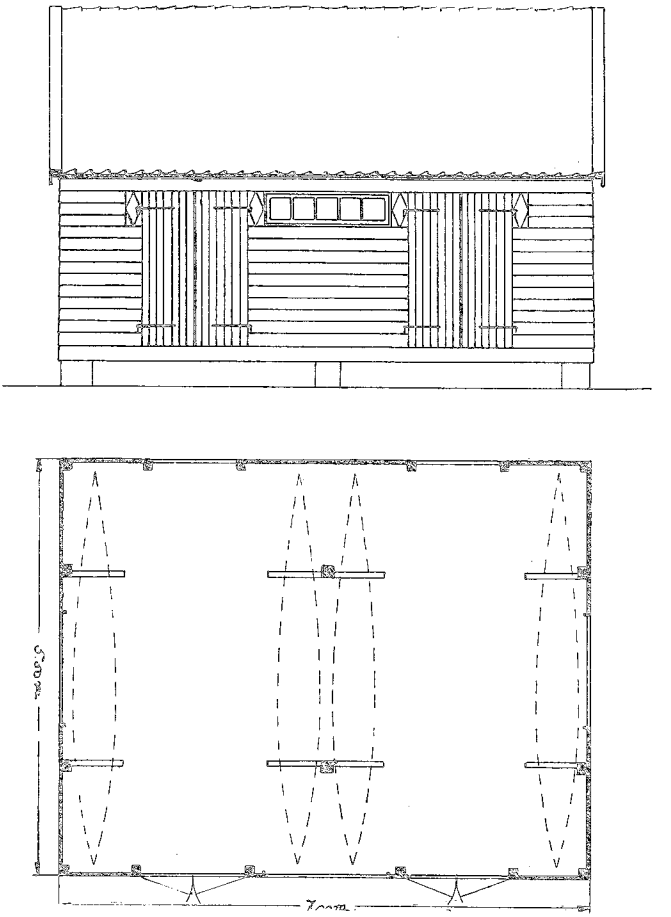

Uppsala Kanotförenings kanothus vid Vårdsätra rymmande 16—30 kanoter.

tilltaget i måtten kunde dock en tillökning av antalet platser anordnas lätt och billigt genom upptagandet av en ny dörr på husets baksida samt en enkel ommöblering invändigt, så att detsamma f. n. rymmer 26 kanoter.

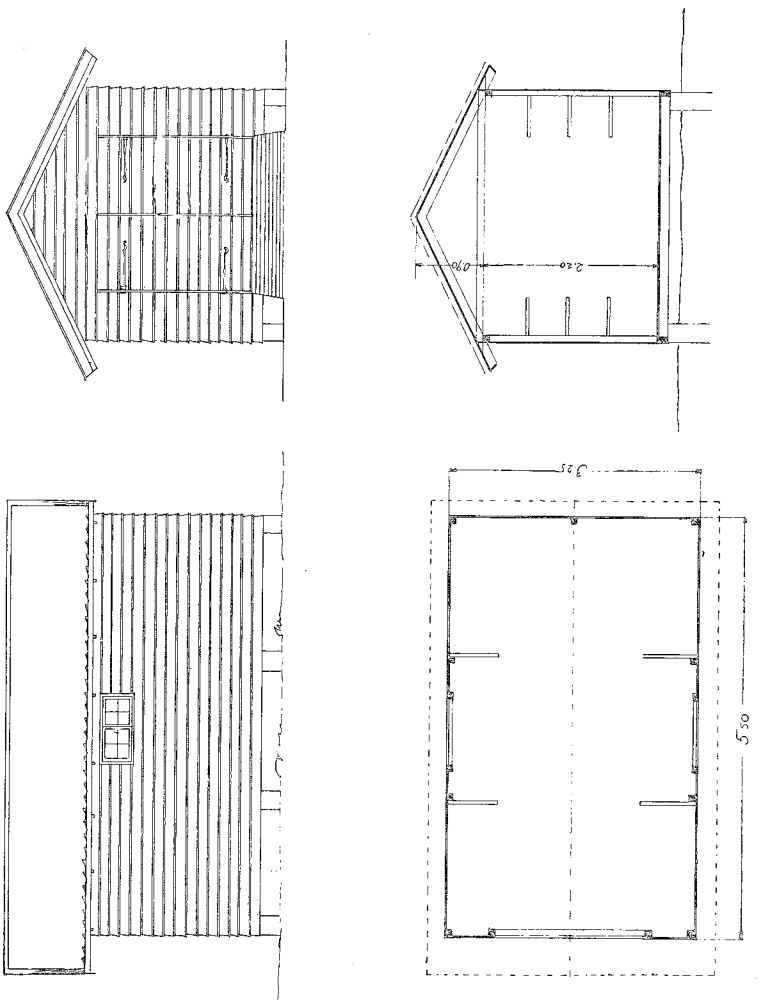

Förslag till kanothus för 8 à 10 kanoter av Ingeniör Erik Arlon.

De här visade skisserna visar dels ett av ingeniör Erik Arlon uppgjort förslag till kanothus med 8 platser samt undertecknads ritning till Uppsala Kanotförenings större kanothus vid Vårdsätra, rymmande 16, eventuellt 26—30 kanoter. Båda dessa hus äro före-

slagna att byggas med panelen på "förvandring", d. v. s. den övre brädan täckande den undervarande, ett byggnadssätt som är det billigaste och även det som är minst utsatt för röta. Byggnadsstommen består av en stolpresning av 3″×3″ reglar på vilken panelen spikas. På de ställen där konsoler för kanoternas uppläggning skall anordnas, skola stolparna vara 4″×4″. För att närmare beskriva byggnadssättet lämnar jag här en dimensionsförteckning å materialet. Syllar, d. v. s. den ram på vilken golvbjälkarna vila utgöras av 4″×5″ sparrar vilka läggas på högkant å grundplintarna, golvbjälkarna äro av 2″×7″ vilka delvis infällas i syllen. I syllen tappas stolparna ner c:a 1″ så att ställningen blir stadig och å stolparnas översida itappas ett hammarband av en 3″×4″ planka. Detta behöver endast inläggas på husets långsidor ty på bredden kommer sedan takstolarna att hålla ihop huset. Mellan stolparna inspännes snedsträvor så att inte hela härligheten viker ihop sig då det blir färdigt. Takstolarna hophuggas av 2″×6″ plank som spikas väl i sammanbindningspunkterna. Takstolarna inpanelas med 1″ råspånt samt täckes med asfalttakpapp och därefter eventuellt taktegel på läkt. Stolpresningen inpanelas med $^3/_4$×6 ohyvlade bräder. Dörrarna tillverkas av 1″ fasspåntade bräder. Vad färgfrågan beträffar så gör sig ett sådant hus bäst om det är struket med tjära och linolja något tillsatt med bränd terra, dörrarna mörkgröna och fönsterbågarna vita.

Skulle någon förening önska närmare upplysningar eller utförligare ritningar så står undertecknad med nöje till tjänst. Vad den ekonomiska sidan av saken beträffar så kostar materialierna till dessa två alternativ c:a 600: — och 350: — kr., exklusive taktegel. Tyvärr är det svårt att av Riksidrottsförbundet erhålla något bidrag, men gör ett försök och jag ber då att få sluta dessa rader med ett "lycka till", ty f. n. finnes det allt för få kanothus här i Sverige.

ETT SOMMARMINNE.

Av T.

Tolvslaget hade just förklingat i stadens kyrkor då jag kastade loss från Stockholms Segelsällskaps ponton efter att ha stuvat de få "grejor", som jag skulle ha med mig på den 2-dagarsfärd, vilken jag nu skulle anträda. För dagen gällde det att om möjligt nå Sigtuna innan mörkningen, ett mål som dock var långt avlägset med det väder som var rådande nu, ty Riddarholmsfjärden låg alldeles spegelblank. Dagen förut hade lådan sjösatts efter en upputsning i botten, ty i morgon, d. v. s. söndagen den 5 augusti, skulle vi hava distanssegling Sigtuna—Vårdsätra och min "Gege" var därför i sådant trim att den verkligen kunde hasa i väg — bara det ville blåsa. Med ena årans hjälp tog jag mig ur hamnen och gjorde ett försök att segla, men inte ens den svagaste lilla kåre fyllde seglen. Ena åran stacks därför ut definitivt i sin klyka och så sakta kavar jag mig den vanliga leden ut förbi Essingeöarna. Så småningom kommer brisen, t. o. m. från "rätt håll", d. v. s. sydlig och det porlar och skvätter riktigt trevligt om stäven. Solen skiner för ovanlighetens skull från en nästan klarblå himmel, men den "sticker", vilket inte bådar något gott, och värmen är tryckande. Snart nog dör brisen åter ut men med årans hjälp har jag kommit bort till Ålsten, där brisen "kommer igen", nu sydvästlig. För en god slör dansar jag norröver och Nockebybro passeras för full fart. Sedan jag passerat denna mojnar brisen åter och jag passar på att tillfredsställa magens krav med litet torrskaffning. Härefter kommer åran åter fram för att "befordra matsmältningen" och för att hjälpa upp farten som icke är vidare att skryta med. Mitt för Hesselby friskar brisen åter och för god gång med c:a 5 knops fart dansar jag upp till

Sandvik. I väster ha ett par fula moln kommit upp, vilka stiga med god fart, och snart börjar regnet smattra mot däcket. Samtidigt dör brisen ut fullkomligt och med åran tar jag mig igenom sundet mellan Skevlingen och Sandudden. Här ligga ett par töser och "glöta" i spat, antagligen därför att det "regnar vått", vilket även jag snart konstaterar, ty jag har ingen regnrock med mig. Med tillhjälp av ett stycke domestik försöker jag hålla den värsta blötan ute och som väl är slutar regnet ganska snart. Då jag ett tag kastar blicken

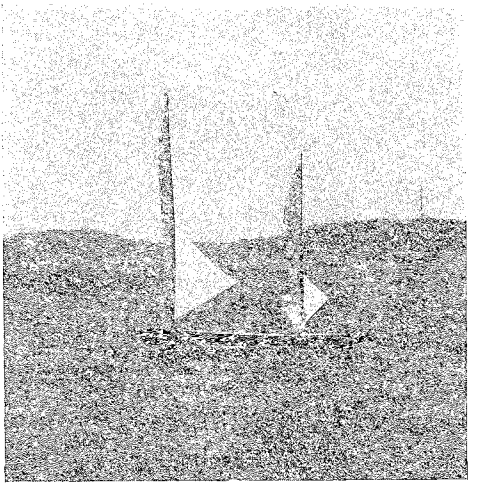

"*Gege*".

bakåt, mot Stäket, får jag se att en hemsk, svart och ogenomtränglig molnvägg stigit upp i norr, vilken jag befarar innehåller något oväder. För brinnande livet ror jag mot Stäket för att om möjligt komma dit innan ovädret bryter löst, ty där har jag bekanta, hos vilka jag eventuellt kan "tränga på". Något oväder bryter dock icke löst före Stäket utan först sedan jag passerat under broarna utlöser sig molnen i ett stilla "strilregn". Sedan jag förgäves varit uppe i land på ett par ställen för att få tag i mina bekantingar, lägger jag kanoten i en vass där jag tältar med storseglet och sitter således torr under detta. Här får jag ligga något mer än en timme och passar

på att läsa dagens tidning samt få litet "till livs", vilket sannerligen inte är för tidigt ty klockan har blivit framåt 8 e. m. Molnen hänga tjocka i norr och mina tankar gå till Uppsala, därifrån "mina pojkar" skulle segla och paddla till den gemensamma samlingsplatsen, Sigtuna. Efter vad jag kan förstå ha de haft ett "herrans väder" där och jag tvivlar därför på att några givit sig i väg under sådana förhållanden.

Framåt halv 9 slutar regnet och jag är icke sen att åter hissa seglen, men med brisen är det dåligt. Som väl är har jag åror och är icke rädd för att ro — vilket jag vet att en del äro. Så småningom passerar jag Tärnsund men nu har mörkret fallit på och ett lämpligt nattläger börjar allt tydligare framträda i mina tankar. Just som jag beslutat mig för att "lägga upp" för dagen kommer det några svaga kårar från ost och hoppet att nå dagens mål börjar åter på att gro. Brisen friskar ganska betydligt och snart är den så frisk att jag har fullt arbete på "kanten". I och med mörkrets inträdande har även kylan kommit och dåligt klädd som jag är börjar jag att frysa. "Det är kallt att ingen skjorta ha", ty denna hade jag tagit av mig för att ha den torr till natten. Jag lindar in mig i en filt och sitter således väl insvept uppe på kanten. Snart börja ljusen att synas i Sigtuna och med dem såsom "ledstjärnor" styr jag för god fart mot målet. Kallt är det av bara sjutton och jag beslutar mig för att ligga på hotellet då jag har så dåligt med "liggkläder" med mig. I denna vällovliga avsikt styr jag upp bakom ångbåtsbryggan för att lägga lådan där och medan jag kavar mig in, får jag se någon som går och lyser med en ficklampa på stranden och jag tycker mig se ett par kanoter. Jag kan inte undertrycka en vissling och får genast som svar: "Vem där, är det Thorell?" Väl i land får jag skaka tass med Målarn, Pemon, Lalla och materialförvaltaren Elis, vilka haft "god gång" hela tiden och utan något "busväder", vilket jag trodde. De skulle just sätta på en kittel potatis och medan denna kokar dukas "supén" och övriga tillbehör upp på däcket av en av de på stranden uppdragna kanoterna. Det blev både smörgåsbord med sill och potatis, kräftor och sedvanligt

"dricka" samt kaffe med "gult", och då jag vid 1-tiden kröp till kojs i min "anjovislåda", kunde jag inte underlåta att inrangera den förflutna dagen såsom en av mina angenämaste kanotdagar, trots det att varken väder eller vind varit mig vidare gunstiga. Det behöves mycket lite för att förgylla upp vardagarnas gråa enformighet.

EN VINTERDRÖM.

Av Ernst Jansson.

Färdiga till start, 2 minuter kvar, ljuder tävlingsledarens kraftiga stämma. De gäller starten till skridskokappsegling. Jag har mitt önskeväder, hård vind och inte allt för fin is, vilken bitvis är täckt med ganska hårda snödrivor. Här ska' seglas tänker jag för mig själv, och drar mig ett gott stycke tillbaka för att få god fart över startlinjen samt för att slippa ligga och trängas i klungan längst uppe i lovart. — 50, 51, 52 o. s. v. börjar startern räkna. På 57 skjuter jag fart och någon sekund efter skottet passerar jag linjen, sist, men med full fart och tätt intill lovartpricken. Jag pressar hårt i "lappen" och lyckas klämma mig upp längst i lovart. Nu börjar dansen på allvar. Den ena efter den andra dyker på näsan i drivorna och bli efter, snart äro vi tre kvar i teten, mellan oss skall striden stå hårt. Tätt ihop runda vi första pricken och framför oss ligger andra slörsidan. Slörsegla är det roligaste, ju hårdare och svårare desto bättre. All rädsla är som bortblåst, lyckan står den djärve bi, tänker jag. Kontrollerar hastigt greppet om bommen och spiran, rättar till fotställningen och så på rygg i lappen. Tåspetsarna före genom drivorna, full fart, fortare, fortare, fortare. Farten är väl uppe i omkring 70 km. men jag tycker ändå att det kryper fram. De första drivorna äro lösa och klaras lätt men längre ut bli de hårdare. Där ligger en stor driva mitt i min väg, det är för sent att väja, jag måste igenom. Jag kryper ihop, högra skridskon långt fram, kroppen darrar av spänning, skall det lyckas? Snön yr upp och gör mig för några sekunder alldeles blind, men igenom kom jag fast något vimmelkantig. Nu är isen snöfri ett stycke så att jag hinner sansa mig till nästa driva, men aj, den är inte ensam. Tre stycken ligga tätt ihop, det blir svårare att klara, men framgången har gjort mig djärv, jag *ska'* igenom. Som tre

vita band ser jag drivorna skymta förbi, men stöpet på andra sidan hann jag aldrig se. Plask, — där låg jag och innan jag hinner upp har den ena av mina konkurrenter hunnit förbi och då han rundar märket för att börja kryssen ligger jag c:a 50 meter efter. Han kryssar bättre än jag, men jag har råkat i tävlingshumör genom motigheterna och jag beslutar att jag skall hänga med. Då han därför strax drabbas av samma missöde som jag nyss råkade ut för, ligga vi nu på samma höjd, men då kryssen är slut har han vunnit något och ligger lite före. Tävlingsspänningen har nu nått sin höjd-

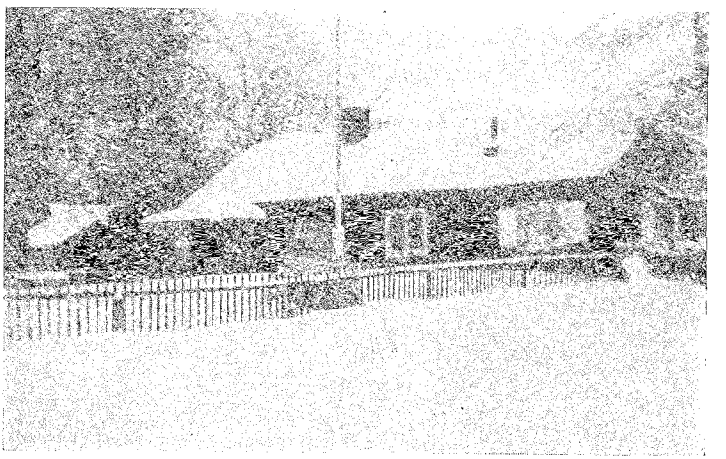

Klubbstugan vid Vårdsätra, en samlingsplats för U. K. F:arna.

punkt, nu återstår endast sista slörsidan, vem av oss skall vinna? Slören är ju min starka sida och sakta men säkert hämtar jag in hans försprång. Nu är det endast 100 meter kvar, skall jag hinna passera honom. — Han håller tätt intill en driva för att tvinga mig att passera i lä, men gör jag det hinner han i alla fall före. Jag sätter allt på ett kort, det må gå hur det vill, och jag försöker därför gå om honom i lovart. En kraftig körare ger mig god fart, snön virvlar upp och kommer ögonen att svida och rinna men jag biter ihop tänderna, spänner varje muskel och kastar hela kroppstyngden bakåt. Stöten mot drivan rätar upp mig men jag råkade

komma för högt i vind och seglet börjar våldsamt leva. Jag vacklar ett ögonblick, men lyckas snart bli herre över lappen och fortsätter för full fart genom snön. — 25 meter kvar. — Nu ligger jag lika långt framme som min konkurrent, nu gäller det. Farten är hög, det brusar och dånar, och som två jättefåglar rusa vi sida vid sida mot målet, jag något högre i vind än honom men han på bättre is. — 10 meter kvar. — Som i fjärran hör jag åskådarnas hejarop och måldomarnas hipp, hipp, men då jag lyfter seglet för att se var jag har min medtävlare känner jag en kraftig stöt — och allt blir tyst och mörkt omkring mig. Förgäves söker jag se mig om men allt förblir svart men så är det ju också natt och jag har vaknat då jag rullade i golvet från en av bänkarna i klubbstugan där jag låg och sov. Besviken konstaterar jag att hela den spännande tävlingen blott var en dröm, i verkligheten får tävlingen inte vara *så* hård, åtminstone inte mellan oss U. K. F:are.

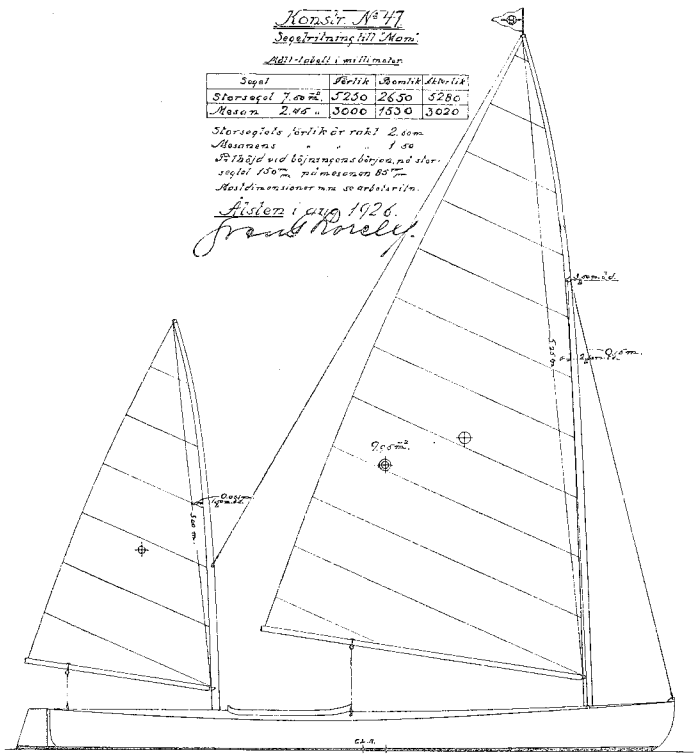

"LILL-OSKIS" OCH "MAM".

Under de år Uppsala Kanotförening existerat hava flera kanoter ritats nästan enbart för att föra föreningens färger, t. ex. "Nova", "Maka", "Gege" samt "Lill-Oskis" och "Mam". De två sistnämnda äro ju de senaste och äro därför även de intressantaste.

"Lill-Oskis" ritades år 1923 såsom utlottningskanot till år 1924 inom föreningen. Innan den utlottades detta år gjorde den god tjänst genom att detta år vinna båda juniormästerskapen inom Uppland samt flera andra priser vid allmänna tävlingar.

"Mam" ritades år 1925 därför att undertecknad önskade sig en rymligare kanot än "Gege", vilken som utfärdskanot var allt annat än idealisk. Den nya kanoten ritades således mest med tanke på att erhålla gott utrymme och så stor styvhet som möjligt. Man får hoppas att "Mam" varit en epok inom kanotidrottens klass 3B så att man hädanefter slipper "kappseglingskanoterna" inom klassen, ty "Mam" har visat att även en rymlig kanot kan göra sig gällande på kappseglingsbanorna. Genom sin egendomliga form har dock "Mam" sina vissa specialväder, svag vind med dödsjö är hennes "svagaste sida".

Ålsten i sept. 1928. *SVEN THORELL.*

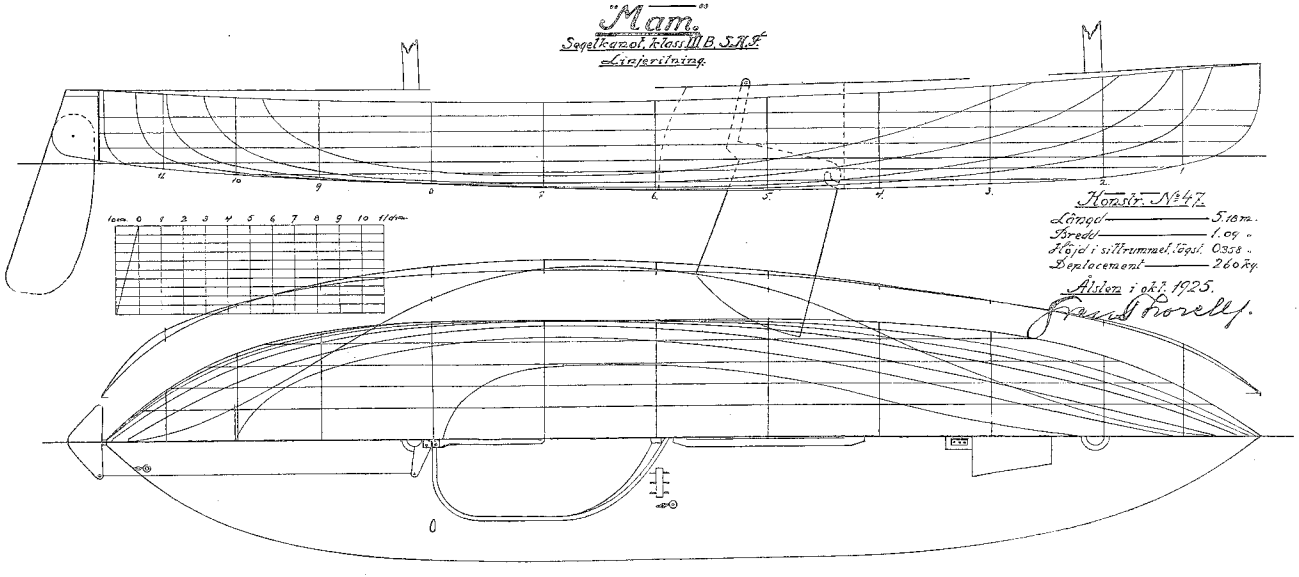
"Mam."
Segelkanot, Klass III B. S.A.S.t
Linjeritning.
Kons.sr. N:o 47.
Längd ——— 5.10 m.
Bredd ——— 1.09 "
Höjd i sittrummet, lägst. 0.38 "
Deplacement ——— 260 Kg.
Alsten i okt.r 1925.
Gustaf Norell.

Lill-Oskis.

"KK" 1924

Linjeritning.

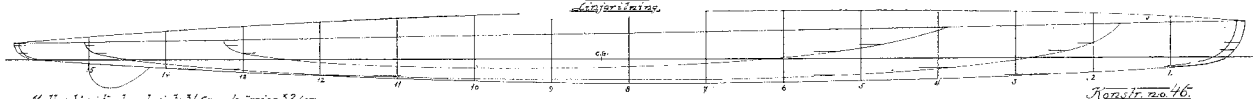

Mellersulans, förste och sista 31,5 cm., de övriga 32,4 cm.

Konstr. n:o 46.
Skärkseilsbåtsskrov.

Längd 5,164 m.
Bredd 0,93 "
Deplacement 93 kg.
Stockholm 1 juli 1924.

Skala 1:10.

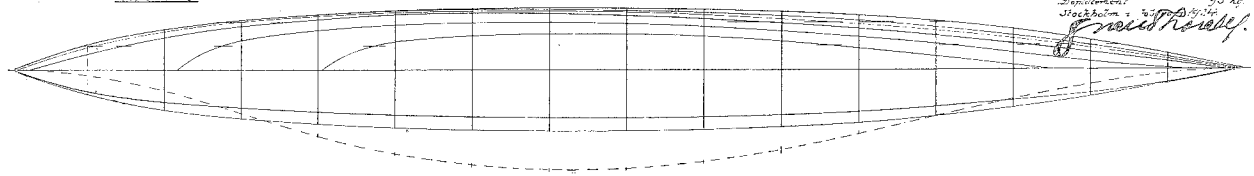

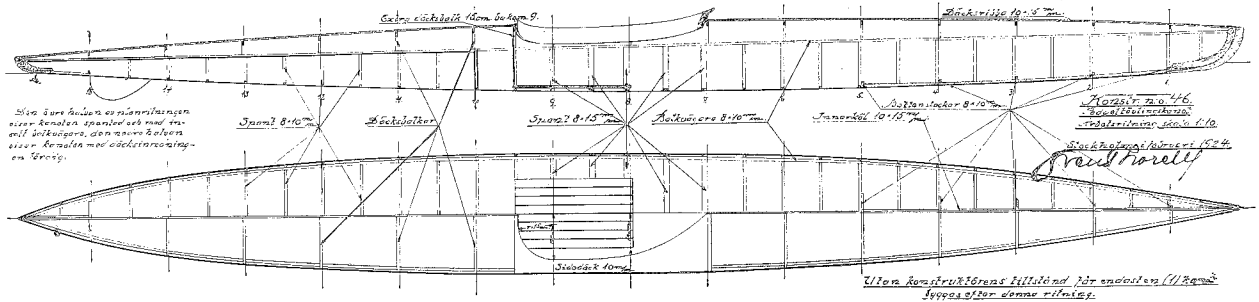

Sista sulan på en länsritsen eller kenalen spanteras och med tvärgående aktkuvare, den nästa kalsen eller kenalen med däckstvärsnitten förses.

Konstr. n:o 46.
Skärkseilsbåtsskrov.
Profilritning. Skala 1:10.

Stockholm i juli 1924.

Tillen konstruktörens tillstånd för endast (1) kopia tillgodogöres för denna ritning.

ISÄRTAGBARA GUMMIKANOTER.

Av Ing. Olof Albro.

"Vill du ta fram kanoten ur garderoben för nu är jag klar med packningen av maten", sa' min fru och svängde med viss elegans matsäcken över axeln. Båten — en ryggsäck och en stavväska — plockades fram och sedan bar det av med spårvagn ned till stranden av Fyris' ej alltför blåa bölja.

Vid hopsättningen fingo vi en del åskådare, vilket föranledde oss att sätta några vingmuttrar på fel sida, men det tog i alla fall inte mer än en kvart att få ihop den. När vi sedan paddlade iväg var det med den förväntansfulla glädjen över att hela dagen få sola och moja sig i naturens sköte. Efter att ha tävlat med några mindre motorbåtar och blivit omkörda av ångslupen "Märta", voro vi snart ute på Ekoln och kunde ta i besittning vilken strand vi ville eller fortsätta till Sko eller Sigtuna, ty vi hade ju alltid möjlighet att packa ihop och ta ångbåten hem.

Säkert skakar mången på huvudet och undrar, vad det är för en konstig farkost, som man kan ha i garderob och ändå kan använda som tandemkanot. Vår båt och sommarglädje är en "Faltonette"-gummikanot av den största modellen (5,2 m. lång och 90 cm. bred).

Dessa kanoter ha fått en oanad spridning på kontinenten på grund av sin säkerhet, lätthet att förvara och transportera. Man kan ju fara vart man vill med spårvagn, buss eller järnväg (el. motorcykel om man så har) och sedan paddla var, hur och när man har lust.

De bestå av en stadig och lätt isärtagbar stomme av askträ med beslag av messing samt av båtshuden, som drages över stommen. Huden består av två lager tjock segelduk (remduk) och tre lager paragummi och mellan de båda segeldukarna även ett gummiskikt. Segelduken (remduk) är, på grund av olika orsaker, vävd så att varpen består av bomullstrådar och ränningen av hamplinnetrådar. Stommen packas i en stavväska (1,35 m. lång) och båtshuden i en ryggsäck.

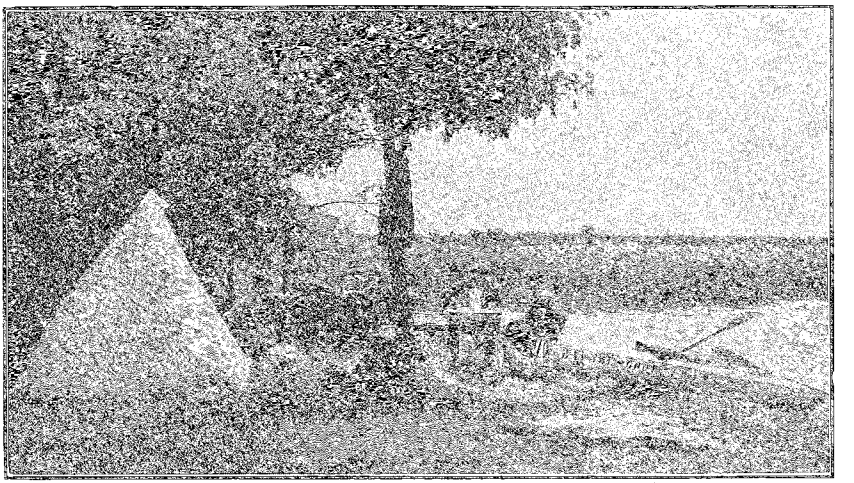

Det finns många modeller. Längden varierar från 3 till 5,2 meter och bredden från 72 till 90 centimeter. Vikten är 12 kg. för den minsta och 31 kg. för den största modellen.

Om man har lång väg till stranden eller till något av ovan nämnda samfärdsmedel, och man tycker det är för tungt att bära den stora kanoten, kan man placera den på en liten "Faltonette-vagn", huvudsakligen bestående av två hjul, som man sedan lätt kan taga med sig i kanoten.

På grund av sin fördelaktiga form äro kanoterna lättgående och stabila, vilket bevisas av det framgångsrika sätt, på vilket de utstått de värsta strapatser. År 1924 gjordes i "Faltonette"-kanot den berömda färden från Bayern över Österrike, Jugoslavien, Rumänien, Svarta Havet, Konstantinopel genom Medelhavet till Kairo i Egypten. 1925 paddlade man över Engelska Kanalen från Dover till Sangatte (33 km.) i stark storm på 7 timmar.

Man skulle kunna tro, att en båt av trä skulle vara starkare än en gummibåt. Detta är emellertid ej sant (åtminstone vad Faltonett-kanoter beträffar), ty om en kanot med bordläggning av trä stöter för hårt emot en vass sten, splittras träet sönder. Den trasiga brädan måste ersättas med en ny. Om en "Faltonette" stöter hårt på, går inte bordläggningen sönder på grund av den elastiska, kraftiga gummihuden, utan yttergummit blir i värsta fall avskrapat. Under särskilt ogynnsamma förhållanden är den svåraste skada, som kan ske, att ett litet hål uppstår, som lätt lagas på samma sätt som man lagar en gummislang. Gummikanoternas största fördel är deras mjuka elastiska hud.

Forsfärder med gummikanoter är ingenting ovanligt i Tyskland och Österrike. Vackra söndagar kan man se ända till 1000 kanotister fara genom de skummande Isarforsarna vid München. För den vane paddlaren är det ju inte farligt, men för den ovane är det allt bäst lära sig i lugnare vatten! Huvudsaken är, att man har en bra båt och att stänkskyddet (kapellet) sluter vattentätt till omkring kroppen. "Faltonette"-

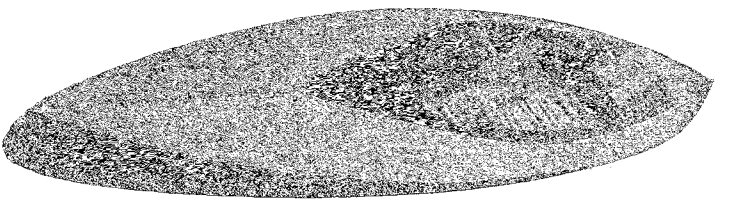

kanoterna äro även i detta hänseende mycket tillförlitliga. Kapellet, som i kanten har ett insytt rep, drages på så sätt över sittrummet, att repet glider i en ränna i sargkanten och tillsluter sittrummet fullkomligt. För att ej vid varje ut- och instigning behöva taga bort kapellet, är själva sitthålet så inrättat, att man bara behöver draga upp ett par tryckknäppen för att komma ur. Detta är även av stor betydelse ur säkerhetssynpunkt.

Nog är det härligt och hälsosamt att paddla, men det kan kännas skönt, att ibland få sitta och må och ändå glida fram med god fart. Har man akterlig vind kan man utan större anordningar på de större modellerna sätta upp ett drivsegel och styra med ena paddeln. Vill man segla riktigt behövs det litet mera saker för att det skall gå bra. Först och främst den största båtmodellen. Segel till denna finnas av varierande typer upp till 3 $^1/_2$ kvm. yta. För att stadga båten och göra kryssning möjlig sätter man på en anordning, som man skulle kunna säga bestå av två centerbord på vardera sidan och en förbindelseaxel rätt över kanoten. Dessa ha visat sig mycket fördelaktiga ur seglingssynpunkt och lätta att handskas med. Vidare får man sätta på ett sänkbart roder.

Är man bekväm av sig och motorintresserad, kan man även sätta på en "aktersnurra" på båten. Naturligtvis blir det hela litet mera bullersamt, men så gör man sina 10 knop utan ansträngning, då man vid paddling får nöja sig med 3—5. Dylika utombordsmotorer finnas med särskild inrättning för kraftöverföringen, vilken är ordnad ungefär på följande sätt. Man tänker sig, att man lägger en vanlig utombordsmotor så att motorn ligger i sittrummet och axeln går fram över akterdäcket. På ändan, som sticker ut över aktern sitter ett kedjedrev, som medelst kedja driver propelleraxeln nedanför. Det är bekvämt och roligt, men den härliga tystnaden är borta. Det beror på vilket man sätter största värdet på.

Nu har de isärtagbara gummikanoterna med alla deras finesser och tillbehör blivit beskrivna. För dem som älska naturen är emellertid ännu en sak nödvändig att ha, nämligen ett tält att övernatta i. Finns det något härligare än att få koka morgonkaffet ute på någon vacker strand i soluppgången? Seglare och kanotister känna nog till det där, men det är endast en liten del av befolkningen. Meningen med de isärtagbara gummikanoterna är den, att genom bekvämare transport- och förvaringsmöjligheter få större delar av befolkningen att bedriva friskt och sunt friluftsliv och därigenom bliva bättre rustade att med framgång deltaga i kampen för tillvaron med ett glatt humör och ett lätt sinnelag.

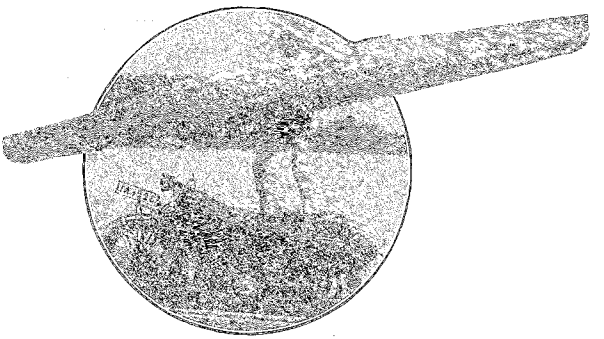

SVENSKA REKORD I KANOTPADDLING.

1500 meter: Oscar Karlsson, Uppsala Kanotförening 7 min. 23 $^{8}/_{10}$ sek.
Satt i Västerås den 6 aug. 1927.

10000 „ Joel Ramqvist, Idrottsklubben Sirius ... 53 „ 38 $^{2}/_{10}$ „
Satt i Uppsala den 8 juli 1928.

(Oscar Karlsson uppnådde vid tävlingen i Potsdam den 4 aug. 1928 tiden 52 min. 32 $^{8}/_{10}$ sek., en tid som ännu ej hunnit godkännas av Svenska Kanotförbundet.)

Lagmästerskap.

1500 meter. Västerås Kanotförening ..... 22 min. 35 $^{2}/_{10}$ sek.
(Ivan och Max Andersson, John Lindgren)

10000 „ Idrottsklubben Sirius ..... 2 tim. 46 min. 35 sek.
(Joel Ramqvist, Herbert Nyberg, Ejnar Gustafsson)
Satt i Uppsala den 8 juli 1928.

SVENSKA MÄSTARE I KANOTPADDLING.

1500 meter.

1907	Anders Pettersson	F. K. I.	9 min. 8.4 sek.
1908	Sven Thorell	F. K. I.	8 min. 57.4 sek.
1909	Sven Thorell	F. K. I.	8 min. 42.6 sek.
1910	Sven Thorell	F. K. I.	8 min. 40.6 sek.
1911	Hans Thorell	F. K. I.	9 min. 30.6 sek.
1912	Ingen tävling.		
1913	Sven Thorell	F. K. I.	9 min. 15 sek.
1914	Ingen tävling.		
1915	Ingen tävling.		
1916	Sven Thorell	F. K. I.	8 min. 23.8 sek.
1917	Manne Karlsson	U. K. F.	8 min. 24 sek.
1918	Josef Olsson	I. K. S.	8 min. 50.2 sek.
1919	Manne Karlsson	U. K. F.	9 min. 9.4 sek.
1920	Manne Karlsson	U. K. F.	7 min. 52.3 sek.
1921	Erik Storm	I. K. S.	8 min. 15.4 sek.
1922	Manne Karlsson	U. K. F.	8 min. 10.2 sek.
1923	Sven Jansson	I. K. S.	7 min. 59.6 sek.
1924	Manne Karlsson	U. K. F.	7 min. 59 sek.
1925	Manne Karlsson	U. K. F.	8 min. 11.2 sek.
1926	Max Andersson	V. K. F.	8 min. 18.1 sek.
1927	Oscar Karlsson	U. K. F.	7 min. 23.8 sek.
1928	Oscar Karlsson	U. K. F.	7 min. 29.4 sek.

10000 meter.

1909	Sven Thorell	F. K. I.	1	tim.	5	min.	3.2 sek.
1910	Sven Thorell	F. K. I.	1	tim.	3	min.	49.2 sek.
1911	Sven Thorell	F. K. I.	1	tim.	5	min.	13.2 sek.
1912	Ingen tävling.						
1913	Sven Thorell	F. K. I.	1	tim.	5	min.	3.4 sek.
1914	Ingen tävling.						
1915	Ingen tävling.						
1916	H. Lindström	G. K. F.	1	tim.	6	min.	15.2 sek.
1917	Manne Karlsson	U. K. F.	1	tim.	3	min.	44.4 sek.
1918	Manne Karlsson	U. K. F.	1	tim.	2	min.	43.4 sek.
1919	Manne Karlsson	U. K. F.			58	min.	3 sek.
1920	Manne Karlsson	U. K. F.			56	min.	10.1 sek.
1921	Erik Storm	I. K. S.			57	min.	10 sek.
1922	Manne Karlsson	U. K. F.			57	min.	40.4 sek.
1923	Manne Karlsson	U. K. F.			55	min.	58 sek.
1924	Erik Storm	I. K. S.			57	min.	49.9 sek.
1925	Manne Karlsson	U. K. F.			54	min.	24.2 sek.
1926	Oscar Karlsson	U. K. F.	1	tim.	0	min.	13.8 sek.
1927	Oskar Karlsson	U. K. F.			54	min.	55.8 sek.
1928	Nils Wallin	V. K. K.			55	min.	19.4 sek.

Lagmästerskap.

*1500 meter.**

1919	Uppsala Kanotförening	28	min.	57.4	sek.
	(M. Karlsson, G. Hellsten, D. Rundström)				
1920	Idrottsklubben Sirius	24	min.	10.7	sek.
	(E. Storm, S. Karlsson, E. Falk)				
1921	Idrottsklubben Sirius	25	min.	32.4	sek.
	(E. Storm, J. Olsson, S. Karlsson)				
1922	Uppsala Kanotförening	25	min.	21.8	sek.
	(M. Karlsson, O. Pettersson, H. Persson)				
1923	Idrottsklubben Sirius	24	min.	38.5	sek.
	(S. Jansson, E. Storm, E. Sandberg)				
1924	Idrottsklubben Sirius	24	min.	34.2	sek.
	(S. Jansson, E. Storm, J. Eriksson)				

* Instiftat år 1919.

1925	Uppsala Kanotförening	25 min. 20.7 sek.
	(M. Karlsson, O. Karlsson, S. Fredriksson)	
1926	Västerås Kanotförening	24 min. 33.7 sek.
	(M. Andersson, I. Andersson, J. Lindgren)	
1927	Västerås Kanotförening	22 min. 35.2 sek.
	(I. Andersson, J. Lindgren, M. Andersson)	
1928	Idrottsklubben Sirius	23 min. 6.4 sek.
	(J. Ramqvist, H. Nyberg, E. Gustafsson)	

10000 meter:

1919	Uppsala Kanotförening	3 tim. 4 min. 34.8 sek.
	(M. Karlsson, S. Thorell, G. Hellsten)	
1920	Idrottsklubben Sirius	2 tim. 53 min. 9.2 sek.
	(E. Storm, S. Karlsson, E. Falk)	
1921	Idrottsklubben Sirius	2 tim. 56 min. 2.6 sek.
	(E. Storm, J. Olsson, S. Karlsson)	
1922	Uppsala Kanotförening	2 tim. 58 min. 29.8 sek.
	(M. Karlsson, H. Persson, O. Pettersson)	
1923	Uppsala Kanotförening	2 tim. 51 min. 0.6 sek.
	(M. Karlsson, O. Pettersson, S. Fredriksson)	
1924	Idrottsklubben Sirius	2 tim. 54 min. 57.7 sek.
	(E. Storm, S. Jansson, J. Eriksson)	
1925	Uppsala Kanotförening	2 tim. 47 min. 23.6 sek.
	(M. Karlsson, O. Karlsson, S. Fredriksson)	
1926	Västerås Kanotförening	3 tim. 22 min. 42.6 sek.
	(H. Forsberg, I. Andersson, M. Andersson)	
1927	Västerås Kanotförening	2 tim. 49 min. 59 sek.
	(J. Lindgren, I. Andersson, M. Andersson)	
1928	Idrottsklubben Sirius	2 tim. 55 min. 4 sek.
	(J. Ramqvist, H. Nyberg, E. Gustafsson)	

DISTRIKTSMÄSTARE I KANOTPADDLING I UPPLANDS DISTRIKT.

1500 meter.

1917	Manne Karlsson	U. K. F.	8 min. 45.4 sek.
1918	Sven Thorell	U. K. F.	8 min. 54.6 sek.
1919	Manne Karlsson	U. K. F.	8 min. 8 sek.
1920	Manne Karlsson	U. K. F.	9 min. 4.5 sek.
1921	Erik Storm	I. K. S.	8 min. 18.4 sek.
1922	Manne Karlsson	U. K. F.	8 min. 11.8 sek.
1923	Manne Karlsson	U. K. F.	8 min. 5.3 sek.
1924	Manne Karlsson	U. K. F.	7 min. 40 sek.
1925	Manne Karlsson	U. K. F.	7 min. 51 sek.
1926	Sven Jansson	I. K. S.	8 min. 47.9 sek.
1927	Oscar Karlsson	U. K. F.	7 min. 48 sek.
1928	Joel Ramqvist	I. K. S.	7 min. 57.8 sek.

10000 meter.

1917	Josef Olsson	I. K. S.	65 min. 0.6 sek.
1918	Sven Thorell	U. K. F.	65 min. 9.5 sek.
1919	Josef Olsson	I. K. S.	58 min. 39.3 sek.
1920	Manne Karlsson	U. K. F.	58 min. 23 sek.
1921	Erik Storm	I. K. S.	58 min. 22.2 sek.
1922	Manne Karlsson	U. K. F.	58 min. 0.3 sek.
1923	Sven Jansson	I. K. S.	55 min. 19.1 sek.
1924	Manne Karlsson	U. K. F.	55 min. 36.6 sek.
1925	Sven Jansson	I. K. S.	56 min. 27.5 sek.
1926	Sven Jansson	I. K. S.	56 min. 22.7 sek.
1927	Joel Ramqvist	I. K. S.	54 min. 53.5 sek.
1928	Joel Ramqvist	I. K. S.	53 min. 38.2 sek.

Lagmästerskap.

1500 meter.

1919	Idrottsklubben Sirius (E. Storm, J. Olsson, A. Sandin)	25 min. 49.2 sek.
1920	Uppsala Kanotförening (M. Karlsson, S. Thorell, G. Hellsten)	28 min. 22.2 sek.
1921	Uppsala Kanotförening (M. Karlsson, H. Persson, O. Pettersson)	25 min. 19.5 sek.

1922	Uppsala Kanotförening.....	25 min. 12.2 sek.
	(M. Karlsson, H. Persson, O. Pettersson)	
1923	Idrottsklubben Sirius	25 min. 35.2 sek.
	(S. Jansson, E. Storm, B. Fernström)	
1924	Uppsala Kanotförening.....	23 min. 25.7 sek.
	(M. Karlsson, O. Karlsson, S. Fredriksson)	
1925	Uppsala Kanotförening.....	23 min. 52.0 sek.
	(M. Karlsson, O. Karlsson, S. Fredriksson)	
1926	Idrottsklubben Sirius	27 min. 0.1 sek.
	(S. Jansson, E. Storm, E. Gustafson)	
1927	Uppsala Kanotförening.....	24 min. 4.5 sek.
	(O. Karlsson, S. Jansson, S. Fredriksson)	
1928	Idrottsklubben Sirius	24 min. 31.9 sek.
	(J. Ramqvist, H. Nyberg, B. Pettersson)	

10000 meter.

1919	Idrottsklubben Sirius	3 tim. 0 min. 52.6 sek.
	(J. Olsson, E. Storm, A. Sandin)	
1920	Idrottsklubben Sirius	3 tim. 4 min. 1.2 sek.
	(J. Olsson, S. Karlsson, E. Storm)	
1921	Idrottsklubben Sirius	2 tim. 58 min. 27.7 sek.
	(E. Storm, S. Karlsson, J. Olsson)	
1922	Idrottsklubben Sirius	3 tim. 0 min. 52.6 sek.
	(E. Storm, S. Jansson, E. Falk)	
1923	Uppsala Kanotförening.....	2 tim. 50 min. 1.9 sek.
	(M. Karlsson, S. Fredriksson, O. Karlsson)	
1924	Uppsala Kanotförening.....	2 tim. 48 min. 8 sek.
	(M. Karlsson, O. Karlsson, S. Fredriksson)	
1925	Uppsala Kanotförening.....	2 tim. 54 min. 3.5 sek.
	(O. Karlsson, M. Karlsson, S. Fredriksson)	
1926	Idrottsklubben Sirius	2 tim. 54 min. 43.6 sek.
	(S. Jansson, E. Storm, E. Gustafsson)	
1927	Uppsala Kanotförening.....	2 tim. 48 min. 54.5 sek.
	(S. Jansson, O. Karlsson, S. Fredriksson)	
1928	Idrottsklubben Sirius	2 tim. 46 min. 35 sek.
	(J. Ramqvist, H. Nyberg, E. Gustafsson)	

JUNIORMÄSTARE I KANOTPADDLING I UPPLANDS DISTRIKT.

1500 meter.

1924	Oskar Karlsson	U. K. F.	8 min.	23.2 sek.
1925	Sven Fredriksson	U. K. F.	8 min.	16.7 sek.
1926	Ejnar Gustafsson	I. K. S.	8 min.	32.7 sek.
1927	Joel Ramqvist	I. K. S.	8 min.	12.7 sek.
1928	Herbert Nyberg	I. K. S.	8 min.	25.8 sek.

10000 meter.

1924	Oscar Karlsson	U. K. F.	56 min.	31.1 sek.
1925	Sven Fredriksson	U. K. F.	59 min.	27.5 sek.
1926	Ejnar Gustafsson	I. K. S.	62 min.	8.4 sek.
1927	Joel Ramqvist	I. K. S.	56 min.	33.1 sek.
1928	Herbert Nyberg	I. K. S.	63 min.	5 sek.

Lagmästerskap.

1500 meter.

1924	Uppsala Kanotförening (O. Karlsson, S. Fredriksson, E. Abrahamsson)	26 min.	3.2 sek.
1925	Idrottsklubben Sirius (E. Gustafsson, B. Andersson, A. Andersson)	24 min.	58.3 sek.
1926	Idrottsklubben Sirius (E. Gustafsson, E. Eriksson, A. Falk)	25 min.	56.4 sek.
1927	Idrottsklubben Sirius (J. Ramqvist, M. Gustafsson, E. Eriksson)	26 min.	22.5 sek.
1928	Idrottsklubben Sirius (H. Nyberg, M. Jönsson, B. Pettersson)	25 min.	54.2 sek.

10000 meter.

1924	Uppsala Kanotförening (O. Karlsson, S. Fredriksson, E. Abrahamsson)	2 tim. 54 min.	8.2 sek.
1925	Idrottsklubben Sirius (E. Gustafsson, B. Andersson, A. Andersson)	3 tim. 2 min.	41.6 sek.
1926	Idrottsklubben Sirius (E. Gustafsson, E. Eriksson, A. Falk)	3 tim. 10 min.	14.9 sek.
1927	Idrottsklubben Sirius (J. Ramqvist, A. Falk, E. Eriksson)	2 tim. 54 min.	22.6 sek.
1928	Uppsala Kanotförening (S. Andersson, E. Abrahamsson, H. Rydeberg)	3 tim. 14 min.	10.5 sek.

DISTRIKTSMÄSTARE I SKRIDSKOSEGLING I UPPLANDS DISTRIKT.

1916	H. Ström	Enk. A. I. F.	21	min. 35	sek.
1917	Ingen tävling.				
1918	E. Törnblom	I. F. Thor	24	min. 16	sek.
1919	Ingen tävling.				
1920	E. Törnblom	I. F. Thor	21	min. 36	sek.
1921	H. Ström	Enk. A. I. F.	24	min. 42	sek.
1922	E. Andersson	Enk. A. I. F.	26	min. 27.5	sek.
1923	G. Pettersson	U. K. F.	26	min. 35	sek.
1924	Ingen tävling.				
1925	G. Pettersson	U. K. F.	17	min. 23.2	sek.
1926	H. Ström	Enk. A. I. F.	25	min. 7	sek.
1927	H. Persson	U. K. F.	23	min. 59.5	sek.
1928	Ingen tävling.				

Lagmästerskap.

1920	Idrottsföreningen Thor	9	poäng
1921	Uppsala Kanotförening	18	„
1922	Ingen tävling.		
1923	Uppsala Kanotförening	10	„
1924	Ingen tävling.		
1925	Uppsala Kanotförening	12	„
1926	Uppsala Kanotförening	16	„
1927	Uppsala Kanotförening	12	„
1928	Ingen tävling.		

UPPSALA KANOTFÖRENING

— Bildad den 11 maj 1916 —

STYRELSE 1928.

Ordförande:	GUSTAF PETTERSSON, Fyrisgatan 4.
Sekreterare:	ARTUR HELLSTEN, Kungsgatan 54.
Klubbmästare:	ERIK ABRAHAMSSON, Eriksberg 4.
Tävlingssekreterare:	ELIS KARLSSON, Klostergatan 16.
Materialförvaltare:	GUNNAR HELLSTEN, Kungsgatan 54.
Skattmästare:	DAVID RUNDSTRÖM, Kungsgärdet.
Suppleanter:	ERNST JANSSON, Fabriksgatan 10.
	HILMER PERSSON, Viknergatan 10.
Revisorer:	TORE EKVALL, Kungsgärdet.
	JOHN SKÖLD, Bredgränd 4.

Tävlingskommitté.

ELIS KARLSSON, TORE WALLIN, GUSTAF PETTERSSON, GUNNAR HELLSTEN, JOHN MAGNUSSON.

Mätningsnämnd.

ELIS KARLSSON, ERNST JANSSON, SVEN FREDRIKSSON.

MEDLEMSMATRIKEL.

Hedersledamot.

SVEN G. THORELL, ingeniör. *P. G.*

Ständiga ledamöter.

EGRELL, G. EM., direktör.
GAHM, GUNNAR, grosshandlare.
JANSON, SIXTUS, fabrikör.
KARLSSON, MANNE, bagarmästare. *P. G.*
KJELLGREN, ERNST, disponent.
ZDANSKY, OTTO, fil. doktor.

Övriga ledamöter.

Damer.

PERSSON, SVEA, fru.
RUNDSTRÖM, AGNES, fru.
THORELL, ASTRID, fröken.
THORELL, GRETA, fru.
WAHLUND, MÄRTA, fröken.
WIKSELL, KARIN, fröken.

Herrar.

ABRAHAMSSON, ERIK, järnarbetare. *P. G.*
ABRAHAMSSON, NILS, handelsbiträde. *P. S.*
ABRAHAMSSON, VALD., metallarbetare. *P. B.*
ALBINSSON, EINAR, fabrikör.
ALBREKTSSON, ERIK, bagarmästare.
ALBREKTSSON, ISIDOR, bagare.
ANDERSSON, ENE, järnarbetare. *P. S.*
ANDERSSON, GUSTAF, elektriker.

ANDERSSON, TORSTEN, bryggeriarbetare.
ANDERSSON, SVEN, elektriker. *P. S.*
ANDERSSON, SVEN, grovarbetare.
VON BAHR, VIKTOR, med. kand.
BENGTSSON, ERIK, bokhandelsbiträde.
BENGTSSON, ÅKE, stud.
BLOMGREN, ESKIL, elektriker.
BROLIN, KARL, bagarmästare. *P. B.*
CARLBERG, RUNE, stud.
CARLSSON, RUBEN, sjukgymnast.
DREHFMAN, HERMAN, montör.
EDMAN, ERNST, elektriker.
EKLUND, HEIMER, fänrik.
EKLUND, LAGE.
EKVALL, CONNY, kontorist.
EKVALL, TORE, kontorist.
ERIKSSON, BIRGER.
ERIKSSON, GEORG, metallarbetare.
ERIKSSON, GERHARD, möbelhandlare.
ERIKSSON, GUNNAR, lagerarbetare.
ERIKSSON, GUSTAF, elektriker.
ERIKSSON, NILS, bagare.
FONDELIUS, CHARLES, sadelmakare.
FREDELL, HELGE, frisörmästare.
FREDING, KNUT, typograf.
FREDRIKSSON, SVEN, verkmästare. *P. G.*
GRIPENFELDT, ERIK, bageriarbetare.
GRÖNLUND, GUNNAR, slöjdlärare.
GUSTAFSSON, DAVID, kammarskrivare.
HAGLUND, MATS, tandläkare.
HAMMAR, HELGE, direktör.
HEDLUND, SIXTEN, mekaniker.
HELLBERG, ANTON, elektriker.
HELLSTEN, ARTUR, lagerchef.
HELLSTEN, GUNNAR, lagerarbetare. *P. S.*
HILDENBORG, TRYG, handelsbiträde.
HJORT, ANDERS, lagerarbetare.

HULTÉN, OLLE, med. doktor.
ISAKSSON, GEORG, montör.
JANSSON, ERNST, målare. *P. S.*
JANSSON, FOLKE.
JOHANSSON, ABEL, typograf.
JOHANSSON, ERIK, tapetserare.
JOHANSSON, GUNNAR.
JOHANSSON, IVAR, kontorist.
JUNELL, RUDOLF, fil. mag.
KARLSSON, ELIS, typograf.
KARLSSON, FILIP, byggnadsarbetare.
KARLSSON, NILS, bageriarbetare.
KARLSSON, OSCAR. *P. G.*
KJELLBERG, GEORG, fil. kand.
LARSSON, HELGE, metallarbetare.
LARSSON, RAGNAR, lagerarbetare.
LINDBERG, ERNST, fil. mag.
LINDSTRÖM, VERNER, mek. arbetare.
LINDQVIST, GUNNAR, kontorist.
LUNDBERG, SIGGE, fabrikör.
LUNDQVIST, GUNNAR, bageriarbetare. *P. B.*
MALMBERG, CARL, bokhandlare.
MAGNUSSON, JOHN, elektriker. *P. B.*
NILSSON, EDVIN, snickare.
NILSSON, ESKIL, åkeriföreståndare.
NYDÉN, SVEN, smed.
NYDÉN, VOLMAR, skräddarmästare.
NYMAN, KARL FR., kontorist.
OLIVECRONA, CARL, hovrättsnotarie.
PERSSON, HILMER, bageriarbetare. *P. G.*
PETTERSSON, ESKIL, grovarbetare.
PETTERSSON, GUNNAR, kaféidkare.
PETTERSSON, GUSTAF, handlande. *P. S.*
PETTERSSON, HELGE, sadelmakare.
PETTERSSON, MARTIN, handlande.
RUNDSTRÖM, DAVID, svarvare. *P. G.*
RYDEBERG, HARRY, grovarbetare. *P. B.*

SEGERFELDT, HERBERT, handelsbiträde.
SJULANDER, ORVAR, handlande.
SJÖHOLM, FRITJOF, grovarbetare.
SJÖVALL, TORSTEN, stud.
SKÖLD, JOHN, urmakare.
SMITH, FOLKE, stud.
STRÖM, SVEN, montör. *P. B.*
SVENSSON, ERIK, bageriarbetare.
THORESSON, TORE, stud.
THORSELL, ERIK, elektriker.
TÖRNBLOM, ERLAND, konditor.
ULLMAN, LENNART, kand.
WALLMAN, ERIK, handelsbiträde.
WALDMARK, CARL, skyltmålare.
WALLIN, SVEN, måleriarbetare. *P. S.*
WALLIN, MARTIN, grovarbetare.
WALLIN, TORE, tapetserare. *P. S.*
WELANDER, GEORG, guldsmedsarbetare.
WESTERBERG, ERIK, musiker.
WESTERBERG, YNGVE, elektriker.
WIKSELL, KURT, stud.
WRETMARK, SIXTEN, järnarbetare.
ÅHLANDER, ERIK, typograf.
ÖBERG, GEORG, droskägare.

P. G. = erövrat paddelmärket i guld.
P. S. = „ „ „ silver.
P. B. = „ „ „ brons.

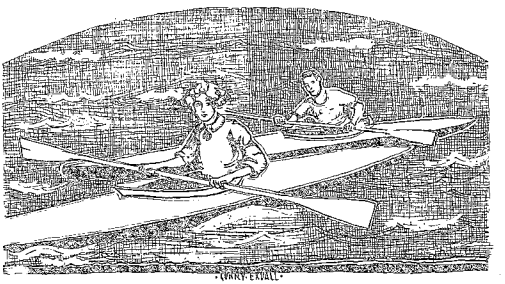

Gahns Maniol

Glycerinhudcrême

det bästa för

huden

i alla väder

H. ÖRTENGREN
SEGELMAKARE

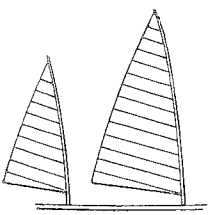

Skeppsbron 44 IV (hiss)
STOCKHOLM
Telefon 13521

Specialitet:
YACHT-, KANOT- OCH
SKRIDSKOSEGEL

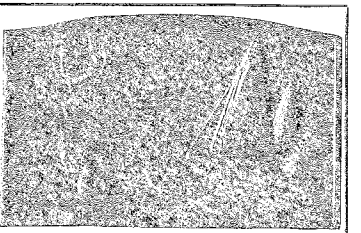

MEDALJER - PLAKETTER
& FÖRENINGSMÄRKEN

Skisser och förslag fritt
på begäran.

WESTINS
ATELJÉ
ÖSTERLÅNGGATAN 26
STOCKHOLM

FOTO CENTRALEN

Specialaffär för

Foto-Artiklar

samt

framkallning, kopiering och förstoringar

5 Kungsängsgatan 5

Telefon 4282

Till Edra utflykter i båt bör Ni ekipera Eder hos oss.

Vi sälja till humanaste priser:

Regnkläder **Skjortor**

Segelmössor **Pull-owers**

Byxor **m. m.**

LUNDIN & SUNDMAN

Kungsängsgatan 26

Möbler

alla slag
köpas fördelaktigast,
bäst och billigast
i

P. A. WAHLUNDS Eftr. - Möbleringsaffär

Telefon 141

Pröva vårt
Rostade Kaffe
Guldmedalj
(Inregistrerat varumärke)

ännu oöverträffat
i smak och arom

A.-B. Frykberg & Åfeldt
UPPSALA
Telefoner: 305, 444, 510, 1850, 2461 & 2462

Albin Anderssons Eftr.
E. ALBINSSON
Koppar-, Bleck- & Plåtslageri
Kungsängsgatan 22
Telefon 771

Verkställer takstrykningar och taktäckningar, samt allt vad till yrket hörer

Hushållsartiklar i aluminium, koppar, bleck, och emalj ständigt på lager

RADIO-
APPARATER
& TILLBEHÖR

STÖRSTA SORTERING
TILL BILLIGA PRISER
HOS

A.-B. PETTERSSON & HAMMAR
Drottninggatan 6, Upsala
Tel. 1700

Wahlbergska
Garnhandeln
Innch. CARL SVAHN
4 SVARTBÄCKSGATAN 4

Största sortering
av alla slags garner
Strumpor

RING
1660

APOTEKARNES
FÖRENADE
VATTENFABRIKER
UPPSALA

CITRONSODA
ÄR BÄSTA
CITRONDRYCKEN

Kanotpaddlare!

Våra kanoter: "GLID", "SPECIAL"
och tvåmanskanoten "PAO"

betecknas alltjämt som oöverträffade i såväl konstruktivt som kvalitativt hänseende. — Bland de många segrar "GLID" erövrat må nämnas: *Svenska mästerskapen åren 1921—1928* samt vid alla internationella tävlingar.

Priser och övriga upplysningar lämnas på begäran beredvilligt

E. A. Anderssons
Kanotbyggeri
Uppsala

Se "Glid" — prova den — och "Glid" blir Eder idealkanot.

DAMER OCH HERRAR

som värdera
förstklassig expediering
besök

LINDSTRÖMS VAKSALA-GATAN 24

UPPSALA **FRISÉRSALONG**

TELEFON 40 32

Svensons Blomsterhandel

(Inneh.: EINAR & RUNE SVENNBECK)

SKOLGATAN 33

Telefon 952 UPPSALA Ankn. bostaden

Dagligen friska och hållbara blommor från egna odlingar
KRUKVÄXTER i största sortering. Smakfulla kransar
och binderiarbeten

Order å blommor förmedlas till de flesta större platser i såväl in- som utlandet utan andra extra omkostnader än telefon- och telegramavgifter

Kanotväv och Tältduk
många kvalitéer o. bredder

Flaggor
till fabrikspriser

Filtar

Underkläder och Strumpor
i bästa kvalitéer

Kanotister 10 % rabatt

CARL A. THORELL

1 NORRLANDSGATAN STOCKHOLM

Tel. 30 72, N. 54 31

Fiskredskap - Tält - Hängmattor

samt alla artiklar
för friluftsliv

A.-B. CARL LILJEFORS

Tel. 261 VAKSALAGATAN 5 UPSALA

Kom in och hör

våra nya populära
och billiga

Resegrammofoner

Från kronor 35: — med plats för skivor

Förmånliga avbetalningsvillkor

RULFS MUSIKHANDEL

Tel. 1337 *Vaksalagatan 6* *Tel. 1337*

Segellitteratur

GARTZ:	Segelsportens grunder	pris 3: —
„	Kappsegling	„ 3: —
GRENANDER:	Om långfärdssegling	„ 7: 50
„	Handbok för långfärdssegling	„ 14: —
„	Båtprat	„ 2: 75
Svenska Kryssarklubbens årsskrifter		„ 7: 50

Kartor och Sjökort.

AKTIEBOLAGET

L. NORBLADS BOKHANDEL

Drottninggatan 7 - Telefon 107

Silkesstrumpor
Herceriserade strumpor
Sportstrumpor

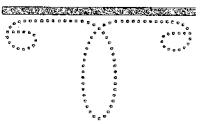

Stor sortering

Törnquists Eftr.

(JOHN LINDGREN)

Garn- och Vävnadshandel

Svartbäcksgatan 24
Tel. 224

EDER

Tvätt

blir alltid väl omskött

då Ni lämnar den till oss. Vi garantera ett verkligt förstklassigt arbete, framställt under varsammaste behandling av tvättgodset.

Genom att anlita oss tillförsäkras Ni bl. a. **bländvit stärktvätt**, lagom stärkt o. elegant struken.

Tvätt avhämtas efter tillsägelse per telefon 369.

A.-B. Uppsala Nya Ångtvätt

Svartbäcksgatan 40

Kanotister! Ohoj!

MOTOR-
CYKLAR

Royal-Enfield

Bil- och Motorcykeltillbehör till utomordentligt låga priser.

SHELLS BENSIN

Oljor, högsta kvalité

OBS.! Helgdagar Bensinförsäljning 9-12 fm.

KNUT LUNDIN

Kungsängsgatan 28

Telefon 184

Rak- och
Frisérsalongen
Kungsgatan 49

Rekommenderas

Huvud- o. Hårbehandling
Champonering

Moderna DAM- och Barnklippningar

Tel. 4831

N. E. BERGSTRÖM

Hovjuvelerare C. G. Hallberg

Vaksalagatan 4 Tel. 1231

Sportpriser *Hedersgåvor*

Stor sortering

P. A. LAGERQVIST

AKTIEBOLAG

15 VRETGRÄND JÄRNAFFÄR Telefoner: 264, 4896

Rekommenderar sitt välsorterade lager av järn, mässing och kopparvaror för kanot- o. båtbyggeri till billiga priser.

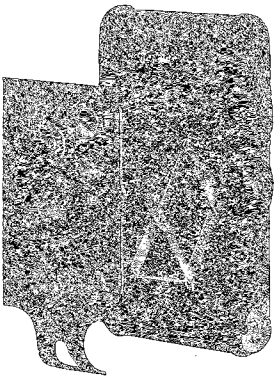

Piccolette

med väska från Kr. 34: —

Populäraste amatörkamera

Idrottsmagasinet

10 Svartbäcksgatan 10

Låt oss storkopiera Edra småfilm till format 9×14, pris 30 öre styck. Ni blir förtjust över resultatet.

Flera decenniers erfarenhet, noggrant kontrollerad tillverkning, modernaste metoder och bästa material har gjort

Hermes

till marknadens främsta velociped. Stark, elegant och lättgående. Besök närmaste Hermesförsäljare och köp en Hermesvelociped.

AKTIEBOLAGET
NYMANS VERKSTÄDER
UPPSALA

Skandinaviens största specialfabrik för velocipeder

TRYCKSAKER

FÖR FÖRENINGAR

MEDLEMSMATRIKLAR

TÄVLINGSPROGRAM

KORTSYSTEM

BILLIGA PRISER

BEGÄR PRISUPPGIFT

UPSALA KONTORSBOKFABRIK

HAMNESPLANADEN 8 · TELEFON 2601 - 2602

Upsala Nya Tidning

DAGLIG MORGONTIDNING FÖR UPSALA STAD OCH LÄN

Vaken nyhetstidning med intressant omväxlande innehåll

TOTALUPPLAGA: c:a 19,500 ex.

Moderna, isärtagbara, lättgående

Faltcanoter

Gummikanoter

för familjeutflykter och semesterfärder.
Kanoten kan förvaras i garderoben.
Bredd 78—90 cm. Längd 3—5,2 cm.
Huden består av två lager tjock segelduk och 3 lager paragummi. Dess livslängd är vid god behandling över 10 år.
Isärtagbar stomme av ask. Alla beslag av mässing eller aluminium.
Solidt utförande.

Ensamförsäljare för Sverige: **Ing. OLOF ALBRO**

Järnbrogatan 40, Uppsala. Tel. 1536

Aktiebolaget Wolrath & Co

Järn- & Maskinaffär

VÄLSORTERAD AVDELNING FÖR

BOSÄTTNINGSARTIKLAR

14 SVARTBÄCKSGATAN 14

TELEFON NAMNANROP: "WOLRATH & COMPANI" UPPSALA

Hilding Flodins Finbageri

Kungsängsgatan 58
Telefon 19 99

LÄMPLIGT PROVIANT-STÄLLE VID UTFLYKTER

Rekommenderar sina förstklassiga tillverkningar av
WIENERBRÖD, SMÅBRÖD, BAKELSER, TÅRTOR
m. m.

FÖRENINGAR, CAFÉER OCH AFFÄRER ERHÅLLA RABATT

KOM IHÅG

den BÄSTA
BILLIGASTE
BEKVÄMASTE
och NÄRMASTE AFFÄREN

Anzéns Kött-, Fläsk- & Charkuteriaffär

Tel. 12 KUNGSÄNGSGATAN 27 Tel. 12

KANOTRITNINGAR

till ett stort antal av de bästa
konstruktionerna av G. Högborg,
S. Thorell och E. Nilsson
kunna erhållas genom

SVENSKA KANOTFÖRBUNDET

Vanadisvägen 29, Stockholm, Va.

Förteckning med prisuppgift sändes gratis på begäran.

Kanotister!

15 öre

för en kopp

Kaffe

Kungsängsgatan
20

Smörgåsar - Varm mjölk

P. G. PETTERSSON

Båtsmiden

i största sortering

Aktiebolaget

Melanderska Järnhandeln

Kungsängsgatan 4

Telefon: Växel 5500

UPSALA

C. J. ERICSSON & C:o
MÖBLERINGSAFFÄR
Svartbäcksgt. 19
telef. 3877

UPPSALA

Nyheter av

SKODON

fås alltid hos

Säfwenbergs

Svartbäcksgatan 7

Telefon 11 32

O, hur härlig smak på

"Upsala Slottssenap"

och

"Upsala Attiksprit"

Guldmedaljer 1924, 1927
och 1928

A.B. UPSALA ÄTTIKSFABRIK · UPSALA ·

J. E. MEHLSTRAND

CIGARR-, TIDNINGS- & PAPPERSHANDEL

Kungsängsgatan 34, Uppsala

Rekommenderas

Tel. 5291 Tel. 5291

PRISET

är alltid utslagsgivande. Jämför priserna och kvaliteterna hos JUVELERARE BÄCKSTRÖM med dem Ni känna förut och även Ni blir övertygad att

BÄCKSTRÖM, Telegrafhuset

är billigast

Sportpriser

Förlovningsrum Avbetalning

Kartor och Sjökort

A.-B. Lundequistska Bokhandeln

Upsala

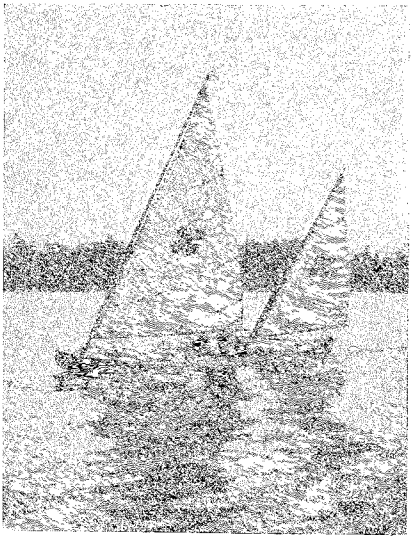

KANOT-BESLAG

Rullrev
Vridbara segellöpare
Extra lätta mast-skenor

utexperimenterade av

C. A. Silfverspare

Asbjörnsensväg 30
ÅLSTEN

Telefon: ÅLSTEN 209

Billiga priser — Goda varor

Kanotister Seglare!

Måla med Ripolin Båtlack,

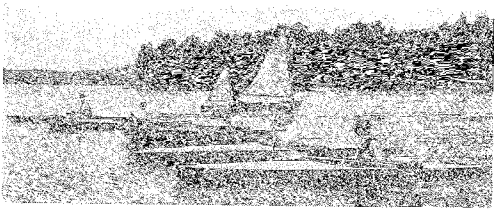

den förnämsta existerande båtfärgen. Motstår sol, temperaturväxlingar, sött och salt vatten och ger en hård, blank och slitstark yta, som är lätt att hålla ren. Finnes i cirka 80 nyanser.

Fernissa med Ripolin Båtfernissa, som äger Ripolinets alla överlägsna egenskaper och effektivt skyddar materialet.

Bottenstryk med Ripolin Skeppsbottenfärg. Rätt behandlad ger den en glatt, hållbar yta och skyddar mot mask, alger och musslor.

PROSPEKT och färgkarta gratis.

RIPOLIN

Finnes hos varje välsorterad färghandlare.

LE RIPOLIN

(Avd. 4) STOCKHOLM

Kungsträdgårdsgatan 18 Tel. 52 85 & Norr 1 18

SVEN THORELL

HÖKVÄGEN 10
ÅLSTEN (pr Stockholm C)

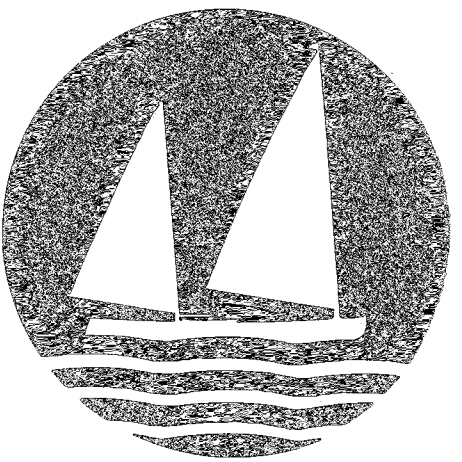

KANOTRITNINGAR

(Nedanstående typer äro antagna av Svenska Kanotförbundets styrelse)

"NOVA", 5.10×0.525 m., Sveriges absolut bästa paddeltävlingskanot. Bygges ettdera av ribbor och duk eller av hel bordläggning med dukklädsel.
Pris 3 kr.

"ÅLAND", 5.0×0.66 m., sjösäker paddelkanot. Ribbor och duk. Pris 5 kr.

"NYA", 4.20×0.70 m., paddelkanot med 2 kvm. hjälpsegel. Ribbor och duk.
Pris 5 kr.

"FRISKA", 5.18×0.79 m., paddelbar segelkanot med 6.5 kvm. segelyta. Hel bordläggning med dukklädsel.
Pris 7 kr.

"THORELLA 23", 5.20×1.09 m., segelkanot med 10 kvm. segelyta. Bordläggning med dukklädsel.
Pris 10 kr.

Prislista upptagande ett flertal andra typer sändes på begäran.

Bygg ingen kanot innan Ni köpt den billigaste kanotboken **Sven Thorells**

"HUR MAN BYGGER KANOTER"

där Ni erhåller upplysningar om hans välkända kanottyper.
— Rikt illustrerad. —

OBS.! Erhålles i alla boklådor eller direkt, portofritt mot förskottslikvid t. ex. pr postanvisning, från utgivaren, adress Hökvägen 10, *Ålsten pr Stockholm C.* Pris kr. 1: 50.

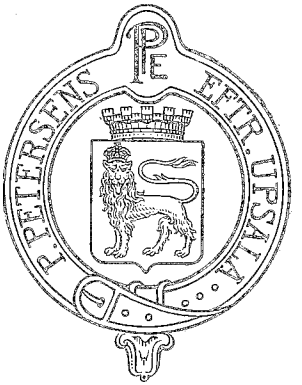

P. Petersens Eftr.

Svartbäcksgatan 1 B
Tel. 1054

Hattar o. Mössor
Största sortering

Segelmössor o. märken
ständigt på lager

Herrkläder

i de mest stilfulla
och eleganta mönster
köpes billigast i

Claes Johanssons

Skrädderi- & Konfektionsaffär
Vaksalagatan 15

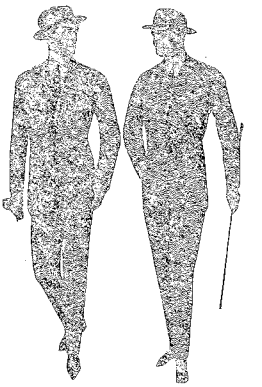

ELEKTRISK ARMATUR

FÖRDELAKTIGAST

V. A. SÖDERBERGS
ELEKTRISKA BYRÅ

GERHARD SÄFWENBERG

UPPSALA

Upsala Kartongfabrik

Klostergatan 9
Telefon 985

Alla slags kartonger och etuier

Alfr.
Andersons Konditori
Uppsala

Rekommenderas

⅛ Upsala Färghandel
H. LINDQVIST

Huvudaffär:
Kungsängsgatan 18
Telefoner: 2456 och 442

Filialer:
Sysslomansgatan 3
Telefon: 456

Vaksalagatan 20
Telefon: 552

Rekommenderas

Em. Söderlund
Ur- & Optisk affär

Kungsängsgatan 11
Filial: Svartbäcksgatan 3
Telefoner: 582, 2042

Välsorterat lager av
Fickur i guld och silver
Cronografer i silver och nickel
Urkedjor i guld, silver o. doublé
Vägg- och väckarur
Glasögon och pinzenes.

Slottskällans Café

Rekommenderas

Telefon 4888

Både vad hållbarhet och utseende beträffar står

Hinden VELOCIPEDEN

främst bland de ledande märkena. Den, som sätter värde på att åka bekvämt med minsta möjliga arbete köper

Prova en HINDEN — och Ni köper den.

Hinden VELOCIPEDEN

för såväl sport- som promenadåkning.

Velocipedaffären Victor

Svartbäcksgatan 26